

וועדת תכנון ובניה – תמליל

מספר ישיבת וועדה: 13/2026

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך ישיבת הוועדה: כ"ג בתמוז תשפ"ו (8.7.2026)

מזכירת הוועדה בדיון: מיכל כהן

שעת תחילת הדיון: 9:45

שעת סיום הדיון: 13:48

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם

זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או

השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת m ג ו ים

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים. בוקר טוב לכולם. אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה היום, יום רביעי, כ"ג תמוז תשפ"ו, 8.7.2026. נוכחים אדיר שוורץ, אריאל גולן, יהודה פרוידגר, אלדד, ברוך הבא, רבינוביץ, חיים כהן, צביקה אסולין, ישראל קלרמן, יוחנן ויצמן, ואנוכי אליעזר ראוכברגר, יושב ראש הוועדה. ועמנואל, עמי, מיכל, אילנית, טליה.

דנה בורשטיין:

דנה.

אליעזר ראוכברגר:

דנה, כן, ראיתי. ואני רואה את,

דנה בורשטיין:

ערן.

אליעזר ראוכברגר:

ערן, כן, ראיתי. ומי עוד שם? מי לידך?

דנה בורשטיין:

לא, זהו.

דובר:

נעמה.

אליעזר ראוכברגר:

נעמה, לא נראה לי. מה היא?

דובר:

ניהול הפרויקט.

אליעזר ראוכברגר:

אה, היא גם מניהול הפרויקט. אוקיי, אז אנחנו נתחיל עם ההפקעה. בבקשה, תציגו.

טליה שוקרון:

בוקר טוב לכולם, מדובר על תיק ההפקעה 231365, במסגרת התוכנית 1010682849, נתבקשנו על ידי חברת עדן להפקיע את כל כבישי הגישה לצורך בינוי ברובע התחנה הראשונה, שזה יזמים שבונים

שם. מדובר על שטח של כ-6,798 מ"ר לצורך דרך ושפ"צ. מימון הפרויקט הוא מימון עירוני, מצורף אישור של פורום הנכסים. זהו. יש שאלות?

אריאל גולן:

זאת אומרת, אם יש תביעות, אז אנחנו משלמים את התביעות?

טליה שוקרון:

אה, לא, רגע.

[מדברים ביחד].

אריאל גולן:

אתם רואים באיזה משרד?

טליה שוקרון:

אין, השיפוי הוא עירוני, היה פורום נכסי אצל המנכ"לית, והוחלט שחברת עדן לא תוציא כתב שיפוי, והמימון הוא עירוני.

אילנית מיכאלי:

אבל לא עם המדינה?

אריאל גולן:

וועדת הכספים אישרו את זה?

טליה שוקרון:

חלק מהשטחים הם בבעלות רשות מקרקעי ישראל, רגע, וחלק בבעלות יזם פרטי שמוציאים תוכנית.

אילנית מיכאלי:

אז מי זה רמ"י, אז לא משלמים.

טליה שוקרון:

נכון. אבל אני רוצה רגע להוסיף. רגע.

[מדברים ביחד].

טליה שוקרון:

אני רוצה להוסיף עוד לשאלה של אילנית.

יהודה פרוידגר:

אפשר לראות כמה זה של היזם הפרטי?

טליה שוקרון:

רגע. אני רוצה להוסיף עוד תשובה לשאלה של עו"ד אילנית מיכאלי, שיש פה תוכנית שמקודמת, שיהיה איזה שטח של השבחה שהיזמים יקבלו במקום פיצוי כספי.

אריאל גולן:

זה עבר וועדת כספים, משהו, התחייבויות, שיפויים?

טליה שוקרון:

זה עבר פורום נכסים.

אילנית מיכאלי:

מין הסתם.

יוחנן ויצמן:

אבל כן, עוד פעם, בחלקו של רמי, בחלקו של עוד כמה יזמים.

טליה שוקרון:

כן, שניים. אבל כרגע מין הסתם גם המדינה משלמת את הרוב.

אריאל גולן:

כן, אבל זה לא המדינה מתחייבת.

טליה שוקרון:

לא, אנחנו,

דוברת:

לא, זה חוק. זה לא שהמדינה מתחייבת לשלם, זה חוק.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראובברגר:

הכביש במתחם התחנה פרסה, הוא חדש, ובשביל להיכנס לתוך כל המתחם, עשינו כזה כביש כזה.

טליה שוקרון:

אולי תעשה להם את התצ"א, שיראו.

[מדברים ביחד].

טליה שוקרון:

יש שם את המסעדה, זה המדפיס הממשלתי, אבל המדינה בכבישים משתתפת איתנו.

אילנית מיכאלי:

זה בין דרך חברון לדרך בית לחם, למי שמכיר.

יוחנן ויצמן:

זה בתוך 40 אחוז, אנחנו הולכים לשפות, אני מנסה להבין מה,

טליה שוקרון:

נכון, בתוך 40 אחוז, לא, אני לא יודעת אם זה בתוך 40 אחוז, לא משפיע. גם אם יש שיפוי, בכבישים יש הסכם, אין שיפוי, יש הסכם בין המדינה לעירייה שאת הרוב המדינה משלמת.

יוחנן ויצמן:

לא, אני מנסה להבין, היה פה שטח שיועד למתקני נפט, היה חור בתב"ע ובתוכנית המתאר, באו, נתנו להם זכויות מכאן להודעה חדשה, עוד לא הבנו מה צריך.

טליה שוקרון:

אז זה מה שהיא אומרת. אני, כדי לכסות את, להשמיע לכם את המקור [לא ברור, מדברים ביחד], בגלל שמדובר על שטחים פרטיים, אמרתי שבמידה ונצטרך, זה, אנחנו,

[מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

מניסיוןך.

טליה שוקרון:

זה מניסיונו מה קורה. הנה, אנחנו נותנים במסגרת התוכנית, הם נותנים השבחה. אני לא נכנסת לזה, אני לא, זה לא התחום שלי, זה יותר נושא תכנוני. מהניסיון בדרך כלל, אם זה פחות מה,

דובר:

מ40.

טליה שוקרון:

זה פחות מ-40%. השטחים הפרטיים הם פחות מ-40%.

[מדברים ביחד].

טליה שוקרון:

אתה רוצה שדנה תסביר לך?

דנה בורשטיין:

אני לא מומחית עד כדי כך, אבל אני אומרת שזה בתוך, קודם כל זה הפקעה מתוכנית, הם קיבלו זכויות.

יוחנן ויצמן:

ברור. זה מה שאני חשבת.

טליה שוקרון:

פחות מ-40%, עברו גם שלוש שנים כבר, פקע התוקף שלהם לבקש פיצוי.

אילנית מיכאלי:

זה לא הפקעה, זה 197.

ערן מוטרו:

אפשר לראות בטבלה,

טליה שוקרון:

197 זה בגלל שיש להם השבחה, אז הם בעד.

[מדברים ביחד].

ערן מוטרו:

חלקה 13, 13 זה 30% ו-14%.

טליה שוקרון:

אגב, כל ה-100% שאנחנו מפקיעים זה מרשות מקרקעי ישראל.

ערן מוטרו:

כן, זה מתחת ל-40% ופטורה מתשלום.

יוחנן ויצמן:

זה 40% מהקרקע של הבן אדם.

ערן מוטרו:

כן.

טליה שוקרון:

זה שטחים ב-105, 977. זה פחות. זה פחות.

דובר:

כמה אז אחר כך מרשים לנו לבנות? 100% על ה,

יוחנן ויצמן:

המדינה הסכימה שיפקיעו ממנה ולא יפקיעו מאחרים?

טליה שוקרון:

גם וגם.

[מדברים ביחד].

דובר:

עמי, זה אתה יודע.

עמי ארבל:

מה? מה השאלה?

יהודה פרוידגר:

יש לנו את התוכנית, אני זוכר, הם הגיעו שם בצבעים, על היזמים, לשטחי מדינה.

עמי ארבל:

כן.

יהודה פרוידגר:

ההפקעות הן שוויוניות?

עמי ארבל:

כן.

יהודה פרוידגר:

יכול להיות שזה משנה את זה?

עמי ארבל:

בכל תוכנית ההפקעה של כ-35% וקיבלו 36% בדיוק.

יהודה פרוידגר:

אבל בגדול זה די שוויוני.

עמי ארבל:

זה שוויוני לחלוטין.

יהודה פרוידגר:

עמי.

עמי ארבל:

כן.

יהודה פרוידגר:

שאלתי אתו. הנה המלומד, אבל אולי אתה תוכל לענות לנו.

עמי ארבל:

כן.

יהודה פרוידגר:

כשמפקיעים לבן אדם 40% מהמגרש,

עמי ארבל:

כן.

יהודה פרוידגר:

כשהוא רוצה לבנות על השאר. יש אחוזים יותר מוגדלים מאשר?

אילנית מיכאלי:

יש דברים מסוימים שכן.

יהודה פרוידגר:

ואז מה?

עמי ארבל:

יש הבדל בין היתרי בנייה לבין תב"ע. אם מישהו רוצה להוציא היתר בנייה במגרש בגלל שהפקיעו לו, והיא הייתה קיימת לפני שבאה הפרעת הדרך, אז הוא מקבל את מלוא הזכויות על השטח כולו בהיתר הבנייה,

אילנית מיכאלי:

כאילו זה שטח מלא.

עמי ארבל:

כאילו זה מלא. בתב"ע לא, תב"ע זה נטו, ומקבלים את הזכויות בנייה נטו תמיד. גם, אגב, אם בתב"ע עושים הפקעה חדשה, אז גם בהפקעה החדשה הוא מקבל רק מהמגרש נטו.

יהודה פרוידגר:

על ה-40% מחשיבים לו,

עמי ארבל:

את הזכויות הרלוונטיות במדיניות.

יהודה פרוידגר:

ואז יש לו מה לתבוע את ההפקעה הזאת?

עמי ארבל:

כי אין לו כבר זכויות. כעיקרון כשאתה מפקיע קרקע, מחלקת נכסים בוחנת אם מגיע או לא מגיע פיצוי הפקעה. זו גם שאלה של אם זה 40% מהחלקה, זו גם שאלה של מה חלקה היסטורית, ויש שם

ויכוחים, אבל מקבלים מה שמקבלים ומגיע מה שמגיע. זה לא קשור לזכויות הבנייה. אם מגיע פיצוי הפקעה, מקבל פיצוי הפקעה.

אילנית מיכאלי:

לא, זה קשור ל,

עמי ארבל:

תב"ע זה זכויות בנייה נפרדות.

אילנית מיכאלי:

תב"ע קשור ל. ..

[מדברים ביחד].

ערן מוטרו:

זה בכל מקרה הוא יקבל.

[מדברים ביחד].

ערן מוטרו:

זה עיקר הכסף.

אילנית מיכאלי:

הנקודה היא שאתה מוריד את ה-40% מחלקה מקורית. וצריך לזכור גם את הייעוד בהפקעה, זה הייעוד דרך, שזה בסביבות ה-30%.

[מדברים ביחד].

אילנית מיכאלי:

הירוק הוא 30%, הדרך היא 10%, זה סכום יותר נמוך.

אליעזר ראובברגר:

טוב. אוקיי, חברים. יש עוד הערות? אין. תודה, מאושר.

טליה שוקרונ:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, המשך יום טוב. תודה רבה.

[מדברים ביניהם].

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו הולכים לתוכנית 5.

עמי ארבל:

כן.

דוברת:

אוקיי.

עמי ארבל:

תוכנית 5 בסדר היום, תוכנית 1141290, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית. אתם לא רואים את המסך שלי, רגע.

יוחנן ויצמן:

המדינה מגישה פה תוכנית?

עמי ארבל:

זה תוכנית שמגיש משרד השיכון, כן, זה תוכנית שמגיש משרד השיכון. אני חושב שאולי פעם ראשונה שאני זוכר שמשרד השיכון מגיש תוכנית לפינוי בינוי. אנחנו נמצאים בנווה יעקב, על ציר הרכבת הקלה, אני רוצה את המיקום רגע. זה המיקום למעשה, תסתכלו כאן. זה המיקום, זה תחנת רכבת, זה המרכז המסחרי, מי שמכיר כאן. כאן נמצאים היום נדמה לי ארבעה בניינים, אפשר לראות כאן אחד, שתיים, שלושה, ארבעה בניינים. היה פה הרבה מאוד דיונים לאורך השנים, הם הגישו תוכניות.

אליעזר ראוכברגר:

צביקה. צביקה.

עמי ארבל:

הגישו תוכניות להרחבות דיור, ונקבעו את עילות אישור שר, והיה נורא רצון לקדם פה פינוי בילוי, ובסך הכל הדיירים פה לא כל כך רצו פינוי בינוי, משרד השיכון החליט לקדם פה תוכנית, והתוכנית, כמו שאני מראה פה בתסריט, למעשה, זאת תוכנית,

יוחנן ויצמן:

רגע. הדיירים לא מעוניינים בתוכנית?

עמי ארבל:

לא. אמרתי, אנחנו בגדול ידענו שהדיירים פה רוצים הרחבות דיור, לא מעוניינים, אבל זה השתנה, תיכף נגיד על ההתנגדויות, אבל בגדול יש לו שתי קבוצות של יזמים שמייצגים את הדיירים, אחד זה הבניין הצפוני שיש לו יזם אחד, ושלושה שלמטה, דרומה יותר, זה שלושה בניינים שמייצג יזם אחר, לשניהם יש התנגדויות, אבל לא נגד הפינוי בינוי, תכף אני אסביר. ואני רק אומר שהתוכנית עצמה, מבחינת מה שהיא מציעה, היא מציעה פה למעשה הסדרה של כביש חדש, היא מציעה פה שני שורות של בניינים. היום בפועל יש פה על הרכבת הקלה, כמו שרואים, שטח גדול שמשמש,

עמנואל זלטס:

רגע, רגע, חזור שנייה על הכביש החדש הזה.

עמי ארבל:

פה רואים יותר טוב. פה היום על רכבת הקלה יש כל החנייה הזאת החיצונית, זה חנייה נורא גדולה ומיותרת.

עמנואל זלטס:

נכון.

עמי ארבל:

והתוכנית למעשה מייצרת שתי שורות בניינים.

דובר:

[לא ברור].

עמי ארבל:

איזה מה? זה? זה פיקוד מרכז.

דובר:

פיקוד מרכז.

עמי ארבל:

התוכנית למעשה מציעה שורת בניינים שיושבת על הרחוב של הרכבת הקלה, עם דופן רכבת הקלה, ואז כביש חדש שנכנס כאן, ועוד שורת בניינים נוספת בחלק האחורי.

עמנואל זלטס:

הכביש יתחבר לפה גם?

עמי ארבל:

לא, הכביש מתחבר רק למבנה ציבור,

דובר:

של רותם ויעקב לפרדס.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

למינהל הקהילתי?

עמי ארבל:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

יש מינהל קהילתי.

[מדברים ביחד].

יהודה פרוידגר:

ממינהל קהילתי, הכביש בתוך שמה.

[מדברים ביחד].

דובר:

הנציגים של תיק מספר 2, 11 וחצי, הם מבקשים שני הצדדים להוריד מסדר היום, לנסות להגיע להסכמות, אם זה מקובל.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שמקובל.

דובר:

אוקיי, אז תגידי, זה שני הצדדים מבקשים?

דוברת:

כן. תשאיר לנו את זה.

דוברת:

כן, זה נשאר אצלכם.

אליעזר ראוכברגר:

רק אילנית, תראי, שנייה, בבקשה, באמת שני צדדים, לא עובדים עלינו?

דובר:

של רוממה?

[מדברים ביניהם].

עמי ארבל:

טוב, אני חוזר לתוכנית של נווה יעקב, ברשותכם. התוכנית למעשה מייצר פה למעשה שתי שורות של בניינים, עד 12 קומות, מייצרת פה שינוי קצת בצורה של השצ"פ, מייצרת את הכביש החדש, ומייצרת גם את הבניין,

ישראל קלרמן:

זה ללא מוצא?

עמי ארבל:

זה מתחבר למטה.

ישראל קלרמן:

ללא מוצא?

עמי ארבל:

כן. כן.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה פטיש, בוא, זה מגיע גם היום.

ישראל קלרמן:

זה מה שקיים היום?

אליעזר ראובברגר:

כן. איך היום נכנסים לשם? זה פטיש.

ישראל קלרמן:

זה לא קיים היום, אין שמה עפר.

דובר:

הוא אומר יש.

עמי ארבל:

לא, יש היום גישה, תסתכל + היום יש גישה מכאן. זה הכביש הראשי, מהמפרץ יש גישה גם. ..

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

מה שאני אומר, אבל הכביש,

עמי ארבל:

יש היום גישה גם לכאן.

דובר:

נכון.

עמי ארבל:

אתה בא מפה, [לא ברור], שמגיע לאותה נקודה.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראובברגר:

זה הכניסה למנהל הקהילתי.

דובר:

הכביש הוא על הגינה ממש.

[מדברים ביחד].

דובר:

תראה, הבעיה שהתחילה פה, אני אגיד לך למה.

דובר:

הוא מגיע עד לפה.

דובר:

שנייה. היום זה ייעודי קרקע.

עמי ארבל:

רגע, בואו נסביר לכולם ביחד.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

אי אפשר. אי אפשר.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

זה מפלס אחר לחלוטין. זה המפלס למטה, זה מפלס יותר למטה.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

זה בית כנסת, זה לא עובד ככה. ולמטה זה... .

דובר:

היום הבניינים יוצאים בחלקה שמונה, שבע, שש, של חמש, כל חלקה תשע... .

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל מגורים.

עמי ארבל:

מה זה מגורים, למרות שבפועל,

אליעזר ראוכברגר:

וזה בעצם הפינוי בינוי.

עמי ארבל:

כן. אני אומר, חלקה תשע היא חלקה ריקה, אבל שעושים פה את השקיפות, אז רואים שבפועל בצהוב הזה יש גינה היום.

ישראל קלרמן:

אותי מעניין תכלס,

עמי ארבל:

לא, הוא שאל למה בונים עליהם.

אליעזר ראוכברגר:

אז איפה תהיה גינה חזרה?

עמי ארבל:

אין גינה חזרה.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

השאלה אם מחזירים שם צהוב גם כן, שיהיה לילדים.

עמי ארבל:

אין יכולת להחזיר, כי הייעוד של היום הוא מגורים, אז זה לא מחזיר, רק משתמש בייעוד מגורים הקיים.

ישראל קלרמן:

לא, אבל הייעוד,

עמי ארבל:

כן, מקטינים בפועל, אתה רואה פה את כל העצים שוקעים פה.

דובר:

ממש מקטינים.

עמי ארבל:

בגלל שהייעוד פה בבעלות מדינה ובשטח, זה בוטל, זה היה מתקנים, זה היה מגרש מסחרי אגב.

עמי ארבל:

מה שמפריד בין הבניינים, הכל זה בעצם ירוק.

ישראל קלרמן:

הוא בפועל ירוק, אבל הוא מיועד למגורים.

עמי ארבל:

אין פה מתקנים.

ישראל קלרמן:

ושמה יהיה הבינוי החדש?

עמי ארבל:

הכביש, לא.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לשמוע את ההסבר מעמי.

עמי ארבל:

זה פינוי בינוי, וגם ככה המגבלה פה של 12 מאוד מקשה לעשות פינוי בינוי, כי יש פה לא מעט נקודות דיוור, ולכן אין לי איפה לתת שצ"פ חדש. הייעודי קרקע החדשים,

דובר:

אגב, הכביש הוא מקורה או כביש פתוח?

עמי ארבל:

לא, לא, פתוח.

דובר:

למה לא עושים את זה כמו בפרויקט ליד?

עמי ארבל:

מה זה הפרויקט ליד?

דובר:

כשהכביש למטה, ואז יש טופוגרפיה, הבניינים הם כמו אבא אחי מאיר, אבא אחי רותם אלקין, התוכנית השנייה פה.

אליעזר ראוכברגר:

לעשות כביש כמו שנכנסים לגשר?

דובר:

כן. כשנכנסים לחניון למעשה.

אליעזר ראוכברגר:

מה, כאילו הוא בגין?

דובר:

לא, זה התוכנית השנייה פה.

עמי ארבל:

הוא מהכביש התחתון, הוא לא מהכביש הראשי.

דובר:

לך לפה, לך, לך.

עמי ארבל:

רגע, אני אראה לך את הבינוי שנייה, חכה, ואז תבינו.

דובר:

יש פה שתי חברות.

דוברת:

הופשטיין ועוד משהו.

דובר:

שמה בכלל אין דירות בתב"ע.

עמי ארבל:

כן, אני מכיר.

יוחנן ויצמן:

כל אחד מחנה במקום אחר?

דובר:

זה גם כביש למטה, אבל יש למעלה משהו שמחבר את הכל.

עמי ארבל:

אין שם כביש.

דובר:

זה חנייה, זה לא כביש. בסדר.

עמי ארבל:

נכון, אבל פה יש כביש, כי יש [לא ברור].

דובר:

האמת שפה המורכבות היא גדולה, גם שני היזמים פונים, אז בכלל זה,

עמי ארבל:

תראו, זה למעשה התוכנית החדשה. רגע. הכי קטן שאפשר. פה למעשה זה הכביש החדש שנכנס, זה הכביש החדש שלמעשה נכנס כאן, יש פה שלושה בניינים, שני בניינים שהם בנייני מגורים.

דובר:

רגע, 12, 12.

עמי ארבל:

זה בניין משרדים בפינה.

דובר:

גם 12.

עמי ארבל:

כן. ופה יש עוד אחד, שתיים, שלושה, ארבעה בניינים שיושבים על הרחוב הראשי, ועוד שלושה.

אליעזר ראוכברגר:

מאחורה יש 11 ו12.

עמי ארבל:

אני אראה לך תיכף.

אליעזר ראוכברגר:

מה, יש פה 10 בניינים, 12 בניינים?

עמי ארבל:

יש פה 1, 2, 4, 7, 8.

דובר:

מה שאמרתי לך.

עמי ארבל:

פה שלושה, ופה עוד ארבעה.

[לא ברור].

עמי ארבל:

עכשיו, החתכים,

דובר:

אם אתה עושה פה לצורך העניין, פה גישה מסוימת, חיבור לפה, לאזור פה,

עמי ארבל:

רגע.

דובר:

אז אתה צריך לעשות פה, זה אומר שלעלות פה זה רק ארבע קומות זה.

עמי ארבל:

לא הצליחנו להשיג את המתנגד הזה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יש עוד זמן.

דובר:

אם אתה מייצר את זה, אם אתה מייצר חיבור מפה לפה, זה מפלס הרבה יותר גבוה מהבניין הזה.

עמי ארבל:

נכון.

דובר:

ברגע שיהיה חיבור מפה לפה, זה אומר שכשהוא מתחיל ככה, זה יעשה ארבע או חמש קומות.

עמי ארבל:

אני אראה לך את החתכים, רגע. זה הרחוב העליון, זה הרחוב התחתון, תיכנס מכאן,

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

אתה נכנס אבל,

יהודה פרוידגר:

אני איתו.

[מדברים ביניהם].

עמי ארבל:

לייזר, תראה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמי ארבל:

תראה, זה למעשה רחוב העליון, בסדר, זה המפלס של הרכבת הקודם.

דובר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

כן, אבל משרד השיכון לא בונה. משרד השיכון עושה רק תב"ע.

דובר:

לא, תב"ע אני אומר.

עמי ארבל:

לא, לשניהם יש יזמים.

דובר:

זה ביחד. זה ביחד.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

מי זה בשני?

אליעזר ראוכברגר:

כתוב.

דובר:

יש פה, נתיב, נתיב.

עמי ארבל:

אה, זה ההוא, אחד בניין, אחד זה חברת נתיב החשוד [לא ברור], והשני זה טרה נדל"ן, כן. אני אומר, היום זה מפלס העילות של רכבת הקלה.

אליעזר ראוכברגר:

זה השדרות בבעיה.

עמי ארבל:

זה השדרות בבעיה. פה הכניסה לבניין שיושב על השדרות בבעיה. אומר עמנואל תעשו איזשהו גשר שמחבר מכאן לכאן, ואז אתה חוסך פה שלושה.

דובר:

זה לא אחד, זה 12.

עמי ארבל:

לא, אבל אתה עולה פה,

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

פצצה, נו. זה כמעט כמו שני בניינים כאלה להוריד. כל בניין זה 30 דירות שמה?

עמי ארבל:

לא, אתה רואה בתכנית, אפשר להוריד 6 קומות.

אליעזר ראוכברגר:

90 יחידת דיור של 100 מטר.

עמי ארבל:

לא, תוריד גרעינים.

אליעזר ראוכברגר:

גרעינים וזה, בסדר, אבל ברוטו.

עמי ארבל:

12 קומות, תוריד את זה ל8, 9 קומות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, אני גם חושב ככה.

עמי ארבל:

8, 9.

אליעזר ראוכברגר:

כן. תעשה כל יחידת דיור 8, 9 וגם תעשה 8, 9, כאילו 8, 9 מעלית, ותשע שייעשה פנטהאוז למעלה.

עמי ארבל:

אם אני מסכים.

אליעזר ראוכברגר:

זה לתגבר את הכניסה.

עמנואל זלטס:

שמונה, תשע זה מבסיס האפס, זה אומר שאם יש פה נגיד שבע או שמונה, אז שיהיה גם תשע, שישחק במשחק.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עמי ארבל:

לא. אתם רוצים לקבל החלטה להוריד את לשמונה קומות?

אליעזר ראוכברגר:

זה שמונה, וזה הכניסה, אפשרות לתשע לפנטהאוז.

עמי ארבל:

דופלקס.

אליעזר ראוכברגר:

דופלקס.

עמי ארבל:

גם זה שלו מבקש בצפוני.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עמי ארבל:

ולהוסיף את הבניין הזה.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

רגע, לא זה כלכלי, זה אותו מקום, אותו דבר, אותו שווי דירות, אותו עלויות בנייה. מה, מה קרה?

עמי ארבל:

כן, אז אני מסכם. אתם כרגע מבקשים לקבל את ההתנגדויות.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

תסביר לו את זה.

עמי ארבל:

מה הוא רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה שלביות לביצוע, למה יש לו שלביות?

עמי ארבל:

לא, אנחנו עכשיו נגיד שלאור השינויים האלה יש לבחון הפרדה מלאה בשני הפרויקטים.

עמנואל זלטס:

יפה.

אליעזר ראוכברגר:

אפשרי.

עמי ארבל:

נבחון את האפשרות.

אליעזר ראוכברגר:

אפשרי, בסדר, זה יעזור.

עמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הבעיה היא בבינוי פינוי.

עמי ארבל:

אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

אם רוצים לעשות פינוי בינוי, אפשר להפעיל את זה.

עמי ארבל:

כן, אבל איזה?

אליעזר ראוכברגר:

אם רוצים לעשות בינוי פינוי, אז הכל תלוי בעירייה.

עמי ארבל:

נכון, אבל אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

בדיוק.

עמי ארבל:

אם אתה עושה כרגע שלושה בנייני מגורים בחלק הצפוני,

עמנואל זלטס:

אפשר לבנות שמה עוד דירות.

עמי ארבל:

אפשר לבנות את כולם בלי להרוס שום דבר, אני יכול חלק לזה וחלק לזה.

עמנואל זלטס:

כן, יכול להיות, יש לך מספיק.

עמי ארבל:

אז אני אכתוב ככל האפשר

אליעזר ראוכברגר:

אבל של המבנה.

עמי ארבל:

לא.

עמנואל זלטס:

מה זאת אומרת, שישתדרו ביניהם.

עמי ארבל:

אתה אומר,

אליעזר ראוכברגר:

ודאי שישתדרו ביניהם.

עמי ארבל:

לא, בלי להסתדר ביניהם.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

זה בונה את זה והוא בונה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי, אז זה נקרא להסתדר ביניהם.

עמי ארבל:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה תכתוב, אתה עכשיו תכתוב שזה של זה וזה של זה?

עמי ארבל:

כן. אני לא אכתוב, אני אכתוב שאני מבקש לבחון אפשרות. לבחון אפשרות [לא ברור, מדברים ביחד]
ולחבין שכל אחד יהיה עצמאי... .

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

הבניין הזה הפינתי של מסחר, כשהופכים אותו למגורים, הוא הולך למשרד השיכון או הולך לתב"ע?

עמי ארבל:

הולך למשרד השיכון.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

אני אומר, שנייה, יש פה כרגע, יש פה גם מצב הקיים, זאת אומרת במצב המוצע יש פה אחד, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה, תשע, עשרה בניינים.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי.

עמי ארבל:

זאת אומרת שבאופן תיאורטי זה רבע. זאת אומרת, היזם הצפוני,

אליעזר ראוכברגר:

צריך לקבל שתיים וחצי.

עמי ארבל:

שתיים וחצי לשבע וחצי. אפשר לקבוע שהשתיים וחצי שהוא מקבל זה, לצורך העניין, הרי הוא צריך רק אחד להרוס.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

עמי ארבל:

אז נגיד שיקבל את הבניין הזה והזה, ואז הוא יקבל את השלושה בניינים האלה, לצורך העניין, בסדר, והשלביות ביצוע שלו תהיה רק זה.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי. זה בסדר, הבנתי.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

איך אתה קובע את זה?

עמי ארבל:

זה לא תוכנית, נקבע שבניינים 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה ששאלתי אותך. זה מה ששאלתי אותך.

עמי ארבל:

זה אותה הנחיה, [לא ברור, מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. הנחיה ולקבוע זה אותו דבר.

עמי ארבל:

לא, אני אומר לבחון. נראה על פניו שכנראה שזה אפשרי. יש את השאלה של הכביש, איך לבצע אותו ותקופת בניינים.

עמנואל זלטס:

אגב, גם המורכבות היא בפונקציות הציבוריות.

יוחנן ויצמן:

אני הייתי אותו, גם לא הייתי קובע איזה בניין.

דובר:

לא אני לא אקבע איזה בניין.

עמי ארבל:

לא, התוכנית חייבת לקבוע איזה בניינים, כי זה איחוד וחלוקה, וצריך לקבוע.

יוחנן ויצמן:

לא, אחרי שקבענו מה,

עמי ארבל:

זה עקרונות.

יוחנן ויצמן:

בעצם, בואו נהיה טיפשים לרגע.

עמי ארבל:

לא.

יוחנן ויצמן:

בעצם אפשר למשוך, לא, למשוך, בעצם אפשר למשוך את התוכנית של משרד השיכון, במרכאות, ולהציג שתי תוכניות חדשות שתואמות ל,

עמי ארבל:

זה התוכנית.

יוחנן ויצמן:

לא התכוונתי באמת. אני אומר את זה רעיונית.

עמי ארבל:

מה המשמעות של למשוך?

יוחנן ויצמן:

אני לא הצעתי למשוך את התוכנית. אני אומר שבאמת המצב התכנוני כרגע, התוכנית אב, לצורך העניין, של משרד השיכון, יכולה להימשך, אנחנו יודעים כבר מי היוזמים, אנחנו יודעים מה החתימות, אני לא בא לעשות את זה. אני מסכים שצריך לזרז תהליך ולא להתעכב. לעשות את זה כאין שתי תוכניות. להביא,

עמנואל זלטס:

זה מה שהוא אומר.

יוחנן ויצמן:

לתת אוטונומיה, לתת אוטונומיה בכל תוכנית.

עמי ארבל:

בסדר. אז דיברנו על עשרה בנייני מגורים, על מגבלת שמונה קומות מעל מפלס הכניסה.

אליעזר ראובברגר:

שמונה קומות, ובהתאפשר למעלה,

עמי ארבל:

אוקיי.

אליעזר ראובברגר:

רק בדופלקס, במעלית שמונה.

עמי ארבל:

אין בעיה. גשרים אמרנו, ו,

אליעזר ראובברגר:

עכשיו אתה רוצה את הנושא של סוכה.

עמי ארבל:

מה בנושא סוכה, מה כתוב בתקנון?

יוחנן ויצמן:

אני בעד לחייב ארבע אחוז.

עמי ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

מה ארבע אחוז?

יוחנן ויצמן:

ארבע אחוז משטח הדירות.

עמי ארבל:

אהה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה.

עמנואל זלטס:

למה יותר מארבע אחוז?

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל צריך לתקן את התקנון.

יוחנן ויצמן:

מינימום.

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל לתקן את התקנון.

יוחנן ויצמן:

את התקנון, את התסריטים, בכל מקרה,

אליעזר ראוכברגר:

4.1.2, סעיף 1.

עמנואל זלטס:

כתוב פה שלרבות מפרצות זיזי בנו כחוק את הבניין, וככל הניתן אחת מעל השנייה ובקלטור אחיד.
אז דבר ראשון, אפשר מחוץ לקווי בניין אם זה לצורך סוכה. אם זה לצורך סוכה אפשר מחוץ לקווי
בניין.

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

הוא יכול ללכת מעל השנייה ובקלטור אחיד.

עמי ארבל:

זה לא קשור, זה סוכה, זה [לא ברור].

עמנואל זלטס :

אבל זה יכול להיות מורכבות.

עמי ארבל :

יש 12 מטר מעבר למרפסת סוכה עבור מרפסת מקורות. זה לא מרפסת סוכה, זה לא קשור, זה חלק מהדירה.

עמנואל זלטס :

אבל כשכתוב לך,

אליעזר ראוכברגר :

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמנואל זלטס :

כשכתוב כי כוחות אחד מעל השני בקולטור אחיד, יבוא אדריכל העיר, יבוא זה,

עמי ארבל :

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמנואל זלטס :

הקו המנחה בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר :

לא, תכתוב למעט, תכתוב למעט.

עמנואל זלטס :

אבל זה השטחים.

אליעזר ראוכברגר :

למעט, תכתוב למעט, יש לך הפתוח, המיועד לסוכה או משהו כזה.

עמנואל זלטס :

תסתכל רגע מה אני אומר. זה הסעיף הזה שמדבר על מרפסות מקורות מעבר לשטחי הבנייה, 12 מטר לדירה. זה מרפסות מקורות שהם חלק מהדירה.

אליעזר ראוכברגר :

כן.

עמנואל זלטס :

זה לא קשור לדירה.

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס :

עמי, אתה צודק, אני אגיד לך למה זה כן קשור.

עמי ארבל :

למה?

עמנואל זלטס :

כי אם אתה נותן לו 1,536,

נו.

לעשות מרפסות כאלה אחת מהשנייה,

נו.

יכול להיות שלכל דירה יהיה לך 8 או 10 מרפסות כאלה, ואז יהיה מורכב לתת מעבר עוד לסוכה, כי

כבר ככה גנבת, נתת את המלא של מקורות. אני לא רוצה,

בניין של שמונה קומות זה פתיר עדיין.

אני רוצה קודם כל שיהיה לו סוכה, אחר כך נדבר על מקורות. זה בדיוק ההבדל, אתה צודק, זה

בדיוק ההבדל. עכשיו בגלל שזה ככה, מה כתוב בתקנון? תראה, שטח מרפסת סוכה יהיה עד 8 מ"ר,

למה, להגביל את 8 המטר.

אליעזר ראוכברגר :

ככל האפשר.

עמנואל זלטס :

כן.

אליעזר ראוכברגר :

ככל האפשר מישוהו יבחר עד 10, לא אכפת לי.

עמנואל זלטס :

אני גם רוצה יותר מזה. כתוב עומקן המרבי יהיה מטר וחצי מחצית המבנה. אפשר 2 מטר, אפשר גם, אם זה לצורך סוגר אפשר גם מחוץ לגבול החלקה, לקווי בניין. זה 100% מהדירות ירצו מרפסת סוכה וכל אחד ירצה גם 40 מטר. אם לא נעשה את זה היום,

עמי ארבל:

אף יזם שיבנה פה, לא יבנה בלי.

עמנואל זלטס:

ואני אומר אם לא נעשה את זה היום מרפסות מתקבלות מכל מרפסת שלא תעשה, גם ככה זה עוד יכול להיות, אז לפחות את המקסימום עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

בסעיף 7, אם משנים את הבניין של המסחר.

עמי ארבל:

לא, אני צריך לתקן את הכל, בסדר. מה זה סעיף 7?

אליעזר ראוכברגר:

על האחוזה של שטחי מסחר.

עמי ארבל:

[מקריא לעצמו]. לא, אני אומר שאני רוצה מסחר אצל הרכבת.

אליעזר ראוכברגר:

אני עוד מסכים לזה.

עמי ארבל:

גם בבניין החדש.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. אז צריך לתקן את הכל.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

מה יש לנו עוד פה?

דובר:

מה השימושים של המבני ציבור, עמי?

עמי ארבל:

תבדוק את ה [לא ברור].

דובר:

אני ראייתי, זה הרבה, זה מורכב, כי יש כמה מתחמים של מבני ציבור.

עמי ארבל:

אהם. ..

דובר:

אגב, עמי, להוסיף סעיף נוסף פה?

אליעזר ראוכברגר:

בחייכם, איך אפשר.

דובר:

להוסיף סעיף 3. כתוב פה, שעד למימוש התב"ע ניתן לקדם ממ"דים ומרפסות סוכה. אפשר להוסיף סעיף, נכון, לייזר?

אליעזר ראוכברגר:

מקובל.

עמי ארבל:

תראה בסעיף ג', בונים לצורכי ציבור. ליד שטח ארבע, יש לך שלושה גני ילדים.

דובר:

איזה עמוד אתה?

עמי ארבל:

15ד.

אליעזר ראוכברגר:

גם את סעיף של ה,

עמי ארבל:

מבנים לצורכי ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

גם בשמונה צריך בסוף של ה,

עמי ארבל:

לא, הכל צריך.

אליעזר ראוכברגר:

זה השני, כן.

עמי ארבל:

לא, הכל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, כי מעבר נגיש לתחנת הרכבת, לתעסוקה, אנחנו מורידים את התעסוקה.

עמי ארבל:

כן, כן, ברור.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לתקן. אוקיי.

עמי ארבל:

בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מצוין.

עמי ארבל:

שימושים בסדר?

דובר:

חינוך יש פה.

אליעזר ראוכברגר:

ראיתי.

עמי ארבל:

אתה קראת. שלושה גני ילדים, אתה שאלת על חמש גני ילדים, 45 ילדים במועדון.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

צריך לעשות בדיקה, מה אתם רוצים ממני.

עמנואל זלטס:

לא, זה חידוש.

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

למה 600 מטר חצר?

עמנואל זלטס:

לשלושה גני ילדים.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה, 200 לכל גן? אנחנו רוצים 170,

עמנואל זלטס:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

פחות 100 מטר.

עמנואל זלטס:

לארגים.

דובר:

אין פה בית כנסת. למה? אני שואל, בדיוק שאלתי,

עמי ארבל:

האמת היא,

אליעזר ראוכברגר:

בדיוק.

עמנואל זלטס:

בנו שמה כמה.

עמי ארבל:

המצוקה באזור זה בעיקר כל הדברים של הגנים, אבל הם בנו, וגם [לא ברור], שמה בונים, שם בונים.

אליעזר ראוכברגר:

ומצד שני אין בית כנסת שאנחנו מורידים שם.

עמי ארבל:

לא הם בונים, הם בונים עכשיו.

דובר:

לא, הם בונים, זה מעל המהות של גני ילדים.

עמנואל זלטס:

מעל גני ילדים.

דובר:

איפה ש... היה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

אז זה בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

כן, טוב. אז אנחנו בעצם מתחילים מחדש, אנחנו מקבלים חלק מההתנגדויות,

עמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

והתיקון יעשה בהתאם למה שדיברנו. הלאה.

עמי ארבל:

תוכנית 6 בסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עמנואל זלטס:

מה, מה?

עמי ארבל:

תוכנית 6 בסדר היום.

דובר:

סיימת את זה, הכל?

אליעזר ראוכברגר:

אה, יוחנן, איפה יוחנן?

עמנואל זלטס:

הוא הלך להביא טלפון, רצו אותו.

אליעזר ראוכברגר:

אז חכה.

עמי ארבל:

תוכנית 7 בסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עמי ארבל:

תוכנית 1420678.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו זה הרבה לתקן.

עמי ארבל:

צריך לתקן את כל המצב.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לפני שמוציאים, בסדר.

עמי ארבל:

תוכנית 1420678, תוכנית בסמכות וועדה מחוזית, [לא ברור] 19, יש התנגדויות, התוכנית מציעה תוספת קומה. עכשיו הוגשו פה שתי התנגדויות, בעל דירה 6 בקומה 2, שטוען לפגיעה בעקרון השוויון ופתרון נגישות לא יעיל, והכשרה בחריגות חלקית.

[מדברים ביחד].

דובר:

איפה אתה, ב6 או 7?

עמי ארבל:

ב6, ויצמן, היושב ראש, תן לו שיחזור.

דוברת:

אולי גם בתוכנית.

עמי ארבל:

זה המשך דיון. פגיעה באיכות חיים, נזק משמעותי לדיירים. התנגדות 2 זה גם כן דיירים בבנין, שימוש בשטחים משותפים לא בהסכמת רוב נדרש, הוספת דיוריות תביא לשינוי לרעה במאזן

הדיירים, פגיעה בזכויות הדיור ליתר הדיירים, נזק משמעותי לדיירים והיתר כולל לציבורית, כשלים תכנוניים והיעדר תכנון כולל, היעדר פתרון חנייה, נזק כלכלי כפוי לדיירים של הוספת מעלית חדשה והתקנת מערכות טכניות לגג, והכשרת חניות חלקית ולנזק ציבורי. אנחנו קיבלנו חלקית את ההתנגדויות. הייתה פה טענה שלמעשה המקלט ששייך לכלל דיירי הבניין הוסב לשימוש פרטי שלא כדיון, אז ביקשנו שתנאי הפקעת תוכנית, תנאי להפקדה יהיה קבלת התנאי, יקבל כוונת אישור פיקוח על הכשרת המקלט והחזרת המצב לקדמותו. לא ניתן לבטל את המקלט כל עוד אין ממ"דים בכוון אחר. התייחסנו לתוספת בנייה אפשרית של דיירים אחרים, ויש בכל זאת הצורך לפרסום ב66. אני מקבל את ההסתייגויות לעניין אוורור לא תקין, ולהציע עמידה בתקלות האוורור. וכל השאר, נתחיל. רק אתקן פה, זה מתן תוקף. רגע, רק אמרתי שהוספתי את ההערות למחלקת נכסים, כמו שאמרת, לגבי החלקות של העירייה.

אליעזר ראובברגר:

כמו שאמרת.

עמי ארבל:

כמו שאמרתי, וכן, בדיוק. פה, רגע, זה שבע. אני רק מתקן פה עכשיו את התנאי להפקדה, תנאי למתן תוקף, לגבי המקלט. אוקיי, תוכנית 8 בסדר, תוכנית 6495604, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, בשדרות בן מימון 37, דיון להפקדה, תוכנית שמבקשת שינוי בקומת המרתף, שינוי משירות לעיקרית, תוספת ממ"ד, [לא ברור] והמלצה להפקיד. תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית 1485986, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, הרב סירנה, סרנה, סרנה, נכון?

דובר:

סרנה.

עמי ארבל:

בגבעת מרדכי. זה מתחם שלמעשה מציע העצמת זכויות, כמו שאנחנו עושים בדרך כלל בתוכניות לשטחים חומים בשכונות, שבוודאי באלה שעוברות תהליך התחדשות עירונית.

יהודה פרוידגר:

איפה זה?

עמי ארבל:

זה שונה.

יהודה פרוידגר:

מה זה?

עמי ארבל:

אני מראה. יש פה תוכנית שבעצם כוללת שני מגרשים.

יהודה פרוידגר:

איזה רחוב?

עמי ארבל:

אני מראה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר לך את הרחוב.

עמי ארבל:

אני מראה את זה, תראו, תסתכלו. יש פה שני מגרשים חומים, אחד המגרש הגדול הזה, וזה המגרש הקטן, על המגרש הקטן היום קיימים גני ילדים, מציעים פה תוספת משמעותית + להרוס את הבניין, להקים אומנות וגני ילדים בניצול קרקע מצוין. ובמתחם הצפוני יש שם היום בית ספר שהוא בית ספר של הבניין הצפוני, שזה הבניין הזה, שלא מבקשים להרוס אותו אלא רק להוסיף לו קומות, וכל המתחם שהיום בעצם ריק פה, עם בניין קטן של איזה קומה אחת, של שני גני ילדים, בעצם מציעים בו בנייה חדשה.

יהודה פרוידגר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

אני לא יודע. זה כתוב בממ"ד תורני גבעת מרדכי.

יהודה פרוידגר:

אה. בסדר.

עמי ארבל:

ומציעים פה למעשה בניין, להרוס את הבניין הקיים הקטן ולעשות בניין חדש של שש קומות עם חצרות, עם כל מה שצריך.

יהודה פרוידגר:

ויש פתרון זמני לבית ספר?

עמי ארבל:

הבית ספר לא הורסים אותו, אמרתי, הבית ספר משאירים אותו, מוסיפים שתי קומות ולידו בחצר בבניין הקטן של הבניין מוסיפים בניין חדש.

יהודה פרוידגר:

אין [לא ברור, מדברים ביחד] התלמידים בזמן הבנייה?

עמי ארבל:

זה בניין נפרד.

יהודה פרוידגר:

למה, הוא אומר תוספות.

עמנואל זלטס:

מוסיפים הרבה פעמים, מוסיפים בכל מקום, מתחילים בחופש את הדברים המסיביים.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

זה תורני, זה לא קשור לפרוידיגר, לאלדד אולי.

יוחנן ויצמן:

תורני גבעת מרדכי. אתה יודע מה זה?

דובר:

זה לא תורני.

עמי ארבל:

רוצים להוסיף.

דובר:

ממ"ד תורני.

עמי ארבל:

זה מה שכתוב.

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס :

מעל הגנים. מעל הגנים.

עמי ארבל :

את הגנים הורסים.

עמנואל זלטס :

הורסים, בונים חדש?

עמי ארבל :

כן, בניינים חדשים.

עמנואל זלטס :

מה בניינים? את הגנים?

עמי ארבל :

לא, הגנים עוברים לצד השני. אמרתי, צד השני.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר :

אפשר להוסיף שם שימוש של בית כנסת בגנים?

עמי ארבל :

אני לא בטוח שזה אפשרי.

אליעזר ראוכברגר :

למה לא?

עמי ארבל :

כי עושים שם בנייה מאוד אינטנסיבית, אני אראה לך.

אליעזר ראוכברגר :

למה לא לעשות למעלה גנים?

עמי ארבל:

זה כמה קומות של גנים ומעונות, זה לא רק,

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא הבנתי. חושבים שלא יבואו המוזמנים.

דובר:

אולי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אולי.

[מדברים ביניהם].

יוחנן ויצמן:

בלי זה אי אפשר להשאיר. את השני אני לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע.

דובר:

לא, אלעד כתב לכולם באמצע הלילה.

עמי ארבל:

אתה רוצה להציג, תציג כמו שצריך.

[מדברים ביניהם, פקקים, מכביה, מטענים...].

עמי ארבל:

זה המבנה, לייזר. זה המבנה של המעונות וגני ילדים.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמי ארבל:

זה המבנה של המעונות וגני ילדים, שהוא מדורג ובגלל החצרות לגנים ולמעונות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי.

עמי ארבל:

אין לי מה על זה, זה מדורג פה נורא קטן בגלל החצרות, אין לי על זה משהו כרגע, לפי 10%.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי.

עמי ארבל:

התוכנית שיש היא בסדר.

אסף שגיא:

זה חפירה בתת הקרקע פה או שלא? חתך 22.

עמי ארבל:

יש פה חפירה, כן.

אסף שגיא:

אז איזה פולגון קרקע מזוהה? יצטרכו ספר היסטורי. אין ברירה, אבל הם בתוך הפולגון, מה לעשות. קיוויתי שלא, אבל אתה אומר שיש פה חפירה.

עמי ארבל:

יש פה חפירה, בין החדשים, כן.

אסף שגיא:

אז אם אפשר להוסיף פה איזה סעיף.

[מדברים ביחד].

אסף שגיא:

אני אומר, קיוויתי שלא, אבל זה לא המצב.

אליעזר ראוכברגר:

אם צריך, צריך, אני לא,

אסף שגיא:

תנאי להפקדה, הגשת סקר היסטורי ותוכנית דיונים לאישור המשרד להגנת הסביבה.

דובר:

אני מניח שזו כוונתו.

דובר:

הכנת?

אסף שגיא:

סקר היסטורי ותוכנית דיונים לאישור המשרד.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי.

עמי ארבל:

תוכנית 10 בסדר היום, תוכנית 1583848, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון ברח' ישראל גלעדי
4, תוכנית שמציעה הרחבות דיור, תוספת שתי יחידות דיור בדוורית. אנחנו מבקשים להפקיד.
תוכנית 11 בסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, הנה ויצמן התפנה סוף סוף, בוא נלך לזה.

עמי ארבל:

מה, 6?

דובר:

נעשה את זה בסוף.

אליעזר ראוכברגר:

אני אציין שאני לא משתתף. בבקשה.

יוחנן ויצמן:

זה תיק שהיה פה?

עמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

היה בהיתרים, היה בהיתרים כשהיית יושב ראש בהתנגדויות.

עמי ארבל:

לא, בוועדה המקומית, פה זה היה התנגדויות.

דוברת:

לא, היה היתרים, פה היה תב"ע.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

אני אזכיר לכם רגע, זה מבוא דברים 5 בגילה, תוכנית 31374503,

יוחנן ויצמן:

אה, כן, כן.

עמי ארבל:

לפני שבועיים היה בדיון, אתם זוכרים, שהיזם בא ובנה את הקומה בלי גג בקומה האחרונה, לא חוקי, והיה טענות של מתנגדים, דיון מאוד ארוך, שטענו שהמעמדים לא תקינים והם לא מסכימים לתוספות, לפי תב"ע 1–38, הם ביקשו תוספות.

יוחנן ויצמן:

אבל אנחנו סיכמנו בינינו בהחלטה.

[מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

סיכמנו בינינו.

עמי ארבל:

לא דיברנו כלום, תיכף נדבר, אבל הסיכום היה שינסו להגיע להסכמות ויודיעו לוועדה אם הגיעו להסכמות או לא. אתמול קיבלנו כמה הודעות, גם מהיזם וגם מאחד המתנגדות, שבגדול לא הגיעו כולם להסכמות, לכן שהוועדה תקבל החלטה.

יוחנן ויצמן:

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

מה שהסתבר, מה שבעיניי הסתבר במסגרת הדיון, למרות שאני חושב שזה לא, לא בסדר שיזם בונה קומה לא חוקית או ללא גג, זה עדיין לא חוקי, אבל אני חושב שהמטרה בסוף לסיים את הבניין הזה, ולכן אני חושב, אני לא חושב שיש היגיון כרגע לא לאשר את זה, אני גם מסתבר במהלך הדיון, אם אתם זוכרים,

יוחנן ויצמן:

את המקלטים הזה.

עמי ארבל:

לא, זה נכון, אבל יש חוזה שהם חתומים עליו, שבעצם מסתבר שהם הסכימו לשלוש וחצי קומות.

יוחנן ויצמן:

כן, הם אותם, [לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

אני למעשה דחיתי את הטענה לגבי העניין של ה, של ההסכמים, כי התברר, כמו שכתבתי, התברר כי על פי החוזה הקיים הדיירים או היזם הוא רשאי להוסיף שלוש וחצי קומות. כתבתי את כל הטענות בעניין היטל השבחה והחוזרים לדיירים כטענה תכנונית, כדי להשתתף במקומות אחרים. כתבתי את הטענות בעניין הטענה כי המקלטים מוסבים בתוכנית למשרדים [לא ברור] אנחנו בעצם אומרים שלפני הדיון הודיע יזם התוכנית שהוא מוותר על השימוש במקלטים עבורו, והשטח יוצג כמחסני בלבד, התוכנית תתוקן בהתאם למחלקת תכנון. יש לקבוע ב [לא ברור] התוכנית כי יותר שינוי השימוש במקלט למחסנים רק לאחר קבלת האישור כי כל הממ"דים של הדירות תקינות.

יוחנן ויצמן:

הבנתי.

עמי ארבל:

זה למעשה,

יוחנן ויצמן:

הביאו אישורים מחברה שאומרת שהממ"ד לא תקין.

עמי ארבל:

נכון, אבל הוא ענה על זה שזה עניין של צבע ודלת ו, לא, אני מבין את העניין. השאלה, מה אתה יכול לקבוע מעבר למה ש, בוא נביא את אישורה גם.

[לא ברור].

יוחנן ויצמן:

הוא לא יקבל טופס בלי אישורה.

עמי ארבל:

השאלה אם אתה רוצה לקבוע משהו ספציפי שמידע, נגיד תנאי להיתר,

יוחנן ויצמן:

שיביא אישור [לא ברור].

עמי ארבל:

תנאי להיתר תוספת הקומה יהיה אישורה גם לתקינות של הממ"דים. השאלה אם זה הליך הרגיל. לא, אבל יש התנגדות, אתה יכול לקבל את זה. מה זאת אומרת? [לא ברור].

אתה אומר, אתה מקבל תוספת כרגע. אנחנו איתך. אפשר לכתוב את זה.

[מדברים ביחד].

דובר:

אה, זה ההתנגדויות.

עמי ארבל:

זה ההתנגדויות בתב"ע.

דובר:

ואללה.

עמי ארבל:

אפשר לכתוב, רגע.

יוחנן ויצמן:

הוא צריך להוציא היתר.

עמי ארבל:

ברור, ברור, ברור. .. הוספתי ש [לא ברור] החליטה את העניין הממ"דים לא תקינים, [לא ברור] שתנאי בנית תוספת הקומה היה קבלת אישור על התקינות של כל הממ"דים שאושרו במסגרת הבקשה.

יוחנן ויצמן:

השאלה יותר היסטורית.

עמי ארבל:

זהו. מה עוד?

יוחנן ויצמן:

בסדר, את השלוש וחצי קומות השארנו, ואת המקלטים ויתרנו.

עמי ארבל:

כן, גם לגבי חניה התייחסנו שהם הגישו התנגדות לתוכנית של הפינוי בינוי, שהם רוצים,

יוחנן ויצמן:

כל ה,

עמי ארבל:

וזהו. טוב, אז אנחנו חוזרים. 12.

אליעזר ראוכברגר:

סיימתם?

יוחנן ויצמן:

כן, סיימנו.

עמי ארבל:

11.

דוברת:

כן.

עמי ארבל:

תוכנית 11 בסדר היום, הגענו האמת למתנגדים, אם רוצים, אליעזר, אתה רוצה להמשיך עם הסדר יום?

אליעזר ראובברגר:

כן, כן, כן.

עמי ארבל:

תוכנית 11 בסדר היום זו תוכנית 1262963, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, שמקודמת על ידי אגף מבני דת, בין שמגר למנחת יצחק, אני אראה לכם איפה, כי יש היום שתי תוכניות למעשה שנוגעות לאותה חלקה, בדיון היום.

יוחנן ויצמן:

הדיון בהתנגדויות הוא על,

עמי ארבל:

הדיון בהתנגדויות זה על המגרש האחורי, 126.

יוחנן ויצמן:

שלמעלה יותר, לכיוון שמגר?

דובר:

אבל זה משבוע שעבר.

עמי ארבל:

63. תראו, זה המגרש, יש פה חלקה אחת שהיום בפועל יש פה שלד של בניין שבנוי כאן, ומאחורה יצא היתר בנייה לבניין של חמש קומות. התוכנית כרגע להפקדה מדברת על הבניין הזה כאן.

התוכנית כרגע מדברת להרוס את הבניין הקדמי הזה שיש בו שלד, לעשות בבניין החדש של ארבע קומות של שני בתי כנסת.

[מדברים ביחד].

דובר:

מה זה, בית הלוויה?

יוחנן ויצמן:

לא, לא, לא, זה שמגר, זה במנחת יצחק.

דובר:

אה, מאחורה.

יוחנן ויצמן:

כן, באמצע הרחוב, בין הבתים.

אליעזר ראובברגר:

שנייה, בואו נראה. בואו נראה, מרעננים את הזיכרון.

[מדברים ביניהם].

דובר:

אה, כן, זה מה שאמרתי, השלד.

דובר:

זה היה שבוע שעבר.

עמי ארבל:

תסתכלו רגע. תסתכלו. יש פה, זו חלקה אחת. תסתכלו רגע. זאת חלקה אחת. היום, התוכנית שכרגע בהפקדה, התוכנית שבהפקדה והיום בהתנגדויות זה לגבי התוכנית האחורית שנדבר עליה בהמשך,

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

מבקש להרוס את השלד של הבניין הזה ולהקים בו בניין חדש של ארבע קומות.

יוחנן ויצמן:

להרוס?

עמי ארבל:

יש שני בתי כנסת אחד מעל השני.

דובר:

כן, יפה.

עמי ארבל:

זה התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

זה רק בתי כנסת.

עמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אין חינוך או גנים, בית ספר.

דובר:

אבל צריך להגיש את זה.

עמי ארבל:

מה?

דובר:

צריכים להגיש את זה, כן.

דובר:

תגיד לי, מה עם החלק העליון יותר?

עמי ארבל:

זה הדיון עובר בהתנגדויות.

דובר:

מה הבעיה?

עמי ארבל:

יש פה שאלה לגבי המגרש הזה, שאתה בעבר לא עשית [לא ברור] אולי מפה לפה, כי המגרש הזה הוא מגרש כלוא, כמו שאתם רואים. המגרש הזה זה המגרש הזה פה. רגע. זה המגרש הזה.

דובר:

מה איתו?

עמי ארבל:

זה המגרש הזה.

דובר:

מה זה, אין לו גישה?

עמי ארבל:

אין לו גישה למגרש. יש שצ"פ כאן, ופה מגורים, אז אין לי גישה לבניין הזה. וכרגע, עלה איזשהו רעיון בעבר,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה,

עמי ארבל:

סליחה, סליחה, אני טועה, זה לא זה, זה לא זה. זה התוכנית, זה המגרש הכלוא, זה.

אליעזר ראוכברגר:

זה מגרש חוס?

עמי ארבל:

עכשיו המגרש חוס, כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו יש שמה.

עמי ארבל:

זו חלקה אחת, זאת חלקה אחת. זה המגרש הכלוא. עלה בעבר ראיון, אם אתם זוכרים,

אליעזר ראוכברגר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

נכון, זה לא התקדם, דובר שתהיה בדיקה, זה לא התקדם.

דובר:

זה יותר קטן.

עמי ארבל:

רגע, אין פה שום קידום תוכנית על המקום הזה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא קטנצ'יק.

דובר:

כן.

עמי ארבל:

הוא לא כזה קטנצ'יק. זה מגרש ש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אולי 200, 300.

עמי ארבל:

לא, זה דונם.

דובר:

לא, זה קטן.

עמי ארבל:

לא, זה לא כזה קטן.

אליעזר ראוכברגר:

זה?

עמי ארבל:

לא פה, זה משהו של חינוך מיוחד, שתילים ובית כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

המגרש הזה?

עמי ארבל:

כן.

דובר:

זה המגרש הכלוא?

עמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

[לא שומעים].

יוחנן ויצמן:

בכל מקרה צריך גישה.

אליעזר ראוכברגר:

ברור, מה.

עמי ארבל:

כל מגרש ציבורי צריך גישה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש מקומות שאתה אומר שילכו 30 מטר. חינוך מיוחד אתה לא יכול אפילו מטר, זה ילדים נכים שלא יכולים כלום, אתה צריך הסעות עד פתח המבנה. מה.

דובר:

אין פה.

עמי ארבל:

לא, לא, אני צריך לעשות את התרגיל שלמדתי לאחרונה.

דובר:

עכשיו תרענן.

דובר:

תלמד אותי.

עמי ארבל:

אתה מקטין את הרזולוציה ואז זה חוזר לרגיל, ואז אתה יכול להקפיד את הרזולוציה.

[מדברים ביניהם על המצגת].

עמי ארבל:

שני דונס.

יוחנן ויצמן:

הוא ענק.

עמי ארבל:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

לא גדול.

עמי ארבל:

ובלי גישה. זה המגרש הזה למעשה.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לחשוב

[מדברים ביחד].

דובר:

יש שמה עמותה שקיבלה הקצאה כבר.

עמי ארבל:

זה היום ירוק וזה ירוק, וזה חום.

דובר:

יש עמותה שקיבלה הקצאה.

עמי ארבל:

הרעיון לעשות פה ירוק, כל זה ירוק, ואת החום להעביר לפה.

אליעזר ראוכברגר:

זה או זה, או לפה, או שהגינה תפתח, ומי שרוצה, שיפתח.

דובר:

אה, לגדל את,

אליעזר ראוכברגר:

מי שרוצה 6,200 מטר במקום אחר, לקהילה של 50 משפחות.

עמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר חמישים, אני אותך, בעל הבית.

עמי ארבל:

אוקיי, זה מקובל?

אליעזר ראוכברגר:

אז תרשום.

עמי ארבל:

טוב, יאללה. הלאה.

יוחנן ויצמן:

בואנה, אני חושב, תשמע, אני באמת, עמי, בהמשך לתוכנית שהולכת להיות במהלך היום, למה באמת פה, אנחנו עיריית ירושלים, למה שלא ניקח את כל הבלוק הזה עם הגינה, ונעשה איזה תכנון מחודש.

דובר:

זה מה שהוא אומר.

יוחנן ויצמן:

לא לאשר שום תוכנית, לא את מה שאנחנו דנים כרגע, לא שאני נגדה.

עמי ארבל:

אבל זה כבר חפירה וזה כבר בהתנגדות.

יוחנן ויצמן:

בסדר.

אליעזר ראובברגר:

אתה שולח אותם עכשיו לטיול של שלוש שנים קדימה.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראובברגר:

אז צריכים בית כנסת. אחרת ככה יש משהו של חינוך, הוא גם רוצה, הוא אומר לו עכשיו תלך לטיול שלוש שנים.

יוחנן ויצמן:

כן, אבל,

אליעזר ראובברגר:

הבנתי, הבנתי.

יוחנן ויצמן:

לא יסכימו.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

שלא ישלח אותם לטיול של שלוש שנים.

עמי ארבל:

יכול להיות שזה בתי כנסיות, שהם לא צריכים.

דובר:

זה, נגיד, יש לך פה היתר בניה של זה.

דובר:

לייזר. ..

[מדברים ביחד].

דובר:

זה מוסד חינוכי.

עמי ארבל:

אה, זה ישן, אתה צודק.

דובר:

בתי כנסיות זה צריך, אנשים באים מכל הבתים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אין איפה.

דובר:

לא, להחליף.

דובר:

כלוא, את הכלוא צריך להחליף עם ה,

דובר:

ואני אומר, שים בכלוא את הבתי כנסיות. וזה מוסד ציבורי, שים על הכביש.

אליעזר ראוכברגר:

גם הם רוצים לא להתקדם.

דובר:

גם נכון.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, קדימה.

עמי ארבל:

אוקיי. תוכנית. 12 בסדר היום, תוכנית 1527902, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב רבי יעקב מאיר, מקור ברוך.

דובר:

אני לא נמצא.

דוברת:

אוקיי.

עמי ארבל:

התוכנית,

עמנואל זלטס:

ראית את הפנייה שלנו?

עמי ארבל:

התוכנית מציעה תוספת מחסנים, תוספת בנייה, ממ"דים, מעלית בבניין קיים. היה פה, אני חייב להגיד, הוצג לך, אליעזר, בזמנו, תוכנית פינוי בינוי במתחם הזה שכולל גם את הבניין הזה, אבל זה לא התקדם, למרות שהם הגישו תב"ע, וכנראה שלא הגיעו להסכמות.

אליעזר ראוכברגר:

זה אזור, רבי יעקב מאיר, איפה זה?

עמי ארבל:

רבי יעקב מאיר זה כאן, זה שרי ישראל. אז הוא צריך להכין תוכנית, אתה זוכר, לכל המתחם, לפני פינוי בינוי, ואז הם הצטמצמו ואמרו להוציא את כל הבתים האלה.

[מדברים ביחד].

דובר:

לא, זה רחוב אמצעי, פנימי כזה.

אליעזר ראוכברגר:

זה הפינה של זה,

עמי ארבל:

שרי ישראל.

דובר:

שרי ישראל.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכללית פה.

עמי ארבל:

זה, כן, זה.

דובר:

אה, זה איפה שעשו עכשיו.

עמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה פנחס, זה איפה שעושים לי כואב.

דובר:

מי עושה לך כואב?

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה מרפאת שיניים, הרופא שיניים שלי שמה.

דובר:

יש הרדמה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דובר:

ממליץ?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יכול לדון? יש לי ניגוד עניינים בגלל שהרופא שיניים שלי שם?

[מדברים ביחד, ואז ביניהם על ענייני שיניים].

עמנואל זלטס:

היה סוגיה של קווי בניין, זה אני משאיר לאחרים להסביר. הנה פה, שש.

עמי ארבל:

6. כן.

עמנואל זלטס:

הם רוצים מחסנים, וחוף מהמחסנים, לדירות יש שם גם, הם רוצים הרחבה כמו דופלקס, להוריד את זה ללמטה,

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

אני כותב לא לאשר את זה.

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה, אני אסביר שוב. עמי, שנייה, שנייה.

דובר:

[לא ברור] בכל ירושלים חצרות אנגלית?

עמי ארבל:

לקחת בניין עומד, לחפור מתחת למגורים, קומת המחסנים, יהיה חצר אנגלית, זה לא משהו.

דובר:

אני אגיד לך משהו, עמי, אתה צודק.

[מדברים ביחד].

דובר:

לא הייתי רוצה לגור שם, זה המצב. גם הילדים שלך לא.

עמנואל זלטס:

אם יש לך אוורור, אין בעיה. אם יש לך אוורור, למה לא?

דובר:

כתוספת יחידת דיור.

[מדברים ביחד].

דובר:

תוספת. זה לא יחידת דיור שלמה, תוספת ל,

דובר:

הרחבה. הרחבה.

דובר:

הרחבה, אין לי בעיה עם זה. עמי, הרחבה.

עמי ארבל:

כן.

[מדברים ביניהם על כדורגל וחצר אנגלי].

יוחנן ויצמן:

היה החלטת וועדה שאת תאשרי.

דוברת:

לא עכשיו.

אליעזר ראובברגר:

דיברנו על מצרים, שמעתי. מה יש לך ממצרים?

עמי ארבל:

אתם רוצים לאשר את זה?

עמנואל זלטס:

עמי, הסיפור הוא לא,

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

מקום קטן, זה לא כל הזה,

[מדברים ביחד, ואז על כדורגל והשחקנים].

ישראל קלרמן:

מרפסות, עמי, ... מרפסות זה פחות מעודד.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

[לא ברור, מדברים ביחד], אני לא מבין, ישראל, פה זה בניין מגורים. צפון זה בניין מגורים. פה יש בניין מגורים. פה יש בניין מגורים.

ישראל קלרמן:

איפה?

עמי ארבל:

מכל הכיוונים. תסתכל איפה הוא נמצא, תראה את הבניין, תסתכל, זה הבניין. בצד שמאל יש בניין מגורים, פה יש בניין מגורים, פה יש בניין מגורים ופה יש בניין מגורים.

ישראל קלרמן:

לא.

עמי ארבל:

איפה אתה רואה לא? זה מגרש שלהם, והם יעשו פה הרחבות מתישהו. זה החלקה שלהם. כשהוא יבוא להגיש הרחבה, אתה לא תיתן לו?

ישראל קלרמן:

פה?

יוחנן ויצמן:

כן.

עמי ארבל:

כל שלושה מטר כל המגרש?

ישראל קלרמן:

לא.

עמי ארבל:

למה לא? לא מגיע לו? ומימין יש בניין, ומלמטה יש בניין, כולם בניינים.

ישראל קלרמן:

לא, [לא ברור].

עמי ארבל:

אין בעיה, מרווח שלושה מטרים. אתה רוצה מרפסות על שני מטר?

דובר:

אני אומר. ..

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

אני מראה לך בתוכנית, תסתכל. פה כמעט אפס, פה כמעט אפס, למטה אפס, פה למטה אפס.

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

יש לי פשרה.

עמי ארבל:

פשרות, אני לא יודע.

עמנואל זלטס:

אני אגיד לך מה. אני רואה פה שזה ממ"ד.

עמי ארבל:

ממ"דים כמובן.

דובר:

אה, ממ"דים כן.

עמנואל זלטס:

מה שממ"ד, נגיד שאפשר עד מטר,

עמי ארבל:

לא, ממ"ד הוא נשאר. ממ"ד יישאר.

עמנואל זלטס:

אמרת שלא.

עמי ארבל:

ממ"דים אין בעיה.

עמנואל זלטס:

אז זה חשוב לראות את זה.

עמי ארבל:

הממ"דים לא. ממ"דים הוא מאשר.

עמנואל זלטס:

אז איפה הפער?

עמי ארבל:

הוא הציע ממ"דים גדולים, 18 מטר. ביקשתי לשמור על מטר וחצי הממ"דים.

עמנואל זלטס:

פה אפשר להגיד יותר. אפשר ממ"דים יותר. כי זה כבר מדיניות [לא ברור, מדברים ביחד]. לא, אני אומר ממ"ד מטר, ושהחלונות לא יהיו לכיוון החלקה השניה. זה תכתוב, שהחלונות של הממ"ד יהיו לכיוון החלקה של עצמם.

עמי ארבל:

זה לגבי זה.

עמנואל זלטס:

כן, ממ"ד עד,

עמי ארבל:

מטר.

עמנואל זלטס:

מטר, ותכתוב שהחלונות לא יפנו לחלקה מכוונת. זה חשוב, התנגדויות. .. [לא ברור, מדברים ביחד].

[מדברים ביחד, ואז מדברים ביניהם על המונדיאל].

עמי ארבל:

תוכנית 13 בסדר היום, תוכנית 1515055, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, מזל שור 8, תוכנית להרחבת דיור, המלצנו להפקיד.

עמנואל זלטס:

רגע, שנייה, שנייה, פה, פה אני ראיתי,

דובר:

הם בסוף יתנו לנו את זה.

עמנואל זלטס:

בהמלצה שלהם כתוב שלבי ביצוע, ביקשתם שנשנה את הזה. פתח רגע.

עמי ארבל:

הנה, זה על הקיר. אוקיי.

עמנואל זלטס:

הנה, פה. בסעיף 10, בהמלצה, תתקן במקום שיהיה עבודות וזה, תכתוב שלביות ביצוע מלמטה למעלה,

עמי ארבל:

איזה?

עמנואל זלטס:

מזל שור.

עמי ארבל:

13.

עמנואל זלטס:

הם לא פנו, לא ראיתי למה.

עמי ארבל:

לא, אבל לא ראיתי את ה,

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

מלמטה למעלה, והקומה למעלה.

אליעזר ראוכברגר:

אחד ירד.

דובר:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו שעה וחצי לשתיים, יש לנו הרבה מלחמות.

דוברת:

כמה זמן נתתי לו?

דובר:

כן, חצי שעה.

אליעזר ראוכברגר:

שתיים, יש לו עוד שעה.

עמי ארבל:

תוכנית 14 בסדר היום, תוכנית 1551373, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, בשדרות בן צבי, זה בניין חדש, עושים קצת שינויים בקומת המרתף של קצה שירות וגם מכשירים איזה קומת לכת על הגג, המלצנו להפקיד. תוכנית 15 בסדר היום, תוכנית 155473, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, יוסי בן יועזר 21, הריסת בניין קיים, [לא ברור], בניית בניין חדש בן שבע קומות, המלצנו להפקיד בצל המדיניות.

יוחנן ויצמן:

תראה,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה איזה תלונה.

עמי ארבל:

בקישנו 100% הפרשת צרכי ציבור, נראה לי סביר והגיוני.

דובר:

100 מטר.

עמי ארבל:

100 מטר, כן. נתנו לו פה 20% תוספת מעבר למדיניות, 340, 320, 100 מטר נראה לי סביר ביותר והגיוני.

דובר:

[לא ברור].

יוחנן ויצמן:

לא, לא, לא, חלילה, אני הפוך. עמי, אני גם, כמו שאומר היו"ר, אני לא הולך נגד הפרשות כשיטה.

אליעזר ראוכברגר:

בפרט כזה מעל.

יוחנן ויצמן:

אבל מה שאני מציע, הוא הציג ארבעה בניינים באזור שלא ביקשו מהם.

עמי ארבל:

נכון, כי בהתחלה של שבע שבועות לא ביקשנו,

יוחנן ויצמן:

הוא אמר לא. בוא, אנחנו מבקשים, טוב, אז אנחנו סוג של איפה ואיפה. לא שאני אומר לא לקחת, אני אומר בוא נוציא קומות.

דובר:

בשביל 100 מטר אתה רוצה להוציא קומות?

דובר:

כמה זה קומה שמה?
אתה לא מבין,

עמי ארבל:

לקבל 20 אחוז המדיניות היא יחסית גדולה. בסדר.

[מדברים ביחד].

דובר:

תן לו. תן לו.

עמי ארבל:

לא, המדיניות היא שאנחנו עובדים,

דובר:

אני אגיד לך, עמי, רק בגלל ש,

עמי ארבל:

ההשוואה שלך של 100 מטר

[מדברים ביחד].

דובר:

לא ביקשו מאלה שסביבו, אתה מבין.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

לא ביקשו תוכנות חדשות, שלא הביא, כן ביקשנו 100 מטר הפרשה, בניין חדש,

דובר:

לא.

יוחנן ויצמן:

אני בעד שתיקח ממנו 200 מטר, סליחה, אני לא נגד הפרשות.

דובר:

אני לוקח משהו הגיוני.

יוחנן ויצמן:

אני בעד הפרשות.

עמי ארבל:

לא סביר בשביל 100 מטר, לקחת שתי קומות, נו, בחייד.

דובר:

תוסיף קומה אחת, תן לו.

עמי ארבל:

הוא קיבל 20% תוספת, זה מספיק.

דובר:

תן לו.

[מדברים ביחד].

יהודה פרוידגר:

אני חושב שאם אתה לקחת לבן אדם או שלא לקחת לאחרים,

עמי ארבל:

אז אמרתי, [לא ברור], התחלנו לקחת.

יהודה פרוידגר:

הוא הראשון שאתה לוקח.

עמי ארבל:

לא נכון. זה מה ש,

יהודה פרוידגר:

ממי לקחת?

עמי ארבל:

אני יכול להביא לך דוגמאות, אם אתה רוצה.

יהודה פרוידגר:

אז בוא נדבר על זה.

עמי ארבל:

נדבר על זה אחרי הוועדה.

יוחנן ויצמן:

זה לא פייר.

עמי ארבל:

מה לא פייר. ויצמן, 100 מטר? מה? מה אתה מדבר?

יוחנן ויצמן:

ברדיוס של ה-100 מטר שלו.

עמי ארבל:

100 מטר?

יוחנן ויצמן:

אני לא,

עמי ארבל:

זה בניין חדש, יש שם ארבע דירות, הוא מקבל, הוא מבקש כמה,

יוחנן ויצמן:

אני רוצה את המאה המטר האלה. אני רוצה יותר מהמאה המטר.

עמי ארבל:

טוב, אליעזר, החלטה, אני לא יכול לריב איתם. יש לי דברים שאני לא יכול להגיד, מעבר ליכולות שלי.

אליעזר ראוכברגר:

גם אני לא יכול לריב.

עמי ארבל:

מעבר ליכולות שלי.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי. כמה דירות יש לו בקומה?

עמי ארבל:

אני מניח שארבע לפחות.

אליעזר ראוכברגר:

לא כל הפסיליטיס.

דובר:

כמה יש לו בכל קומה?

עמי ארבל:

אני אגיד לך.

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה, עמי, [לא ברור, מדברים ביחד].

דובר:

החלטתם שלא?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם הוא אומר,

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

הטיעון הוא שאיפה ואיפה.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

לא לא, לא. לא זה הנושא, זה סתם שאלתי, אבל אני אומר, אם הדיון,

דובר:

לא, אבל אם יש לו דירה בכל קומה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, שנייה, אומר יוחנן, למה הוא קובל, כי הוא טוען שזה איפה ואיפה.

דובר:

ארבעה בניינים מסביבו.

לא יודע אם מסביבו או ליד הזה. אומר עמי, אין פה איפה ואיפה, זה תוכניות שונות וחדשות,

ובחדשות גם אחרים לקחו.

עמי ארבל:

וגם ההמלצה הייתה להוספת 20% בזכויות הבנייה יותר, כי אמרנו לא נורא, הוא שומר על הקומות, אז זה פרופורציונלי לחלוטין.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

דובר:

לא, אבל אם זה דירה אחת בקומה? או שלא בקומה, דירה.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

מה זה דירה אחת בקומה? אז כל דירה זה 300 מטר, 400 מטר?

דובר:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה שמה, איזו שכונה למיליארדרים? מה, זה לא הגיוני.

דובר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אז זה לא דירה בקומה, איך יכול להיות.

דובר:

היום שקל למטר בגוונים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל עדיין, לא דירות זה לא 300, 400 מטר.

יוחנן ויצמן:

אני בעד, [לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

עוד קומה?

יוחנן ויצמן:

אם,

עמי ארבל:

ההפרשות לא תמיד הן על חשבון זכויות הבנייה שיש להופיע במדיניות, וגם ככה הוא קיבל 20% מעבר למדיניות, זה הגיוני ביותר, זה כל תוכנית מקרקעין.

אליעזר ראובברגר:

אפשר להתקדם, הלאה.

עמי ארבל:

תוכנית 16.

אליעזר ראובברגר:

רשום להוריד.

עמי ארבל:

כן, בסדר.

דובר:

אנחנו רוצים לשבת אתכם.

אליעזר ראובברגר:

בסדר.

דובר:

מה ביקשו להוריד?

אליעזר ראובברגר:

יורד.

עמי ארבל:

ההמלצה היא דחייה, ו [לא ברור, מדברים ביחד] טוען שהבניין הוא חמש קומות. אני לא רוצה להראות לכם צילום שמראים 7, אבל אני לא מתווכח עכשיו, נתווכח פעם הבאה.

יוחנן ויצמן:

כי אתה לא יודע לספור.

עמי ארבל:

נכון. 17 בסדר היום, תוכנית 1546134, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, אלערוזה, עזרת תורה, תוכנית שמציעה הרחבות דיור, סך הכול שש יחידות דיור בשש קומות, אנחנו ממליצים להפקיד.

יוחנן ויצמן:

היה לנו פה,

דובר:

מפתיע.

עמי ארבל:

מה?

דובר:

אתה לא מופתע?

דובר:

לא, הוא לא מופתע.

[מדברים ביחד וביניהם].

עמי ארבל:

למה אני לא מקבל, אני אמרתי שלא מקובל. אני מקבל שבדיון נגיד וזה יהיה בסדר.

דובר:

בדיון.

עמי ארבל:

אני לא צריך לקבל, זכותכם המלאה.

דובר:

בסדר.

עמי ארבל:

אין לי זכות.

[מדברים ביניהם ואז ביחד, ואז על מונדיאל ומסי].

אליעזר ראובברגר:

בואו, בואו, רבותי, אנחנו עכשיו בוועדה, לא במונדיאל.

[ממשיכים לדבר על המונדיאל].

עמי ארבל:

מה, מה אתה רוצה להוריד?

עמנואל זלטס:

עמי, שתיים להוריד.

עמי ארבל:

את זה, זה המרפסות.

עמנואל זלטס:

שראינו אתמול.

עמי ארבל:

אמרתי לך, השכנים התנגדו, אבל בסדר.

עמנואל זלטס:

לא, אין שם בניין עכשיו, זה ריק שמה.

עמי ארבל:

יש שם בניין של שתי קומות מסחר, שנניח שיש שמה תב"ע,

עמנואל זלטס:

נכון.

עמי ארבל:

לא יותר מעשר קומות מגורים, אבל אתם דופקים אותו.

עמנואל זלטס:

עמי, סעיף 3, עמי.

עמי ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

את זה לא להמשיך את העניין, זה מה שעברנו, ראינו שיש כבר מחסנים באותו קומה.

עמי ארבל:

ראינו שיש מחסנים באותה קומה שבפועל משמשים למגורים.

עמנואל זלטס:

לא, חלק מגורים, מסומן בצהוב.

עמי ארבל:

נו.

עמנואל זלטס:

וחלק נשארים כאן.

עמי ארבל:

נו.

עמנואל זלטס:

עכשיו פה להשאיר מסביב, כי אם לא יעבדו, המחסנים יבואו לידי בלגן בבניה.

עמי ארבל:

שיהיה בלגן.

עמנואל זלטס:

לא, אנחנו רוצים שלכל אחד יהיה מחסן, ולכן עדיף שיחדדו, כי אם יחדדו ...

עמי ארבל:

אבל את המחסנים שיש, חמש, שש בקומה הזאת, יהפכו לדירה.

עמנואל זלטס:

לא, לא הכל, חלק.

עמי ארבל:

בערך.

עמנואל זלטס:

וזה סיבה לבנות.

עמי ארבל:

לא, אבל זה מחסנים על הקרקע, מה ההיגיון?

עמנואל זלטס:

הפוך. אם נגיד פה, אני אומר,

עמי ארבל:

אמרת לו, סימנתי בצהוב, וזה לא ייהרס.

עמנואל זלטס:

לא, קיבלתי מה שאמרת.

עמי ארבל:

אבל זה לא,

עמנואל זלטס:

אין בעיה.

עמי ארבל:

יש היום קומת מחסנים.

עמנואל זלטס:

הבנתי. אז מה הבעיה?

עמי ארבל:

המחסנים הפכו לדירה בפועל לא חוקית.

עמנואל זלטס:

אם יש,

עמי ארבל:

עכשיו מוסיפים עוד מחסנים באותה קומה. מה יקרה איתם, לדעתך?

עמנואל זלטס:

אם יהיה יחידת דיור?

יוחנן ויצמן:

שייקחו איתו חנייה.

עמי ארבל:

או מחסנים.

עמנואל זלטס:

שייקח יחידת דיור על עצמם, כי זה שייך לכולם. מדוע לא מחסן, אני רוצה מחסן?

עמי ארבל:

אה, מחסן לכולם במקום זה.

עמנואל זלטס:

כן.

עמי ארבל:

בסדר, מחסנים.

עמנואל זלטס:

עמי טוען בו.

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

בוא נגיד שנייה, תקשיב. עמי טוען בצדק, יש פה משהו שהוצע, לכל המחסנים יש דירה.

עמי ארבל:

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמנואל זלטס :

מסומנים בצהוב, אבל בעצם, לא מישוהו אחר, אבל אי אפשר לברוא מה שרצה, כי זה לא צמוד לדירה. אז שימו לו בצהוב כאילו. אני אומר, תקשיב, למה המחסנים ככה?

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס :

[לא ברור, מדברים ביחד] ולכן בוא נעשה מחסן, ואם יהיה מחסן,

[מדברים ביחד].

דובר :

אבל אם יש השתלטות של דייר אחד על חנייה,

עמנואל זלטס :

זה לא אכפת לנו, מה אכפת לך?

עמי ארבל :

אז יהיה להם יותר מקום להתחלש על הבנייה.
לא כתוב פה כלום. מה הבעיה? לא כתוב פה כלום.

[מדברים ביחד, שום דבר לא מובן!].

אליעזר ראוכברגר :

[צועק!!] לא, רבותיי, אי אפשר ככה.

עמי ארבל :

הוא מציע שינוי בגלל התוספות שהוא מציע כאן.

אליעזר ראוכברגר :

[צועק!!] די!!

עמנואל זלטס :

התב"ע הזאת,

עמי ארבל :

זה לא אכפת לי,

אליעזר ראוכברגר:

[צועק!] אי אפשר לשמוע מה שמדברים.

עמי ארבל:

זה שחלפו שמה, מה אכפת לי, לא יהיה כלום, שיעשו מה שהם רוצים, במילא עושים מה שהם רוצים.

עמנואל זלטס:

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

ציבור שלכם, אתם דופקים אותו.

עמנואל זלטס:

עמי, עמי, רק שנייה, עמי, תראה.

עמי ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

אני בעד בכל הסעיפים שלהם. תראה, נעשה משהו כזה, הבינוי מאושר כמו שהוא.

עמי ארבל:

נו.

עמנואל זלטס:

ויש להשתדל לשמר, אם לא, אז [לא ברור, מדברים ביחד] את זה אחר כך.

אליעזר ראוכברגר:

לעמי יש רוח הקודש, כבר דיברנו על זה מזמן. כל מקום שמצאנו, מיד יוחנן ויצמן הופך אותו ...

[מדברים וצועקים ביחד].

דובר:

לא עכשיו, לא עכשיו, אל תתווכח עכשיו, חכה, תמשיך.

עמנואל זלטס :

עמי, תציין עצים.

עמי ארבל :

שמרתי על זכות השתיקה.

אליעזר ראוכברגר :

כן, אבל זה,

עמנואל זלטס :

מה לעשות.

אליעזר ראוכברגר :

אבל זה מסומן להריסה.

עמי ארבל :

זה לא ייהרס.

אליעזר ראוכברגר :

אוקיי.

עמנואל זלטס :

אבל לפחות, עמי, יש פה קצת,

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס :

עמי, פה אנחנו עוזרים לפיקוח ומגדירים את זה להריסה.

עמי ארבל :

לא, זה לא עוזר לפיקוח, זה מוגדר להריסה בכל מקרה, כי זה עבירת בנייה.

עמנואל זלטס :

אבל זה לא מוגדר בצחוב בתב"ע.

עמי ארבל :

עכשיו זה מוגדר.

עמנואל זלטס:

עוד יותר טוב.

דובר:

טוב, מה אתה עושים עם העצים?

אליעזר ראוכברגר:

מחזקים את העניין.

עמי ארבל:

כן. כן.

עמנואל זלטס:

עמי, בעצים אני חושב,

עמי ארבל:

נו.

עמנואל זלטס:

סקר עצים בסדר,

עמי ארבל:

נו.

עמנואל זלטס:

אבל את כל שאר הסעיפים של העצים,

עמי ארבל:

כן. להוריד?

עמנואל זלטס:

אם אפשר [לא ברור, מדברים ביחד]. גם את 10 עמי, גם את שמירת עצים, ככל הניתן, אני לא רוצה שיגביל את הבנייה שלהם.

דובר:

טוב. מה עוד?

עמנואל זלטס:

רגע. שלביות הביצוע. זה בשבילך.

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

סביב ביצוע שיהיה בצמיחה מלמטה למעלה, זה אפילו לא קטן בכלל. סביב ביצוע מלמטה למעלה, ואמרתי לך, אגב, גם מכוח התב"ע הקודמת אני רוצה, סביב ביצוע תהיה גם מלמטה למעלה, לא מלמעלה למטה. [צוחק], זה לא כדאי לך. מלמטה למעלה לכל חזית. זה שתי חזיתות שונות, אני לא רוצה שיגידו שניהם ביחד.

[מדברים ביניהם].

עמנואל זלטס:

טוב, עכשיו, עמי, דבר נוסף. הממ"דים, זה אמרתי לך מקודם, אני חושב שכדאי גם לדרבן אותם לעשות ממ"ד יותר גדול. ניתן להגדיל את הממ"דים לא לכיוון החלקה השנייה, אבל על חשבון ההרחבה שלהם,

יהודה פרוידגר:

אני חושב שזה לא נכון.

עמנואל זלטס:

[לא ברור, מדברים ביחד].

יהודה פרוידגר:

אם אתה רוצה להגדיל את הממ"ד ל-18 מטר, אז תגדיל.

עמנואל זלטס:

לא 18, 15.

יהודה פרוידגר:

לא, אבל אתה,

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

העיקר שיהיה ממ"ד יותר גדול.

יהודה פרוידגר:

מה?

עמנואל זלטס:

העיקר שיהיה ממ"ד יותר גדול. איפה תעשה את זה? איזה סעיף?

אליעזר ראוכברגר:

כל כמה שאני יכול.

[מדברים ביניהם].

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בואו נתקדם.

עמי ארבל:

מה עוד?

עמנואל זלטס:

רגע, שנייה, שנייה.

דובר:

רגע, איזה מספר אתם?

עמי ארבל:

14.

עמנואל זלטס:

עמי, החלונות של הממ"ד לא יפנו לכיוון החלקה השנייה.

בוא נעשה עוד שתי תיקים.

אליעזר ראוכברגר:

מחכים לאנשים.

[מדברים ביניהם].

עמנואל זלטס:

שנייה, למטה,

עמי ארבל:

לא נשאר ממה להוריד.

עמנואל זלטס:

שנייה. בהרחבות,

[מדברים ביחד, ואז שוב על המונדיאל].

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו הולכים לתיק 1 בסדר היום. 1262955. קדימה, עמי.

עמי ארבל:

כן, אני מזכיר את התוכנית שדיברנו עליה לפני רגע במגרש,

אליעזר ראוכברגר:

זה החלק השני.

עמי ארבל:

זה החלק למעשה הקדמי, האחורי, סליחה, 1262955, יש פה היום יותר בנייה לבנייה של בניין של חמש קומות, התוכנית למעשה מציעה להוסיף עליו עוד ארבע קומות.

אליעזר ראוכברגר:

תשע קומות?

עמי ארבל:

תשע קומות.

דובר:

בטח לשימור.

עמי ארבל:

שנייה, המסמכים, רגע, שנוכל... .

אליעזר ראוכברגר:

בניין למגורים?

עמי ארבל:

לא, בניין ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל מה מבקשים להוסיף, גם ציבורי?

עמי ארבל:

כן, כן, רק ציבורי, זה מגרש חום.

יוחנן ויצמן:

זה עירוני?

עמי ארבל:

כן. זה אותו מגרש שדיברנו לפני רגע.

יוחנן ויצמן:

אה, התאום שלו.

עמי ארבל:

החלק האחורי.

יוחנן ויצמן:

תשע קומות?

עמי ארבל:

כן.

יוחנן ויצמן:

באיזה מפלס?

[מדברים ביניהם].

עמי ארבל:

התוכנית מבטיחה תוספת שימושים לבניין ב' בתא שטח אחד של בית ספר, גני ילדים ופנימייה, ומעבר לשימושים המאושרים של תלמוד תורה. אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

מה השימושים?

עמי ארבל:

התוכנית מציעה תוספת שימושים לבניין שזה האחורי, שבית ספר, גני ילדים ופנימייה, מעבר לשימושים המאושרים של תלמוד תורה.

דובר:

אז איפה הבעיה?

עמי ארבל:

יש מתנגד, יש התנגדות עצמית אחת לגבי שלביות הביצוע. ויש התנגדות,

דובר:

רגע, בוא נדבר רגע על שלביות הביצוע.

עמי ארבל:

יש התנגדות אחת לגבי שלביות הביצוע, שהתוכנית היום היא באלף אחד, השלביות הביצוע.

דובר:

זה עצמית.

עמי ארבל:

המגיש, כן, המגיש בעצם אומר שהוא רוצה לעשות,

יוחנן ויצמן:

המגיש זה העירייה.

עמי ארבל:

לא, מי שקיבל את ההקצאה. מי שקיבל את ההקצאה. והתנגדות שנייה זה של שכנים שטוענים פה כל מיני דברים. בואו נכנס אותם, בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בואו נראה... המבקשים לא הגיעו?

עמי ארבל:

אתם המבקשים, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אז המבקשים, לעבור לשם מהצד שני.

מלכה ספולסקי:

אני?

אליעזר ראוכברגר:

שם המתנגדים ושמה המבקשים... טוב, עמי, נתחיל התנגדות 1?

עמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

עמותת בניין אב, בן ציון.

עמי ארבל:

כן. בן ציון בקשי דורון בשם בניין אב, שמגישי התוכנית למעשה.

מלכה ספולסקי:

מי?

עמי ארבל:

מגישי התוכנית. תציגו את ההתנגדות העצמית שלכם.

מאיר יגודה:

בעצם הבקשה שלנו זה שיותר לנו לעשות את ה, בעת הוצאת ההיתר, את השלבויות, בקשנו בגלל שמדובר על עמותה שצריכה לגייס כסף, שיהיה אפשר לעשות אותה בשני פעימות, בשני היתרים נפרדים. בעצם אנחנו תומכים בעמדה של מחלקת התכנון, רק שאנחנו רוצים שיהיה כתוב במקום שתי קומות, בשני היתרים נפרדים. פשוט המבקשים, העמותה, יש לה יכולת לגייס כספים, היא לא תמיד יודעת בדיוק כמה היא יכולה, אם היא תוכל לגייס לקומה אחת או לשלוש קומות, אז בעצם לאפשר שני היתרים נפרדים. אנחנו מבינים שאנחנו לא רוצים 20 היתרים, אבל לפחות שיהיה,

עמנואל זלטס :

של כמה, של קומה אחת?

מאיר יגודה :

לא...

עמי ארבל :

אנחנו הצענו כל שתי קומות בנפרד.

דובר :

הוא אומר אחד ושלוש.

מאיר יגודה :

יכול להיות שהם יצליחו לגייס לקומה אחת, אז יעשו היתר לקומה אחת ואז היתר לשלוש, או להפך.

אליעזר ראוכברגר :

אוקיי.

מאיר יגודה :

שיהיה שתי היתרים ולא,

עמי ארבל :

שתיים בכל מקרה זה ההמלצה, השאלה היא איך לעשות את השתיים, האם זה שתיים ושתיים או אחד ושלוש?

מאיר יגודה :

אחד ושלוש. אז אנחנו מבקשים פשוט שיהיה כתוב שתיים, שתי היתרים נפרדים.

עמנואל זלטס :

לא.

אליעזר ראוכברגר :

לא משנה, הם יחליטו. מקסימום שני היתרים.

עמנואל זלטס :

בסדר, מצוין.

עמי ארבל:

הבנו.

עמנואל זלטס:

שלוש ואחד, או אחד ושלוש, או שתיים ושתיים.

עמי ארבל:

זה הכול, תודה. המתנגד השני, זה משפחת, יש פה רשימה ארוכה, האם מישחו מייצג אותם.

מלכה ספולסקי:

מלכה ספולסקי.

דובר:

הנה היא.

מלכה ספולסקי:

כן, אני מייצגת אותם.

אליעזר ראוכברגר:

שמך לפרוטוקול.

מלכה ספולסקי:

לשם ההבנה של העניין,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה. תגידי את שמך.

עמנואל זלטס:

שמך.

אליעזר ראוכברגר:

לפרוטוקול.

מלכה ספולסקי:

מלכה ספולסקי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

מלכה ספולסקי:

אנחנו גרים כאן, בבניינים האלה. עכשיו, הדירות שלנו יושבות כאן, ממש על הרחוב. קודם כל אני רוצה לציין שכבר במהלך הבנייה, בחוסר התחשבות של הבונים, זה מזעזע. אין בכלל הבנה שהם בונים פה בצמוד לאנשים שגרים פה הרבה שנים, יש להם [לא שומעים, פלאפון מצלצל], יש להם תנאי חיים. משעה שש בבוקר כבר מתחילים להרעיש לנו, שש ורבע כבר עובדים.

עמי ארבל:

זה מגרש חום שמיועד לבנייה ומממשים אותו.

מלכה ספולסקי:

מיועד לבנייה לא מכירה בשש בבוקר שמתחילים לעבוד, גם בשבת.

עמי ארבל:

זה לא קשור לתב"ע.

מלכה ספולסקי:

לא, סתם אומרת, סתם.

עמי ארבל:

[לא ברור, מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

בואי נדבר על ההתנגדות.

מלכה ספולסקי:

חוץ מזה, מילאו את ה,

עמי ארבל:

זה לא קשור לתב"ע.

מלכה ספולסקי:

אני רק רוצה לתת לכם,

עמי ארבל:

יכול להיות שאת צודקת, אבל זה לא קשור לתב"ע.

מלכה ספולסקי:

אני אומר לך למה אנחנו חושבים שצריכים פה לא להקל ראש להם בכלום. כי המקום כאן,

עמי ארבל:

שנייה.

מלכה ספולסקי:

מה שנותנים הוא לא,

עמי ארבל:

רגע, רגע.

מלכה ספולסקי:

הוא הולך עד הקצה.

עמי ארבל:

רגע. התוכנית כרגע מציעה, יש פה היתר בנייה לחמש קומות, שנמצאות בבנייה.

מלכה ספולסקי:

חמש קומות,

עמי ארבל:

התוכנית, רגע, תקשיבי לי, התוכנית שהופקדה, וכרגע ההתנגדויות, מציעה להוסיף עוד ארבע קומות על הבניין.

מלכה ספולסקי:

בדיוק.

עמי ארבל:

תגידו למה אתם מתנגדים בעניין הזה.

מלכה ספולסקי:

אנחנו נמצאים כאן, המבנה שלנו מעל הקרקע פה הוא רק חמש קומות.

עמי ארבל:

כן.

מלכה ספולסקי:

כל הבניינים לכל האורך הם חמש קומות.

עמי ארבל:

כן.

מלכה ספולסקי:

כל המבני ציבור באזור, וסרקתי אזור ענק,

עמי ארבל:

כן.

מלכה ספולסקי:

לא עובר, וזו המלצה של התב"ע באזור.

אליעזר ראוכברגר:

רק ממול יש שבע.

מלכה ספולסקי:

לא, אין בניין ציבורי גדול יותר מחמש קומות.

אליעזר ראוכברגר:

לא ציבורי, אמרת כל הבניינים.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אמרתי ממש ממול, לא הלכתי יותר.

מלכה ספולסקי:

לא, יש בניינים חדשים שנבנו, שהם גבוהים יותר, כמו שנותנים היום באזור, הם מבני מגורים.

אליעזר ראוכברגר:

גם זה מבני מגורים.

מלכה ספולסקי:

מבנה ציבור, אין יותר מחמש קומות בכל האזור.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

מלכה ספולסקי:

מבנה זה משנה, כי מבנה ציבור זה מבנה שמרעיש יותר, זה מבנה שמביא הרבה יותר, יש הסעות.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא גומר בארבעה אחרי צהריים.

מלכה ספולסקי:

מבנה לא.

אליעזר ראוכברגר:

מבנה מגורים יש עד שתיים עשרה בלילה, אחת בלילה,

מלכה ספולסקי:

מבנה לא, זה,

אליעזר ראוכברגר:

גם בשבת, גם בחופשים, גם בחול המועד.

מלכה ספולסקי:

מבנה עד עכשיו זה היה עד ארבע אחרי צהריים,

אליעזר ראוכברגר:

גם בחול המועד. כן.

מלכה ספולסקי:

מבנה עד עכשיו זה היה עד ארבע וחצי אחרי הצהריים. אבל כשהם מבקשים עכשיו פנימייה, זה גם כל הלילה. פנימייה לבנים, תנסה לשים לידך, יש לידינו במסמידים, שלא נקרא פנימייה, אבל הם עושים שם פנימייה לפעמים, יש שם קבוצה קטנה שישנה, עד אחת שתיים בלילה יש צרחות מתחת לבית שלנו.

דובר:

אגב, המסמידים הגג עכשיו,

מלכה ספולסקי:

המסמידים עכשיו, גם עוד פנימייה, עכשיו אתם יודעים מה זה פנימייה בצמוד על החלונות שלכם?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, שנייה.

מלכה ספולסקי:

בחורים אין להם גבולות, זה 24 שעות ביום של חור בראש, של צרחות, של צעקות, של בחורים שמסתובבים, פוגעים לנו בדואר, פוגעים לנו בכביסות. מה שאפשר לעשות, באנו בהתחלה, החלפנו כל התיבות דואר, היה תיבות דואר קטנים, כל הזמן את העיתונים ומכתבים,

דובר:

מי עושה לך?

מלכה ספולסקי:

בחורים שלומדים במוסדות לידינו.

דובר:

איזה?

מלכה ספולסקי:

הם עולים, הם רוצים עיתון בבוקר, שולפים מהתיבות, קוראים, זורקים את זה אחר כך. זה היה מסמידים, ומחר פתאום עושים עוד ישיבה כזאת. בני הנוער הם עולם מופקר, לא נרמה את עצמנו, הם יושבים בפנימייה, הם עושים מה שהם רוצים, הם קמים מתי שהם רוצים, חוגגים, אין שעות לילה, אין שעות בוקר, חוגגים,

יוחנן ויצמן:

אם ננסה לפתור את זה בחלונות,

מלכה ספולסקי:

זה לא יעזור חלונות, זה לא יעזור, זה רעש,

דוברת:

[לא ברור, מדברים ביחד] מיליון שקל.

מלכה ספולסקי:

הם יוצאים, הם מסתובבים. מה עושים, המסמידים בתוך המבנה, המגרש שלהם למטה, תת-קרקעית. הם בחוץ, ברחוב. כל רגע פה מסיבות, זה התארס, זה התחתן, אל תשאלו איזה חגיגות. הם מוציאים לנו,

יוחנן ויצמן:

יש לי הפתעה בשבילך, זה הולך להיגמר, כי אישרנו הבוקר תב"ע לבנות מעלה מסוים.

אליעזר ראובברגר:

לא משנה, בסדר.

מלכה ספולסקי:

חמש קומות?

[צעקות].

מנוחה מאירזון:

דיברתי השבוע עם שמאי, הוא אמר לי שהדירה שלי יורדת, אני גרה בקומה חמש.

מלכה ספולסקי:

רק תחשבו על זה שהם מארגנים שם חנייה. תבואו לרחוב היום כשיש לך סמינר עם רכבים, תראו מה שהולך בבוקר ברחוב, איך אפשר את כל הצפירות, איך שאולי אפשר לעבור [לא ברור]. זה רחוב לא רחב, רחוב מלא בבניינים,

מנוחה מאירזון:

זה לא יכול להיות.

מלכה ספולסקי:

וחניות שנכנסים לבניינים עצמם. אי אפשר להעמיס עליו,

דובר:

[לא ברור, מדברים ביחד] שם גר.

מלכה ספולסקי:

לא נכון, הכניסה לחנייה היא ממנחת יצחק, אתה לא קראת את התוכנית.

דובר:

לא חנייה, אני מדבר [לא ברור, מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

עכשיו בכלל כל הפרסום של...

[מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

עד היום אין תוכניות במערכת שנוכל לראות בכלל מה עושים. לא הכניסו עד היום תוכניות. איפה נשמע כדבר הזה? איפה נשמע כדבר כזה שמעט הפרסום,

אליעזר ראוכברגר:

איך את יודעת שהכניסה לחנייה זה ממנחת יצחק, אם אין תוכניות?

מלכה ספולסקי:

כי את התוכנית של החמש קומות יש שם, ואני הכניסה..

דובר:

אני יכול רק,

מלכה ספולסקי:

ולא שינו את החנייה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אתה תשיב.

מלכה ספולסקי:

הכניסה לחנייה היא תחתונה, כי החניה נמצאת בקומה של מפלס הרחוב של מנחת יצחק. אין אפשרות כניסה למי ששם גר, בשביל להגיע כזה מפלס עם כל כך הרבה מפלסים לרדת. הכניסה היא מהחניה שצמוד לבית שלי, ואני בדקתי את זה בתוכנית המקורית. אי אפשר לתת לנו רחוב של אנשים שכל כך הרבה דיירים גרים בו, ולהגיד לו תיכנסו עכשיו, בבוקר תתקעו על טנדרים שמגיעים, בצהריים תתקעו על טנדרים של הגנים שיוצאים אחרי צהריים, תצאו, תתקעו עם התלמידים שגומרים יותר מאוחר ואחר כך עם הישיבות. לא מתאים המבנה כאן, המקום הוא צפוף, סביב גרים פה כל כך הרבה מבני מגורים. תסתכלו, הכל מלא, אי אפשר להעמיס עליו מבנה כזה ענק של מוסדות ציבור, זה לא מתאים. קחו, תנו להם אזור שקט, לא אזור מגורים פה כל כך עמוס, שיהיה להם מבנה ענק. עוד דבר אני רוצה לציין.

[מדברים ביניהם].

מלכה ספולסקי:

הכל מבני ציבור, מבני מגורים.

דובר:

לא נכון, המסמידים שם,

מלכה ספולסקי:

המסמידים הוא המבנה היחיד שהוא בקדימה. המסמידים הוא היחיד שהוא באותו מגרש.

דובר:

כן, זה המסמידים.

מלכה ספולסקי:

המסמידים הוא פה למטה, זה אותו מבנה מגורים. חוץ מהמגרש הזה, הכל מבני מגורים. הכל תסתכלו, אנחנו צמודים. אני גרה פה בפינה, הם חונקים אותי. אתם יודעים מה זה, אני גרה פה על הפינה בקומה ראשונה, בתוך הנשמה שאני בונה.

מנוחה מאירזון:

עם היד אני יכולה להגיע אליהם.

מלכה ספולסקי:

עם השפעת אני מגיעה אליהם. עכשיו, החוסר התחשבות שם, עוד דבר אני רוצה להגיד לכם.

דובר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

המגרש מיועד למבני ציבור לאוכלוסייה, זאת אומרת, זה מגרש,

חיים כהן:

נו, נו, יאללה, באמת, עם כל הנאומים האלה,

מלכה ספולסקי:

המגרש,

חיים כהן:

גור זה גם היה, ובעלז זה גם היה מיועד,

מלכה ספולסקי:

אבל לא, אבל לא כשאין לה תלמיד אחד מהאזור.

חיים כהן:

נו, בסדר, אני,

חיים כהן:

אין פה, במוסד הזה, שיביאו לי את הרישום, אם יש להם תלמיד אחד מהאזור.

חיים כהן:

בסדר. ולגור יש?

חיים כהן:

[לא ברור, מדברים ביחד].

חיים כהן:

ולבעלז יש? מה אתה,

[צועקים ביחד].

מלכה ספולסקי:

במקום שייסעו 50% שיגיעו מהסעות, 50% גרים באזור, אבל אין כאן אחוז אפילו מהאזור.

דובר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

למה הם יציעו בניין שלא שייך בכלל לאוכלוסייה, ככה כשאנחנו היינו יכולים ליהנות בילדים שלנו, למשפחות שגרים פה, האזור כאן משווע למוסדות.

חיים כהן:

שחררי.

מלכה ספולסקי:

יש כאן כל כך הרבה [לא ברור, מדברים ביחד] למוסדות ציבור לאזורים.

דובר:

מה חסר לאזור?

[מדברים ביחד].

חיים כהן:

אם היה מדובר, אני בטוח שאם היה מדובר בישיבה,

מלכה ספולסקי:

אף אחד לא היה שמח לקבל את זה,

חיים כהן:

בישיבה,

מלכה ספולסקי:

אף אחד לא היה שמח.

חיים כהן:

את לא היית מתנגדת, אם היו מקבלים.

מלכה ספולסקי:

הייתי מתנגדת.

חיים כהן:

את לא היית מתנגדת.

מלכה ספולסקי:

[לא ברור, מדברים ביחד].

[מלכה וחיים מדברים/צועקים ביחד].

חיים כהן:

אם היה מדובר בישיבה ספרדית,

מלכה ספולסקי:

לא.

חיים כהן:

עד עכשיו את מתנגדת.

מלכה ספולסקי:

לא.

חיים כהן:

תדברי ברור, אנחנו נכבד אותך יותר.

מלכה ספולסקי:

היה של גור, תשע קומות,

חיים כהן:

תפסיקי לבלבל את המוח.

מלכה ספולסקי:

זה לא נכון. תשע קומות.

חיים כהן:

אני יודע דבר אחד,

מלכה ספולסקי:

[לא ברור, מדברים ביחד].

חיים כהן:

כשאני קונה דירה, אני מסתכל מה הולכים לבנות לצד זה.

מלכה ספולסקי:

אני הסתכלתי.

חיים כהן:

בסדר, זה שטח חום שהיו אמורים,

מלכה ספולסקי:

אממ.

חיים כהן:

למסמידים לא הייתם מתנגדים,

מלכה ספולסקי:

לא נכון.

חיים כהן:

הראייה שהמסמידים היו אמורים לבנות עוד שמונה קומות.

מלכה ספולסקי:

לא. המסמידים,

חיים כהן:

אל תגידי לי לא.

מלכה ספולסקי:

אני בדקתי את זה,

חיים כהן:

טוב, הבנתי. הבנתי.

[צעקות בין מלכה, חיים ודירה 5].

חיים כהן:

כשמדובר בגור או במוריין או בזה,

מלכה ספולסקי:

לא נכון.

חיים כהן:

אתן לא מתנגדות.

מלכה ספולסקי:

אין קשר.

חיים כהן:

מדובר עכשיו בישובה ספרדית,

מלכה ספולסקי:

לא נכון.

חיים כהן:

אז כולכם, מעניין שכולכם גרים באותה גזרה.

מלכה ספולסקי:

סליחה.

[צעקות בין מלכה, חיים ודירה 5].

מלכה ספולסקי:

מנחת יצחק ספרדי.

חיים כהן:

אז זה מה שמפריע לכם.

מלכה ספולסקי:

אז למה [לא ברור, מדברים ביחד]?

חיים כהן:

בגלל שככה אני רוצה.

מלכה ספולסקי:

לא.

חיים כהן:

אני רוצה.

מלכה ספולסקי:

לא נכון.

חיים כהן:

אני צריך לשאול אותך?

[צעקות בין מלכה, חיים ודירה 5].

חיים כהן:

אני צריך לשאול אותך?

מלכה ספולסקי:

... לתושבי האזור.

חיים כהן:

מה לעשות.

מלכה ספולסקי:

ולא לתת לאחרים,

חיים כהן:

אני לא צריך לשאול אותך.

מלכה ספולסקי:

[לא ברור, מדברים ביחד].

חיים כהן:

בחסדי ה' אני לא אמור לשאול אותך.

[מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

אתה מדבר עכשיו גזענות. אני לא מדברת גזענות.

חיים כהן:

[לא ברור, מדברים ביחד].

מנוחה מאירזון:

מלכה, תני לי שנייה.

מלכה ספולסקי:

אין שום סיבה, אין שום סיבה שאנחנו צריכים התושבים לסבול.

חיים כהן:

זה נשמע [לא ברור, מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

[לא ברור, מדברים ביחד] ולעשות תשע קומות, שהוא חריג מכל המבנה. המציאות היא שהגישו,

חיים כהן:

אז תתחיל לדבר.

מלכה ספולסקי:

הגישו היתר בנייה לחמש קומות, אף אחד לא הגיש לכם התנגדות על זה.

חיים כהן:

לא יעזור לכם כלום.

מלכה ספולסקי:

תגיד לי, לחמש קומות הגישו התנגדות? אני רוצה לשאול אתכם.

חיים כהן:

[לא ברור, מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

באו לפה כשהגישו את ההיתר בנייה,

חיים כהן:

את בעלז בנו על חשבון כל [לא ברור, מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

היו מגישים של תשע קומות, הבניינים לידם, אין להם, הם נמצאים באזור של כולם מסביב, ציבורי.

עמי ארבל:

אבל יש לי שאלה אלייך.

מלכה ספולסקי:

כן.

עמי ארבל:

זה היתר הבנייה.

מלכה ספולסקי:

היתר הבנייה הוא לחמש קומות, לא התנגדתי.

עמי ארבל:

אבל תסתכלי רגע מה שאני שואל.

מלכה ספולסקי:

כן. זה היתר הבנייה, לא התנגדתי אליו.

עמי ארבל:

אבל תקשיבי למה שאני שואל.

מלכה ספולסקי:

כן.

עמי ארבל:

הרחוב נמצא פה וזו הבנייה שכרגע שקיים.

מלכה ספולסקי:

נכון.

עמי ארבל:

זה הבניין.

מלכה ספולסקי:

זה שלהם.

עמי ארבל:

לא, זה המבנה שיושב על הרחוב, . . .

[צעקות].

מלכה ספולסקי:

זה המסמידים וזה המבנה החדש.

עמי ארבל:

זה המבנה החדש. המבנה הקיים זה המבנה הזה שהורסים אותו,

מלכה ספולסקי:

כן.

עמי ארבל:

הרחוב נמצא משמאל.

מלכה ספולסקי:

כן.

עמי ארבל:

זה הבניה שכרגע נמצא בהיתר.

מלכה ספולסקי:

כשהוא אמר לי,

עמי ארבל:

[צועק] רגע, אבל תקשיבי!

מלכה ספולסקי:

כן.

עמי ארבל:

כבר פעם החמישית שאני מנסה לדבר!

דובר:

זה הטון הרגיל שלו.

מלכה ספולסקי:

נו.

עמי ארבל:

לא, לא, זה לא הטון הרגיל שלי.

מלכה ספולסקי:

לא, זה בסדר.

עמי ארבל:

אפשר לראות שהבניין הזה יושב חמש קומות לכיוון הזה מעל הקרקע, וכל החמש קומות נמוכות מהמפלס העליון.

מלכה ספולסקי:

נכון.

עמי ארבל:

במגרש יש כל כך הרבה סוגי טופוגרפיה מאוד מקובל, שיהיה ניצול של סוגי הטופוגרפיה, ויהיה גם קומות לכיוון הזה, ועכשיו עוד ארבע קומות לכיוון הזה, שיכול כרגע לעשות גישה מלמעלה, כי זה שצ"פ. למה זה לא הגיוני מבחינה תכנונית?

מלכה ספולסקי:

בוא, אני אסביר לך.

עמי ארבל:

כן.

מלכה ספולסקי:

כאן יש מבנה, מאחורי המבנה הזה, שאתם לא מראים.

עמי ארבל:

אני ראיתי את הבניין.

מלכה ספולסקי:

שהמבנה הזה מגיע [לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

אבל אני ראיתי את הבניין שלכם. הנה הבניין שלכם.

מלכה ספולסקי:

לכיוון מנחת יצחק,

עמי ארבל:

אבל תסתכלי.

מלכה ספולסקי:

... כמה קומות.

עמי ארבל:

אבל תסתכלי מה שיש פה באזור, יש פה בניינים שכבר נבנו 12 קומות,

מלכה ספולסקי:

נכון.

עמי ארבל:

וזה בניין של 6 קומות.

מלכה ספולסקי:

נכון, אבל אין בניינים חדשים.

עמי ארבל:

וגם הבניין הזה.

דובר:

זה בניין חדש.

מלכה ספולסקי:

המבנה הזה בנוי לכיוון של [לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

וכמה כיוון השני?

מלכה ספולסקי:

לכיוון הזה הוא בנוי 10 קומות,

עמי ארבל:

נו, אז מה הבעיה?

מלכה ספולסקי:

לכיוון הזה רק 5.

עמי ארבל:

נו, אבל אם זה 10 קומות,

מלכה ספולסקי:

לא,

עמי ארבל:

מה הבעיה?

מלכה ספולסקי:

אבל זה מבנה ציבורי.

דובר:

בדיוק אותו דבר.

מלכה ספולסקי:

זה מבנה ציבורי.

חיים כהן:

אותו דבר. אנחנו גם חמש קומות.

עמי ארבל:

נו, למה מבנה ציבורי צריך להיות פחות מבניין מגורים?

מלכה ספולסקי:

כי מבנה ציבורי, התב"ע השכונתית קבע שהוא יגיע עד חמש קומות, ארבע זה הגובה... .

[צערות].

מלכה ספולסקי:

אבל פה זה תב"ע אזורית, זה לא תב"ע. ..

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

מתי הוקם תב"ע אזורית, את יודעת?

מלכה ספולסקי:

בשנת שבעים. מה זה משנה?

עמי ארבל:

ובמה זה רלוונטי ל2026?

מלכה ספולסקי:

כי היום אף אחד מהמבני ציבור שם באזור, הוא לא עבר את זה.

עמי ארבל:

את מכירה, קודם כל זה לא נכון, שנית, את מכירה,

מלכה ספולסקי:

למה, איזה מפגע ציבורי קרה מזה?

עמי ארבל:

אני שואל את השאלות.

מלכה ספולסקי:

כן.

עמי ארבל:

את מכירה את צורכי הציבור שיש בשכונה הזאת?

מלכה ספולסקי:

כן, אבל זה לא...

עמי ארבל:

זה לא וועדת הקצאות פה.

מלכה ספולסקי:

זה לא משמש,

עמי ארבל:

אבל זה לא וועדת הקצאות פה.

מלכה ספולסקי:

מה?

עמי ארבל:

זה לא וועדת הקצאות פה.

מלכה ספולסקי:

אני לא אמרתי שזה,

עמי ארבל:

וועדת הקצאות,

מלכה ספולסקי:

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

וועדת הקצאות הקצתה.

מלכה ספולסקי:

אז לכן, אם זה היה מפני זה שמשרת, אתה אומר, השכונה צריכה,

עמי ארבל:

אז למה [לא ברור, מדברים ביחד].

[צערות].

מלכה ספולסקי:

הייתם אומרים לי, סליחה, השכונה צריכה את זה. אבל כשאתה אומר לי פה, זה מסמל את,

עמי ארבל:

את יודעת בדיוק כמוני שבציבור החרדי,

אליעזר ראוכברגר:

עמי.

מלכה ספולסקי:

[לא ברור, מדברים ביחד] קומות.

אליעזר ראוכברגר:

עמי, סיימנו.

עמי ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, תודה. שמענו.

מלכה ספולסקי:

אין הצדקה לזה.

מנוחה מאירזון:

רגע, אני גם רוצה להגיד משהו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, חשבתי שהיא אמרה שהיא מייצגת את כולכם. בבקשה, תגידו.

מנוחה מאירזון:

[לא ברור, מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, את שמך רק לפרוטוקול.

מנוחה מאירזון:

הוא נקרא,

אליעזר ראוכברגר:

שמך. שמך לפרוטוקול.

מנוחה מאירזון:

מנוחה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מנוחה מאירזון:

מנוחה.

אליעזר ראוכברגר:

מנוחה מה? אני צריך לראות שאת מופיעה כאן במסכמים.

מנוחה מאירזון:

מאירזון. אנחנו קנינו את הדירות במנחת יצחק, הם היו יקרות מאוד, זה מקום יוקרתי, זה רחוב יוקרתי, אנחנו משלמים המון ארנונה, וכזה מבנה הורס לנו את הדירה, הורס לנו את איכות האוכלוסייה ברחוב.

חיים כהן:

איכות האוכלוסייה לא הבנתי.

מנוחה מאירזון:

לא האיכות, כאילו, זה,

אליעזר ראוכברגר:

איכות החיים, נו.

מנוחה מאירזון:

רגע, תן לי לדבר, אל תהיה כל כך פגיע. לא מדברת על ספרדים ש [לא ברור, מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, אבל את חוזרת על מה שהיא אמרה, אין צורך.

מנוחה מאירזון:

אבל אני משלמת הון על ארנונה בשביל איכות,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני משלם ארנונה.

מנוחה מאירזון:

איכות חיים ברחוב. יש לך כזה מבנה צמוד לבית שלך?

אליעזר ראוכברגר:

יש לי בתי כנסת ליד הבית, ואני לא,

[צערות].

מלכה ספולסקי:

גם לי יש בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

מנוחה מאירזון:

כשיש בתי כנסת ככה בזה. בסדר, לא צריך.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

מנוחה מאירזון:

תודה. אתם לא מתייחסים ברצינות למה שהתושבים אומרים.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שאנחנו שמענו את זה ברוב קשב.

מנוחה מאירזון:

[לא ברור, מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

ואני חושב,

מנוחה מאירזון:

[לא ברור, מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

ואני חושב שאנחנו שומעים בנפש חפצה. כן, אדוני.

מנוחה מאירזון:

[לא ברור, מדברים ביחד] ארנונה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מאיר יגודה:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

שמך לפרוטוקול.

מאיר יגודה:

מאיר יגודה, אני עורך התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מאיר יגודה:

מאיר יגודה, אני עורך התוכנית.

אליעזר ראובברגר:

כן. חברים. רגע, שנייה. הדרישות שלהם, חמש קומות.

מלכה ספולסקי:

לא, חמש קומות נתנו.

אליעזר ראובברגר:

תוספת.

[צעקות].

אליעזר ראובברגר:

מה שנתנו כבר, לא רלוונטי להמשך. כן.

מאיר יגודה:

בגדול אנחנו מקבלים את החוות דעת של אגף התכנון לגבי התכנון המוצע, אנחנו נמצאים ארבע קומות מעל שמגר, צריך לזכור שבין שמגר למנחת יצחק יש בערך 21 מטר הפרש טופוגרפי. יש לנו ממערב שצ"פ, יש לנו מצפון שצ"פ, יש גם מבנה מגורים, אבל יחסית מדובר על מרווח שהוא גדול למבנה ציבור.

יוחנן ויצמן:

מה המרווח מהבניין?

מאיר יגודה:

מהמבנה מגורים?

יוחנן ויצמן:

כן. מהבניין האחר.

מלכה ספולסקי:

לנו אין שש מטר.

[מדברים ביחד].

מאיר יגודה:

זה נכון שבחלק מהמבנים ברחוב שביל החלב יש תוספות [לא ברור, מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

לא הוספנו כלום.

מאיר יגודה:

זה נכון שבשביל החלב,

מלכה ספולסקי:

לא נכון.

מאיר יגודה:

זה נכון שברחוב שביל החלב, אם תיכנסו תוכלו לראות שיש שמה תוספות בנייה שניבנו ללא היתר, אבל זה אנחנו לא יכולים להיות אחראים לגבי הקרבה של אנשים שבנו פיזית. אני מדבר על הקרבה הסטטוטורית, היינו בין הבניין הסטטוטורי המאושר שנבנה בשביל החלב, שהיה אמור להיבנות בשביל החלב, לבין המבנה שנבנה כאן. עוד פעם, אין קירות גובלים בין המבנים האלה. זאת אומרת, אנחנו מדברים על מרווחים שהם מרווחים סטנדרטיים בין מבני מגורים לבין מבנים ציבוריים.

יוחנן ויצמן:

שאלתי, כמה אתה מתרחק מהקו המגרש שלך?

[מדברים ביחד].

דובר:

המגרש שלכם, כמה אתם מתרחקים מהקו של המגרש?

מלכה ספולסקי:

יש להם מקום שאפילו אין שתי מטר. בפינה לידינו אפילו אין שתי מטר.

מאיר יגודה:

אנחנו לא משנים את קו הבניין. התוספת פה,

מלכה ספולסקי:

בסדר, אבל אתם עולים קומות.

יוחנן ויצמן:

לכן אני שואל.

מלכה ספולסקי:

אנחנו לא גנבנו, וגם אלה שגנבו, יש תב"ע מאושרת לכל העבירות. 99% מהעבירות, הכל מאושר בתב"ע, ועכשיו זה בהליכים של,

יוחנן ויצמן:

ולמה להם אסור לעשות עבירות?

דובר:

מה?

מלכה ספולסקי:

לא, אני לא אומרת, לא אמרתי שלא, אבל במקרה בניין 16, שהוא הכי קרוב, אין לו כמעט עבירות בנייה. .. [לא ברור, מדברים ביחד]. כל הבניין בנוי לפי מה שנבנה.

דובר:

הבניין שלהם נגמר פה.

[מדברים ביניהם].

מלכה ספולסקי:

אתם רואים את הקירבה, תסתכלו את הקירבה שלנו לבניינים. תראו. [מדברים ביניהם].

מלכה ספולסקי:

לא, זה מרפסת של שמישהו חרג.

דובר:

כן.

מלכה ספולסקי:

אני לא מסתכלת על זה, אנחנו מדברים על הבניין עצמו. הבניין עצמו זה זה, זה הבניין המקורי,

[מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

הגברת ספולסקי, שאלה. אני לא יודע אם הם יסכימו, אני שואל את זה... [לא ברור, מדברים ביחד].

דובר:

תוריד את זה פה.

מלכה ספולסקי:

לא, אני גם לא רוצה 9 קומות [לא ברור, מדברים ביחד].

[מדברים ביחד].

מנוחה מאירזון:

היה אצלי השבוע השמאי, דבר אחר, שאלתי אותו, הוא אומר לי, מיליון שקל פחות,

[מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

באמת, אתה יודע, הם מוכנים לדעת שיפוי לכל הצד הזה, כדי שהחוק יעבור?

מנוחה מאירזון:

[לא ברור, מדברים ביחד] עם ספרדים.

דובר:

זה לא אנחנו.

מנוחה מאירזון:

החברות שלי בתל אביב היו הספרדיות הכי טובות.

דובר:

אני רק רוצה לשאול שאלה.

מלכה ספולסקי:

אני מאוד אוהבת את הספרדים, אני דואגת לכל אחד, אני לא רוצה להבחין בין תורה. אם הייתי מתנגדת לספרדים, הייתי מתנגדת לפני חמש שנים בהיתר הראשון.

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, את לא קיבלת רשות דיבור, בבקשה לשבת. כן.

מאיר יגודה:

כל הקרבה שמדובר עליה, מדוברים על הקרבה במבנה שנבנה כרגע בהיתר בנייה. אנחנו מדברים, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא מדובר עכשיו על היתר,

מאיר יגודה:

אנחנו לא,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מדברים על התוספת שאנחנו בתב"ע.

מאיר יגודה:

אנחנו לא משנים את הקווי בניין. הקווי בניין של התוספת,

אליעזר ראוכברגר:

אתם בונים על הקונטור.

מאיר יגודה:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. בסדר. שאל יוחנן ויצמן, האם תהיה נסיגה של חצי מטר, מטר מהקונטור, האם זה ירצה אותה.

דובר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

שאלה לגיטימית, גם תשובה לגיטימית.

מלכה ספולסקי:

בכלל היה מדובר ש [לא ברור], בשביל החלב במקור, התב"ע המקורית,

חיים כהן:

בטח לא שלו.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, חיים. חיים, [לא ברור, מדברים ביחד], נו.

מלכה ספולסקי:

שביל החלב, בצמוד אלינו, בינינו לבניין של המסמידים, היה אמור להיות מעבר עם מדרגות, שיוצא עד שמגר. את זה מחקו פה בתוכניות, אין את זה, אין זכר מזה בתוכנית, וזה היה רשום בתוכנית המקורית של העירייה, שאני אז קניתי את הדירה, זה היה אחד השיקולים שבדקנו, שם הוא הציע פה גם את שמגר. אין את זה. את השטח הזה הצמדתם, מחקתם אותו לגמרי. זה היה גם כלול בתכנון, וזה איננו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה רבה.

מלכה ספולסקי:

אתם שומעים, היה,

אליעזר ראוכברגר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

היה אמור להיות מעבר בינינו למסמידים לכיוון שמגר. מעבר מסודר שבין הרחובות, עם מדרגות, שיעבור.

דובר:

כל השטח הזה.

מלכה ספולסקי:

זה היה מסומן.

דובר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

זה היה המסומן שאמרו, כשאני קניתי את זה.

דובר:

שואל אותך יוחנן איפה.

מלכה ספולסקי:

פה. פעם היה, אם אנחנו כאן. ..

[מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

היה מסומן מעבר [לא ברור, מדברים ביחד] שמגר.

דובר:

איפה יש מעבר?

מלכה ספולסקי:

פה היה מסומן.

דובר:

איפה היה מסומן?

מלכה ספולסקי:

כאן, בתוכניות המקוריות שאני קניתי את הדירה, ביקשתי לראות,

דובר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

היה מסומן שיהיה פה מעבר, והוא ימשיך לפה ומדרגות עד למעלה.

דובר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

לכן יש כאן מעבר, פה יש מעבר, וכל זה סגרו לגמרי.

[מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

זה איננו כבר מזמן. בהיתר הקודם כבר מחקו אותו.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה רבה לכולם. הדיון הסתיים. תודה רבה.

[מדברים ביחד].

מלכה ספולסקי:

בהצלחה לכם, כל טוב.

מנוחה מאירזון:

תודה רבה.

מלכה ספולסקי:

אני מקווה שתקבלו קצת את הדברים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. עמי, אתה רוצה להתייחס?

עמי ארבל:

כן. אנחנו למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה רגע. שנייה. אסף, אתה יכול לסגור את הדלת שם?

אסף שגיא:

המאבטח פה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה. כן.

עמי ארבל:

לגבי שלביות ביצוע, אנחנו אמרנו שתיים ושתיים, אין לי בעיה שכתוב שני היתרים נפרדים, זה בסדר. לגבי התנגדויות, דחינו את ההתנגדויות, לא חשבנו ש, [לא ברור, מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

[לא ברור, מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אני שני דברים. א', שני היתרים לכל היותר.

עמי ארבל:

הבניין הוא לא,

אליעזר ראוכברגר:

כדי לעשות את זה בסטייה ניכרת.

עמי ארבל:

אוקיי.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע, אי אפשר להפוך את המקום לאתר בנייה לעולם ועד. בכל אופן, טיפה להתחשב. אנחנו לא רוצים שתיים שתיים, בסדר. רוצים אחד שלוש, בסדר. אבל אתה יודע, אזור סטייה ניכרת,

[מדברים ביחד].

דובר:

אחד שלוש.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא אחד שלוש,

דובר:

או או.

אליעזר ראוכברגר:

בחירה. הם יבחרו, לא אני, אני לא קובע להם, לא אכפת לי. הם יכולים לעשות גם שלוש אחד.

דובר:

נכון.

יוחנן ויצמן:

מה שהם, זה תלוי. ..

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אני אין לי, זה לא עניין של לדפוק אותם. אנחנו בסדר גם עם שני היתרים. שני היתרים יש לו שלוש אפשרויות, אחד שלוש, שלוש אחד, שתיים שתיים. בסדר גמור. אני צריך להכתיב להם? זה לפי גיוס הכספים או כל זה.

יוחנן ויצמן:

עמי, אני מציע כן להתחשב, שייקחו עוד שתיים שלוש, בקומות העליונות שייקחו עוד שתיים שלוש מטר, ולא לאפשר שימוש למרפסת.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

הבניין לא חופף, אני אראה לך תיכף.

יוחנן ויצמן:

ככה פתרנו להם חצי מהבעיה, אי אפשר לפטור להם את כל הבעיה.

עמי ארבל:

כן.

יוחנן ויצמן:

הם גרים בעיר.

אליעזר ראוכברגר:

הם לא רוצים כלום. שמעת, הצעת להם,

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

הצעת להם נסיגה, הם אמרו לא.

דובר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הם לא הסכימו, כולם אמרו לא. לא, לא שמעתי אף אחד שהסכים.

דובר:

ההיא דיברה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אומר שאנחנו יכולים, לא צריכים אולי לעשות גם אם הם לא מסכימים.

חיים כהן:

אתה לא עושה פה שום נסיגה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני רק אומר שזה... [לא ברור, מדברים ביחד].

חיים כהן:

אתה לא עושה שום נסיגה.

יוחנן ויצמן:

אני מציע, בסדר, בסדר.

חיים כהן:

זהו, אתה לא עושה שום נסיגה. לא, אל תעשה נסיגה.

דובר:

למה לא? למה לא?

חיים כהן:

ככה.

[מדברים ביחד].

חיים כהן:

כי זה מוסד שכל מטר זה חשוב.

יוחנן ויצמן:

אני איתך.

חיים כהן:

אז למה אתה עושה את זה?

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

חיים, עם כל הכבוד,

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

תשע קומות, להוריד מטר בארבע קומות?

חיים כהן:

אני שואל אותך.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

חיים, אני לא אריב איתך על זה.

חיים כהן:

אני שואל אותך שאלה.

אליעזר ראובברגר:

אני לא אריב איתך על זה, כי אתה אומר שזה הפסד גדול?

חיים כהן:

מה המרחק?

יוחנן ויצמן:

שלוש מטר.

אליעזר ראובברגר:

ארבע מטר.

חיים כהן:

ארבע מטר.

[מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

אני אומר כמו היושב ראש, אני אומר לך זה יחסוך שוכרים.

אליעזר ראובברגר:

אני לא, אני לא אריב איתך על זה.

חיים כהן:

אין מה לריב.

אליעזר ראובברגר:

זה לא פגיעה.

חיים כהן:

בסדר.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש בזה איזשהו משהו, איך אומרים,

חיים כהן:

מטר אחד אבל.

אליעזר ראוכברגר:

כן, דיברנו, זה מה שהוא הציע. היא לא הסכימה, היא צעקה גם על זה. לפי דעתי, לפי דעתי, [מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אם אני במקומה, אני לא מסכים, אבל זה יותר טוב מכלום. אפילו את המשפט הזה היא לא הוציאה מהפה.

יוחנן ויצמן:

קו בניין 6, בקומות העליונות ושלא יותר שימוש במרפסת.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה, אם הוא רוצה. ..

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל רגע פה,

יוחנן ויצמן:

אם מיותר, עדיף לא לעשות נסיגה.

חיים כהן:

אם מה? אם מה?

אליעזר ראוכברגר:

תסתכלו רגע.

יוחנן ויצמן:

אם יותר שימוש במרפסת, עדיף שלא יעשה את זה.

חיים כהן:

לא, מה, זה בלי מרפסת.

יוחנן ויצמן:

מרפסת זה דבר יותר גרוע.

חיים כהן:

אני מסכים איתך.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

אבל תסתכלו רגע, זה הפינה של המתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, זה הפינה של,

עמי ארבל:

זה הפינה של המתנגדים. פה רשום מטר, ארבע מטר, זה ההיתר.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

עמי ארבל:

פה רשום שמונה וחצי.

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי ארבע מטר, אמרתי לו.

דובר:

לא, אבל פה הוא רצה לעלות חמש.

עמי ארבל:

פה שמונה וחצי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, להוסיף לו עוד אחד.

עמי ארבל:

זה בסדר.

יוחנן ויצמן:

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

בסדר גמור, צריך שקווי הבנייה יהיו בין זה לזה, ולא יצמצמו מעבר לזה. שמונה וחצי זה,

עמנואל זלטס:

רגע, רגע, תשאיר את זה ככה, תביא את השרטוט.

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

מה זה, הם הגישו לשנות את ההיתר?

עמי ארבל:

זה התסריט, כן.

[מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

אתה גומר את ה, אתה מוציא את כל העוקץ מה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה הלכת ל, הוא כותב בצורה הגיונית, בצורה מתחשב.

דובר:

אגב, זה שונה מההיתר.

דובר:

זה נראה שזה,

דובר:

מה שפה שונה מההיתר שהם כבר קיבלו.

עמי ארבל:

עוד פעם, פה זה נראה אותו דבר.

יוחנן ויצמן:

הצהוב הזה זה הפלישה?

עמי ארבל:

לא, הצהוב הזה זה זריקת הנעל.

דובר:

מה הבעיה?

עמי ארבל:

זה עבירות בנייה.

דובר:

של השכנים.

דובר:

כן.

דובר:

זה המרפסת הזאתי. אבל אני אומר, הקו הוא פה.

עמנואל זלטס:

הם הגישו בתב"ע בשונה ממה ש,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה המקווקו?

עמי ארבל:

זריקת הנעל, אמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הגדול המקווקו.

עמי ארבל:

אה, זה הקו בניין.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

יש פה שתיים.

אליעזר ראוכברגר:

קו עילי, קו תחתי.

דובר:

אפשר לשמור, אפשר לשמור על הקו של ההיתר, פשוט. לא לצמצם אותו.

[מדברים ביניהם].

עמנואל זלטס:

זה מרפסת של המתנגדים, בצד של הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

אין תוכנית בינוי.

עמנואל זלטס:

זה של הבניין פה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. אוקיי.

עמי ארבל:

זה קווי בניין של ההיתר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה קווי בניין של ההיתר.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר :

מה בצד של הארבע?

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר :

לא, אמרנו נסיגה של מטר.

עמי ארבל :

בארבע?

אליעזר ראוכברגר :

כן. ברור. ברור.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר :

הנסיגה בפינה זה חלק קטן מאוד.

עמי ארבל :

הקו בניין, אם זה הקו בניין שמסומן, בפועל הבניין הוא הרבה יותר רחוק. זה הבינוי בהיתר, נכון.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר :

רגע. בבניין שבהיתר, כמה הוא הקו בניין?

עמי ארבל :

הנה, זה. לא, מסומן פה קו בניין.

אליעזר ראוכברגר :

אוקיי.

עמי ארבל:

זה הבניין שמאושר היום.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי.

עמי ארבל:

בתב"ע.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי.

עמי ארבל:

הבינוי ההוא רחוק הרבה יותר.

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה? אני שואל כמה זה.

[מדברים ביחד].

דובר:

עמי, אז שיתאימו את הבינוי.

דובר:

זה מה שהגישו עכשיו.

יוחנן ויצמן:

כנראה שכל מה שהצעתי מיותר.

עמי ארבל:

אם זה ארבע מטר, זה אומר שזה,

עמנואל זלטס:

לא, זה לא מיותר, כי בתשריט הם הגישו שונה מזה.

[צעקות ביחד].

עמנואל זלטס:

בתשריט הם הגדילו בלי להגיד שהם הגדילו, צריך להגיד לשמור.

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

תביא את התשריט של התב"ע, ולפי התשריט של ההיתר [לא ברור, מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

אני חושב שהרבה היה [לא ברור, מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. עכשיו רק לגבי המעבר. מה לגבי המעבר?

עמי ארבל:

אני לא יודע איך אפשר להכניס מעבר בטיפוגרפיה כזאת.

דובר:

ביחד עם התוכנית של הפרויקט.

אליעזר ראוכברגר:

מוזר.

עמי ארבל:

ראיתי בתוכנית מאוד ישנה כשקנתה את הדירה לפני לא יודע כמה שנים. אני לא יודע להגיד מה הראתה. אני לא יודע להגיד מה הראתה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי, בסדר. אוקיי. טוב. 100%.

דובר:

אתה לא יכול לעשות?

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שאין, הוא,

עמי ארבל:

כשאתה בונה בניין, תסתכל, כשאתה בונה בניין,

אליעזר ראובברגר:

מה אני אומר, הוא אומר, עמי, עמי.

עמי ארבל:

תסתכל רגע, כשאתה בונה בניין בטופוגרפיה, כשאתה בונה תשע קומות, והמעבר צריך להגיע מפה לשם, זה אומר שהמדרגות יהיו כאלה, זה שיחסמו חלק מהחלונות שלך, של הפרויקט.

עמנואל זלטס:

בבוקר הראית אחרת.

עמי ארבל:

מה בבוקר?

עמנואל זלטס:

תוכנית של מנחת יצחק, של תשע.

עמי ארבל:

[לא ברור] מעבר.

עמנואל זלטס:

דיברנו שם על מעבר.

עמי ארבל:

לא דיברנו.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

אמרתי שזה [לא ברור, מדברים ביחד] המגרש החום שסמוך ליד. בחניון, לא הולכי רגל.

עמנואל זלטס:

אהה.

עמי ארבל:

הגישה היא מלמעלה, דרך השצי"פ.

יוחנן ויצמן:

אני רוצה להבין,

עמי ארבל:

כן.

יוחנן ויצמן:

למה אי אפשר לעבור, אני חושב על התוכנית שאישרנו בבוקר.

עמי ארבל:

כן.

הוא לא, שוב, גם למקסם את המגרש הזה, שוב, אני לא יודע מה יקרה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא מציע מעבר מהגג של מה שאישרנו בבוקר.

יוחנן ויצמן:

אני הייתי מחפש,

אליעזר ראוכברגר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

מעבר מהגג לאן?

אליעזר ראוכברגר:

כאילו להעלות את הטופוגרפיה, אומר, תעשה גשר.

יוחנן ויצמן:

אני לא יודע איך.

עמי ארבל:

מה אתה רוצה להסביר לי?

דובר:

יש מעברים,

עמי ארבל:

[לא ברור, מדברים ביחד], איך מגיעים מהרחוב הזה.

יוחנן ויצמן:

אני אומר להגיע מפה.

עמי ארבל:

המפלס פה,

אליעזר ראובברגר:

לכן אמרתי מהגג.

עמי ארבל:

תסתכל, המפלס פה, תקשיב רגע, המפלס פה למטה זה 700 רגע, 791. המפלס של השצ"פ למעלה, רגע,

דובר:

בקיזור, 21 מטר גובה.

עמי ארבל:

המפלס פה זה 811.

נכון.

זה 20 מטר גובה.

יוחנן ויצמן:

יופי, אז אם אני מוצא דרך להביא גשרון מה 811 ל 791,

[מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

לא, הוא מגיע לקומה הזו.

דובר:

זה אחרי התוספת של אלתר או לא?

עמי ארבל:

אחרי, אחרי, אחרי.

דובר:

לא הבנתי, לא הבנתי, לא הבנתי.

עמי ארבל:

לא, אני שמח.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אולי הוא רוצה להגביה לו, הוא רוצה לתת לאלתר עוד קומה.

עמי ארבל:

לא הבנתי, ויצמן, ויצמן, לא הבנתי.

יוחנן ויצמן:

השאלה מי יקבל את זה.

דובר:

ויצמן, אתה דואג לאלתר לעוד קומה?
[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

מה שקשור לגור, צריך לשאול את ויצמן.

יוחנן ויצמן:

למה זה קשור לגור?

דובר:

זה לא גור. זה לא גור.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

[מספר סיפור על שר ההגנה האמריקאי].

[מדברים ביניהם, נחלים בצפון ועוד].

אליעזר ראוכברגר:

טוב, השעה 12.30, יש לנו חצי שעה לשוטף.

עמנואל זלטס:

שנייה, זה ציבורי.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

הוא אומר הבניין הוא ציבורי, זה בית כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

נו.

עמי ארבל:

איפה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה, ש,

עמי ארבל:

שיהיה מעבר?

עמנואל זלטס:

בבנין.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

איך אנשים יעברו שמה? אם זה בית כנסת.

דובר:

זה יהיה בצד.

עמנואל זלטס:

עמי. עמי. לבחון אם יש אפשרות זה וזה, פתאום יהיה... .

עמי ארבל:

[לא שומעים].

עמנואל זלטס:

לא, בתוכנית הראשונה, לא בתוכנית הזאת עכשיו.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

זה חייב לעבור את המגרש הזה.

עמנואל זלטס:

שניהם ביחד.

עמי ארבל:

זה לא הגיוני.

עמנואל זלטס:

אה, זה שניהם ביחד.

עמי ארבל:

זה לא הגיוני.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה. קדימה. 18 בסדר היום.

עמי ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1047034, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, מציעה שינוי מבית
עלמין למגורים, השינוי כבר נעשה בתוכנית האב, התוכנית פה מציעה שני בניינים והפרשה לשצ"פ
והסדרת דרך. אנחנו ממליצים להפקיד. תוכנית 19 בסדר היום, תוכנית 1463363, תוכנית בסמכות

הוועדה המחוזית, מלאכי 8, [לא שומעים] אברהם. תוכנית לתוספת שתי קומות [לא שומעים]. ממליצים להפקיד.

יוחנן ויצמן:

אפשר להעלות את זה?

עמי ארבל:

את מה?

יוחנן ויצמן:

את התוכנית.

עמנואל זלטס:

מה, מאושר. מה אתה רוצה?

יוחנן ויצמן:

לא, יש פה שינויים.

עמי ארבל:

אל תשאל מה יש פה. אל תשאל.

עמנואל זלטס:

לא, לא, בגלל שימור. אם הוא מבקש ממך להעלות ככה, אתה מבין שזה בגלל שימור, זה מה שאמרת.

עמי ארבל:

ברור, שימור זה בראש מעייניו.

יוחנן ויצמן:

לא, אתה יודע מה, לשם שינוי, אני חושב שוועדת השימור טעתה.

עמי ארבל:

לא יכול להיות. אני חושב שהיא מושלמת, לא ייתכן שהיא טעתה.

יוחנן ויצמן:

כן.

עמי ארבל:

מה לפתוח, נספח בינוי?

יוחנן ויצמן:

כן.

עמי ארבל:

אוקיי.

יוחנן ויצמן:

אני מנסה להבין ככה. אתה ביקשת להזיז את הממ"ד.

אליעזר ראוכברגר:

איך נתת לה לטעות?

עמי ארבל:

הוא לא היה? אף אחד לא מושלם, זה בסדר.

יוחנן ויצמן:

חוץ ממני.

עמי ארבל:

לא, אתה לא מושלם.

אליעזר ראוכברגר:

רק אשתי.

עמי ארבל:

זה מה שאתה אומר לה. בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

יש לי ברירה?

דוברת:

זה יהיה מזעזע לשמוע את האמת.

אליעזר ראוכברגר:

יש גם עוד אחת מושלמת.

עמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד אחת מושלמת, חמותי, אמא שלה.

עמי ארבל:

אהה.

דובר:

הכל מתחיל משם.

עמי ארבל:

מה אתה רוצה לראות?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עמי ארבל:

זה תורשתי, מה זאת אומרת? המושלמות זה תורשה. מה אתה רוצה לראות?

דובר:

עמי קטורה.

יוחנן ויצמן:

איפה הממ"ד המבוקש ואיפה הממ"ד שאתה מציע?

עמי ארבל:

רגע.

יוחנן ויצמן:

אני אגיד לך מה הוא טען, שהממ"ד, ההצעה של הוועדת שימור היא לא תעבוד עם שכנים.

עמי ארבל:

למה?

יוחנן ויצמן:

כי הממ"ד מתקרב אליהם, ולא, זה לא ילך.

עמי ארבל:

מה זה, כל היום אישרתם ממ"דים במרחק מטר משכנים, אמרתם אין עם זה שום בעיה. אז מה,

יוחנן ויצמן:

כן, אבל יבואו הממ"דים פה לוועדה המקומית, יבואו השכנים לוועדה המקומית ויגידו יש לכם פתרון אחר בחזית שלא פוגע והורס לנו את החיים, למה לא לאשר אותו?

עמנואל זלטס:

כי גם בבוקר היה פתרון אחר, אמרתם לא, אי אפשר, כי זה פוגע במרפסת סוכה, ומה, נו מה.

יוחנן ויצמן:

מרפסת סוכה זה גם סוג של להרוס את החיים.

עמנואל זלטס:

בוא נהיה עקביים אבל.

יוחנן ויצמן:

לא, מרפסת סוכה זה גם סוג של להרוס את החיים.

עמנואל זלטס:

מה יותר חשוב, מרפסת סוכה או ממ"ד, זו שאלה טובה.

יוחנן ויצמן:

האמת, אנחנו אמרנו,

עמנואל זלטס:

מה?

יוחנן ויצמן:

סוכה גם מגנה, רק לא ראיתי אנשים שרצים לסוכה.

עמנואל זלטס:

יש כאלה לצלם.

יוחנן ויצמן:

לראות את היירוטים. לראות את היירוטים.

עמי ארבל:

איזה סעיף ביקשנו להזיז את הממ"ד? אני לא רואה.

עמנואל זלטס:

רגע, אולי אני טועה, שנייה. רחוב מלאכי.

עמי ארבל:

אומרים מלאכי.

עמנואל זלטס:

באמת?

עמי ארבל:

מלאכי, מלאכי.

עמנואל זלטס:

קוראים מלאכי.

עמי ארבל:

על שם מלאך?

אליעזר ראוכברגר:

לא, דוד.

עמנואל זלטס:

דוד, זה השם שלו.

[מדברים ביחד ואז על הגיית השם מלאכי ומקור השם].

עמי ארבל:

אני לא רואה איפה אמרנו להזיז את הממ"ד בהמלצה.

יוחנן ויצמן:

זאת אומרת, הממ"ד מבחינתך המאושר במקום.

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

אתה לא בודק לפני, יוחנן?

יוחנן ויצמן:

לא, אני בודק, אולי לא, לא בדקתי, קיבלתי תוכניות אחרות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

[מדברים ביחד].

דובר:

לא, אני לא יודע את זה מהוועדת שימור.

יוחנן ויצמן:

למה אתה,

עמי ארבל:

אני לא רואה שביקשנו את העובדות, תבדוק.

יוחנן ויצמן:

מבחינתך הממ"ד מאושר במקום.

עמי ארבל:

אני לא ראיתי שביקשנו להזיז.

יוחנן ויצמן:

בסדר.

עמי ארבל:

כן.

יוחנן ויצמן:

דקה. בוא נלך מהסוף להתחלה. החיזוקים,

עמי ארבל:

סעיף, סעיף, סעיף.

יוחנן ויצמן:

אהם. ..

עמי ארבל:

16, לקבוע ולא יותר דיקוק או כל פגיעה אחרת, לקרוא את ההיסטוריה.

יוחנן ויצמן:

אבל לא למעט חיזוק פנימי נקודתי, אנחנו יכולים כבר לכתוב את זה בהרבה תוכניות. דרך אגב, אני רוצה לספר לך, הייתה לנו המלצת מהנדס עיר לפני שבוע, חיים כהן, האם שומע, הגיע תיק לוועדת שימור ברחוב רד"ק 8, המלצת מהנדס העיר לא אישרה פירוק והרכבה.

יוחנן ויצמן:

ואני מסכים לאשר אותו בתנאי שזה תקדים גם למקומות אחרים כמו [לא ברור, מדברים ביחד]. אם אפשר לשנות את הקו. .. [לא ברור, מדברים ביחד].

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

אז למה את מצביעה נגדי עכשיו?

דובר:

מה זאת אומרת, גם. ..

[מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

לא נכון.

דובר:

מהנדס העיר.

יוחנן ויצמן:

ממש לא נכון.

דובר:

בטח שכן.

יוחנן ויצמן:

אתה פה מייצג את מהנדס העיר, לא מייצג את [לא ברור, מדברים ביחד].

דובר:

בטח שכן.

יוחנן ויצמן:

מה פתאום.

דובר:

בטח שכן. אני, אני, תעשה לי טובה.

יוחנן ויצמן:

אני מחזיק תיק שימור,

עמי ארבל:

המלצת מחלקת שימור לוועדה זה המלצה של מהנדס העיר.

יוחנן ויצמן:

לא.

עמי ארבל:

אז אתה טועה, ויצמן.

דובר:

לא, לא.

עמי ארבל:

חד משמעית כן. שרון לא שונה ממני בזה שכותב את חוות הדעת.

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

אז למי היא כפופה?

יוחנן ויצמן:

לי.

עמנואל זלטס:

מה פתאום. לא. זה שאתה חושב את זה באופן עקבי, זה שאתה משכנע את עצמך, זה מצוין, מחלקת שימור לא כפופה אליך.

יוחנן ויצמן:

כפופה.

עמנואל זלטס:

אני כפוף לראוכברגר?

יוחנן ויצמן:

יש דברים שכן.

עמנואל זלטס:

לא.

יוחנן ויצמן:

ברור שכן.

עמנואל זלטס:

ברור שלא.

יוחנן ויצמן:

הוא [לא ברור] ראש העיר.

עמנואל זלטס :

מה זה קשור לראש העיר?

[צעקות].

יוחנן ויצמן :

יש פקודת העיריות?

עמנואל זלטס :

כן.

יוחנן ויצמן :

יש פקודת העיריות?

עמנואל זלטס :

נו.

יוחנן ויצמן :

עירייה תפעל באמצעות ראש העיר?

עמנואל זלטס :

נו.

יוחנן ויצמן :

ראש העיר נתן סמכויות שלו ל [לא ברור, מדברים ביחד].

עמנואל זלטס :

לא נכון. לא נכון. דרג מקצועי לא קשור.

[צעקות].

עמנואל זלטס :

אבל דרג מקצועי לא קשור לדרג הפוליטי.

יוחנן ויצמן :

למעט פיטורים. למעט פטורים, למעט העלאה במשכורת.

עמנואל זלטס:

לא קשור לתנאים. אני מדבר מקצועית אבל.

יוחנן ויצמן:

מקצועית.

עמנואל זלטס:

מקצועית אני כפוף לאליעזר?

יוחנן ויצמן:

לראש העיר אתה כפוף?

עמנואל זלטס:

לא, אני כפוף למהנדס העיר.

[צעקות].

יוחנן ויצמן:

[לא ברור, מדברים ביחד] הוא לא קשור למהנדס העיר.

עמי ארבל:

למי הוא קשור?

אילנית מיכאלי:

מי לא קשור למהנדס העיר?

יוחנן ויצמן:

הוא לא קשור.

אילנית מיכאלי:

למה?

יוחנן ויצמן:

למה הוא קשור?

[צעקות].

עמי ארבל:

אני מדבר מקצועית.

יוחנן ויצמן:

מקצועית הוא לא קשור.

[צעקות].

יוחנן ויצמן:

... איכות הסביבה.

עמי ארבל:

למה שיעשו את זה?

יוחנן ויצמן:

במידה ויחליטו.

עמי ארבל:

באמת.

יוחנן ויצמן:

מחלקה לא קשורה.

עמי ארבל:

שימור לא קשור לתכנון.

עמנואל זלטס:

שימור, יש לו זיקה לתכנון, הוא נותן הוראות.

עמי ארבל:

נו, ויצמן, זה דיון עקר, אתה מדבר, אומר שאני מדבר שטויות.

יוחנן ויצמן:

בכל אופן ככה.

עמי ארבל:

זה לא פעם ראשונה.

יוחנן ויצמן:

אז מה שיש לי לגבי הסעיף 16,

עמי ארבל:

כן.

יוחנן ויצמן:

לשנות את זה, יותר חיזוק חיצוני.

עמי ארבל:

כתוב, יש לי כבר בהערות [לא ברור, מקריא].

יוחנן ויצמן:

אני לא מסכים.

עמי ארבל:

מה אתה רוצה לכתוב?

יוחנן ויצמן:

שיותר חיזוק חיצוני בתיאום עם מחלקת שימור.

עמי ארבל:

במקום כל זה?

יוחנן ויצמן:

מה?

עמי ארבל:

יותר חיזוק חיצוני בתיאום עם,

יוחנן ויצמן:

מחלקת שימור.

דובר:

חיצוני. חיצוני.

עמי ארבל:

חיצוני אמרת?

יוחנן ויצמן:

חיצוני, כן. עכשיו שוב, מה הבעיה שלך עם הקומה למעלה שם?

עמי ארבל:

לא קומה, זה מטר אחד, מטר אחד הם רעפים.

יוחנן ויצמן:

מה הבעיה שלך?

עמי ארבל:

מלאכי יש מלא רעפים.

יוחנן ויצמן:

מלאכי, המדיניות של ה,

[צעקות].

עמי ארבל:

מה אתה רוצה, סיכמנו שאתה לא יודע לספור פעם שעברה, לא?

יוחנן ויצמן:

זה היה,

עמנואל זלטס:

פעם שעברה סיכמנו שספרנו ביחד וזה הסתדר. זה הסתדר.

יוחנן ויצמן:

לא, זה לא הסתדר.

עמנואל זלטס:

זה שאתה לא זוכר זה מצוין, אבל אוקיי.

[מדברים ביניהם].

עמי ארבל:

כן, תסתכל.

יוחנן ויצמן:

מה הבעיה עם זה?

עמי ארבל:

אחד, לא,

יוחנן ויצמן:

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

זה אחד, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, זה שש.

דובר:

זה לא שש.

עמי ארבל:

איך זה לא שש, מה, בגלל ה,

יוחנן ויצמן:

ברור.

עמי ארבל:

הדיון הזה, הדיון עקר, אתם לא עושים משפט,

[מדברים ביחד].

דובר:

זה לא גג רעפים, מה שנמצא פה.

עמי ארבל:

דיון עקר. הורדנו את סעיף 1.

עמנואל זלטס:

עכשיו גם לגבי ה,

יוחנן ויצמן:

עכשיו מה לגבי חניות.

עמי ארבל:

כן, סעיף,

עמנואל זלטס:

אחד עכשיו. אחד עכשיו.

יוחנן ויצמן:

המבנה נמצא בין שלושת פסי רכבת ובין שלושה קווי רכבת.

עמנואל זלטס:

גם בבניין לידו היה.

יוחנן ויצמן:

בבניין לידו הורדנו לו חניות. לפחות מבקש על הדירות הקטנות להוריד לו חניות.

עמי ארבל:

נתנו לו פטור, מה אתה רוצה, לא הבנתי.

יוחנן ויצמן:

נתת לו פטור?

עמי ארבל:

מבקש פטור מחניה, בסופו של דבר הוא חוזר.

יוחנן ויצמן:

לא, זה בסמכות וועדה מקומית.

עמי ארבל:

אי אפשר בסמכות וועדה מקומית.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

לא. סוכם שתהיה פגישה אני, אתה ואילנית. ישבת לבד עם אילנית, לא יודע מה הגעתם למסקנות.

יוחנן ויצמן:

לא, על הנושא ש, לא על הנושא של המדיניות.

עמנואל זלטס:

סמכות מקומית.

יוחנן ויצמן:

אנחנו אומרים האם בכלל,

אילנית מיכאלי:

דני גם?

עמי ארבל:

אמרנו שנעשה ביחד איתי, זה שאתם מכניסים לבד, סבבה, אני לא מכיר את זה.

אילנית מיכאלי:

לא החלטנו.

יוחנן ויצמן:

אבל זה גם ב [לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

הוא אומר החלטנו.

אילנית מיכאלי:

לא החלטנו.

יוחנן ויצמן:

אז אני אסביר מה,

אילנית מיכאלי:

ישבנו על השאלה המשפטית אם ניתן,

עמי ארבל:

המשפטית ניתנת או בסמכות,

אילנית מיכאלי:

ויחד עם דני לימן, והגענו למסקנה שבאמת אפשר, לאור התקנות החדשות, המצב הוא שאפשר יותר לפטור.

עמי ארבל:

איזה תקנות?

אילנית מיכאלי:

זה.

יוחנן ויצמן:

תקנות רישום.

אילנית מיכאלי:

זה מה שהיה.

יוחנן ויצמן:

תקנות רישום.

עמי ארבל:

אני לא יודע, הטענה הזאת הוא כבר טוען שלוש שנים.

אילנית מיכאלי:

לא.

יוחנן ויצמן:

אני טוען אותה שנה.

[מדברים ביחד].

אילנית מיכאלי:

אז פה זה עיין של מדיניות.

עמי ארבל:

נכון.

אילנית מיכאלי:

מה הקשר?

יוחנן ויצמן:

אז פה זה [לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

יש מדיניות, ויצמן.

יוחנן ויצמן:

אני רוצה לדבר על מדיניות.

[מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

דבר ראשון, אני שלחתי הצעה למדיניות לכולם.

אילנית מיכאלי:

שלח הצעה, אבל,

יוחנן ויצמן:

דקה.

אילנית מיכאלי:

אי אפשר לקום ולפטור עכשיו. הגענו למסקנה [לא ברור, מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

הגענו למסקנה שחוקית זה ניתן.

עמי ארבל:

מי זה הגענו למסקנה?

אילנית מיכאלי:

לא ניתן, לא כל דבר ניתן.

יוחנן ויצמן:

לא כל דבר שחוקית ניתן, חייבים לעשות אותו.

אילנית מיכאלי:

[לא ברור, מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

לא כל דבר, את צודקת שלא כל דבר שניתן לעשות חוקית, חייבים לעשות.

איל:

[לא ברור, מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

אבל השאלה אם ניתן או לא ניתן,

איל:

צריך לעשות מדיניות.

יוחנן ויצמן:

האם בהיתר רגיל ניתן? התשובה היא כן.

עמי ארבל:

השאלה היא לא היתר, זה תב"ע.

יוחנן ויצמן:

נכון, אז כל מה שניתן לבקשו בהקלה, אפשר לתת אותו בתב"ע.

עמי ארבל:

אפשר לקבל חוות דעת משפטית שאפשר לפטור הכל בוועדה מקומית?

אילנית מיכאלי:

תלוי מה, לא ככה.

יוחנן ויצמן:

לא, לא תלוי מה.

אילנית מיכאלי:

כן.

יוחנן ויצמן:

שאפשר, אפשר.

אילנית מיכאלי:

לא, יוחנן, אתה מתחיל להסיק, לא דיברנו על תב"ע,

יוחנן ויצמן:

דיברנו על היתר.

אילנית מיכאלי:

נכון.

יוחנן ויצמן:

נכון, היתר אפשר.

אילנית מיכאלי:

אם אתה רוצה לראות בתב"ע, אני צריכה לפתוח את התב"ע עכשיו.

יוחנן ויצמן:

בואו, תסתכלי. מה שניתן לבקש בהקלה,

[צעקות].

יוחנן ויצמן:

אבל אני לא מבין, למה את לא יכולה לעלות לי על זה הרגע.

אילנית מיכאלי:

כי אי אפשר [לא ברור, מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

מה שניתן לבקשו בהקלה, ניתן לפטור בתב"ע?

אילנית מיכאלי:

לא.

יוחנן ויצמן:

[לא ברור, מדברים ביחד] את החוות דעת מחר.

אילנית מיכאלי:

[לא ברור, מדברים ביחד]

יוחנן ויצמן:

אז אפשר לפטור את זה בגמור לחוות דעתך המשפטית?

אילנית מיכאלי:

לא.

יוחנן ויצמן:

למה לא? מה אכפת לך.

אילנית מיכאלי:

כי אתה מנסה לעשות פה מחטף, שאנחנו לא יודעים.

יוחנן ויצמן:

אני לא רוצה מחטף.

אילנית מיכאלי:

אנחנו דנו בנושא של היתרים, בגלל זה גם עמי לא היה פה.

יוחנן ויצמן:

הוועדה המחוזית,

אילנית מיכאלי:

אנחנו,

יוחנן ויצמן:

הוועדה המחוזית כל היום פוטרת שם באזור.

אילנית מיכאלי:

אבל אנחנו,

יוחנן ויצמן:

אני יכול להראות לך.

[צעקות].

חיים כהן:

אבל זה הסמכות שלה.

יוחנן ויצמן:

לא, אבל זה ברור שזה הסמכות שלנו.

חיים כהן:

לא, לי זה לא ברור.

יוחנן ויצמן:

לעו"ד מיכאלי ולעו"ד ליברמן זה ברור.

חיים כהן:

אז כנראה שלא.

אילנית מיכאלי:

אבל לא, אבל אני אומרת,

יוחנן ויצמן:

בהקלה. זה ברור, זה ניתן בהקלה. הבעיה שעומד עו"ד ליברמן, ועומדת עו"ד,

[מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

לא, לא, לא.

אליעזר ראוכברגר:

2018.

יוחנן ויצמן:

עמי, באותו מקום שכתוב שאין הקלות, ...

[צועקים ביחד].

יוחנן ויצמן:

אז אני אומר, באותו מקום שאין הקלות,

דובר:

מצד אחד התבסס על הרכבת הקלה, מצד שני התבסס עליה בחניות, זה לא עובד ככה.

אליעזר ראוכברגר:

בוקר טוב.

דובר:

בלילה היה,

אליעזר ראוכברגר:

בוקר טוב. זה כל היום ככה.

[מדברים וצועקים ביחד. בלתי אפשרי להבין!].

יוחנן ויצמן:

את יודעת מה, בואי נשאיר את זה לשלב ההיתר, נושא החנייה ייבחן.

[מדברים ביחד].

אילנית מיכאלי:

בוא, אתה לא מספיק זה.

יוחנן ויצמן:

5166ג, חותמת.

עמנואל זלטס:

לא כדאי לך. תבדוק את זה, כן.

[מדברים ביחד, ואז ביניהם].

יוחנן ויצמן:

למה לא להמליץ למחוזית לפטור? עמנואל צודק. סעיף 2 אפשר, עו"ד מיכאלי,

עמנואל זלטס:

תכתוב להם להמליץ.

יוחנן ויצמן:

עו"ד מיכאלי.

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

הייתי חוסך לך רבע שעה.

יוחנן ויצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

הייתי חוסך לך רבע שעה.

יוחנן ויצמן:

נכון.

אילנית מיכאלי:

נכון.

[מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

שיתמודד עם זה שם.

[מדברים ביניהם].

עמי ארבל:

מה זה? מה זה המילה הזאת?

דובר:

רגע. מודרניסטי.

עמי ארבל:

מודרניסטי.

דובר:

זה סוג של תקופת בניה. מה עוד?

יוחנן ויצמן:

סעיף 5, להוסיף את, מרפסות חדשות, בשורה השלישית להוסיף את המילה סוכה.

עמי ארבל:

מרפסות חדשות עבור סוכה.

יוחנן ויצמן:

כן, מרפסות סוכה חדשות.

עמי ארבל:

עבור סוכות.

יוחנן ויצמן:

או גם עבור סוכות, שיהיה ברור שמותר שמה, גם עבור סוכות. לא, לא, הפוך. אני טעיתי, ההצעה השנייה יותר טובה. גם עבור סוכות.

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה, עמי, אתה אומר שאתה רוצה לסגור את זה, אם זה יהיה סגירות אחידות באישור אדריכלית העיר, אדריכל העיר, לא משנה.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

מאשרים מרפסות, זה נורא חשוב, ונורא זה, ואז [לא ברור]. אז מה עשינו בזה?

[מדברים ביחד].

דובר:

יאללה, אפשר להמשיך?

עמי ארבל:

תוכנית 20 בסדר היום. תוכנית 1927712, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, שד' נווה יעקב, בקשה להרחיב, יש בקשה להארכת מועד הגשת התנגדויות. אנחנו נותנים חודש ארכה.

חיים כהן:

רגע, רגע, על זה יש לי מה להגיד.

עמי ארבל:

כן. יש פה במילא שלוש התנגדויות, ומילא דיון.

יוחנן ויצמן:

אז שיגיש את ההתנגדות עד הדיון.

חיים כהן:

למה 30, למה לא לתת לו 14?

עמי ארבל:

לא משנה.

יוחנן ויצמן:

לא צריך לתת כלום, שיבוא לדיון הבא ויסביר את ההתנגדות.

חיים כהן:

14.

[מדברים ביחד].

חיים כהן:

לא הספקתי, הייתי במילואים.

אילנית מיכאלי:

נו, מה הבעיה?

חיים כהן:

אני לא רוצה את הפינוי בינוי בכלל, אני לא רוצה את זה, אני רוצה פינוי בינוי.

אילנית מיכאלי:

אבל מה זה משנה, השאלה היא,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא משנה, אנחנו באופן קבוע נותנים את ההארכה. בוא לפה, אני לא רוצה להגיע לאיפה ואיפה.

[מדברים ביחד על הארכה להגשת התנגדות].

יוחנן ויצמן:

אבל בוא נקבע, אתה יודע מה, אני הייתי עושה משהו אחר, בוא נקבע את הדיון היום בעוד שש שבועות.

עמי ארבל:

עוד מה?

יוחנן ויצמן:

את הדיון היום בעוד שש שבועות.

עמי ארבל:

זה לא יהיה שש שבועות, או שזה יהיה בחודש הקרוב, או שזה יהיה רק בספטמבר, יש עוד שתי וועדות.

יוחנן ויצמן:

למה?

עמנואל זלטס:

יש פגרה עכשיו.

עמי ארבל:

יש עוד שתי וועדות.

עמנואל זלטס:

הם צריכים שבוע להכין לפני.

אילנית מיכאלי:

>5.8

עמי ארבל:

בסדר.

יוחנן ויצמן:

אני הייתי בוועדה האחרונה פשוט בשביל לחתוך את זה.

עמי ארבל:

חתכנו.

יוחנן ויצמן:

פחות מ-30 יום, הוא מקבל את הימים, זה לא בעיה.

דובר:

30, כבר עבר כמה ימים.

אליעזר ראוכברגר:

שיגיש התנגדות תוך 30 יום, אחר כך נראה מתי נשב.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

חבר'ה, זה לא משנה. יהיה התנגדות, אני אענה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, שהוא יגיש את זה תוך שלושים יום.

עמי ארבל:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

מתי יהיה המועד לדיון, נראה לפי הסדר היום.

עמנואל זלטס:

גם ככה צריך להיות התנגדויות, כי יש פה מתנגדים כבר.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

עמנואל זלטס:

סעיף 21 בסדר יום, מה אתה רוצה לעשות איתה? ברכה צפירה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מבקש להוריד את זה. אה, לא, זה בסדר.

עמי ארבל:

זה לא זה. זה לא זה.

אליעזר ראוכברגר:

זה תיקון החלטה.

עמי ארבל:

זה תיקון החלטה. אה, ברכה צפירה, סליחה, סליחה, סליחה. זה 1350511,

אליעזר ראוכברגר:

זה אחד ושתיים.

עמי ארבל:

רחוב [לא ברור, מדברים ביחד]. זה תוכנית שהייתה בדיון, מבקש להוסיף קומה וחצי על בניין ברמת שרת, היא כבר הייתה בדיון בהפקדה בסמכות הוועדה המקומית, והסתבר שהיא עוברת, היא עברה סמכות הוועדה המחוזית כי עברו את הזכויות, ולכן זו אותה המלצה להמליץ לוועדה המחוזית להפקיד, זה הכל. זה 21. 22 בסדר היום, זה משה סטורמה 8, תוכנית 1727230, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית שהציעה תוספת זכויות בנייה במלחה. יש החלטה להפקדה כחלק מהתיאומים, אנחנו מבקשים להעביר את היתר הבנייה.

יוחנן ויצמן:

זה עבר?

עמי ארבל:

כן, הוא עבר בוועדה.

יוחנן ויצמן:

עבר.

עמי ארבל:

תוכנית 23 בסדר היום, תוכנית 1577276, תיקון החלטה להפקדה, וועדה מקומית, [לא ברור] שלמה 4. נפלה איזו טעות בהחלטה שלנו לגבי קווי הבניין, כי אמרנו שקומת הקרקע שקיבלה היתר בנייה לחנייה בקו, הבדיקה שלו, אנחנו מתקנים את זה, מבקשים שזה יסומן בהתאם להיתר הבנייה, ובמקום שיש שם היום חצר בהיתר הבנייה, לבחון אפשרות להקטין את הגדר, זה הכל. תוכנית 24 בסדר היום, זה הצטרפות של ברכה צפירה.

דובר:

רגע, רגע, רגע.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, מה עם גברת הנפט?

עמי ארבל:

אמרתי עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

לא, הייתה לנו טעות בהחלטה הקודמת, שאמרנו שיש לסגת לקו הבנייה של הקומה הראשונה, שהיא בעצם בנויה מעל הקרקע ולסגת איתה לגמרי. אז אמרנו, אי אפשר לסגת איתה כי היא ניתנת בהיתר בנייה, לכן הקטע שניתן בהיתר בנייה יישאר כמו היתר הבנייה, ואיפה שיש חצר לבחון אפשרות להנמיך את הקטע.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לעבור לתיק 3 בסדר היום.

עמי ארבל:

תוכנית 3 בסדר היום, תוכנית 1240258, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, הרב אדני 3, זה מוסד קיים שמגיש תוספת קומות. יש פה למעשה התנגדות עצמית, הם ביקשו, בגלל שהמוסד משמש ילדים, נורא חשוב להם לעשות את זה גג,

אליעזר ראוכברגר:

גג בשימוש.

עמי ארבל:

גג בשימוש שטוח ולא גג רעפים.

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה שלך עם זה?

עמי ארבל:

הבעיה שלי שזה האופי של השבעה פה גגות רעפים, ואנחנו פחות אוהבים את זה. אנחנו רוצים לעשות פשרה, להציע נסיגה בחלק מהגג ולא בכל הגג. אני מבין את הרגישות של המוסד והכל, אבל אני אראה לכם איפה זה נמצא.

אליעזר ראוכברגר:

זה חוסים, זה מגיע מאיפה שזה.

עמי ארבל:

אין מחלוקת שזה חשוב ונורא, ואני מסכים עם כל מה שנאמר. אמרתי, אבל בסוף זה,

אליעזר ראוכברגר:

הם צירפו פה ב-GIS 13 בניינים באזור.

עמי ארבל:

לי הם לא צירפו, אבל אני ביקשתי שיבוא עם איזושהי הצעה לדיון.

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

עמי ארבל:

ביקשתי שיביאו איזושהי הצעה לדיון.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לפני ההצעה, מה, מה, השלוש עשרה שהם צירפו, זה נכון, זה מדויק?

עמי ארבל:

הם לא צירפו, אני לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הם דיברו שמה, חוק דייר, חסידי קרלין, יוסף מזרחי, בית ישראל, בית ישראל, ...

עמי ארבל:

אבל אני לא קיבלתי את זה.

אליעזר ראוכברגר:

זה הרשימה.

עמי ארבל:

כן, אבל לא נבדוק את זה עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, שתיים. שלוש, בוא תעלה את ה-GIS ונראה. תפתח אותו לרוחב ונראה אם יש באזור.

עמי ארבל:

זה האזור, תסתכל.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמי ארבל:

זה הבניין. זה הבניין, תראו.

אליעזר ראוכברגר:

אה, הוא בא, הוא מטעם המתנגדים.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

זה הבניין כאן, זה הבניין כאן, אני אשים רגע תלת מימד.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, בוא נראה. אם אנחנו מקבלים את זה, אז לא צריך, אפשר להגיד לאורי ש,

דובר:

חבל לתת להם, חצי מחיר.

אליעזר ראוכברגר:

חצי מחיר, גם הנחה, כן. זה מוסד של חוסים, של מתמודדי נפש, מגיע להם הנחה.

עמי ארבל:

זה הנקודה הדרומית, זה הבניין, זה הבניין פה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי.

עמי ארבל:

אפשר לראות ברחוב גגות רעפים, יש פה בנים שאין, נכון, יש פה כמה שאין, אני לא אומר שלא, יש פה בניין עם גג שטוח, הנה.

אליעזר ראוכברגר:

עוד אחד.

עמי ארבל:

ופה יש בניין עם גג שטוח, ופה יש בניין עם גג שטוח,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אין לי מושג.

עמי ארבל:

הרוב פה,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, זה אדום. זה, זה בדיוק.

עמי ארבל:

לא, זה אותה חלקה.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, וזה מה שפה.

עמי ארבל:

זה המבנה.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

זה, תלמוד תורה.

עמי ארבל:

אני לא [לא ברור].

אליעזר ראוכברגר:

זה ממש צמוד.

עמי ארבל:

נכון.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי. בוא, בוא תכניס אותם, נגמור איתם צ'ק צ'אק.

[מדברים ביניהם].

אליעזר ראוכברגר:

מיכל, לכי תקראי להם, תעשי לי טובה. נגיד להם, קיבלתם התנגדות, רוצים עוד משהו להגיד? אם לא, יום טוב, זיי גזונט, כל טוב. נו, מה.

דובר:

[לא ברור].

אליעזר ראוכברגר:

יהיה הפסקה, מה קרה, נביא את האוכל.

[מדברים ביניהם].

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד [לא ברור].

דובר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

לפני שאתם מתיישבים, אנחנו דיברנו על ההתנגדות ואנחנו מוכנים לקבל אותה. אפשר להגיד לכם שלום?

דוברת:

לא, אנחנו רוצים לדבר.

דובר:

עד שהבאתי,

דובר:

אה, נכון, היא רוצה להופיע בפניך.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

פעם הבאה.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

קיבלנו את ההתנגדות, ויהיה גג שטוח.

דובר:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

בעזרת ה'.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אני חשבתי, כשראיתי את השם משה קלירס, חשבתי יש יהודי שהוא גר במטרסדורף, הוא היה הרב של המושבה הגרמנית.

משה קלירס:

בן דוד שלי.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

משה קלירס:

בן דוד שלי.

אליעזר ראוכברגר:

שגם לא קוראים קלירס.

משה קלירס:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני חשבתי שזה הוא, אבל זה לא משנה.

משה קלירס:

קצת דומים.

אליעזר ראוכברגר:

קצת דומים. כן, יש משהו, קצת יותר גבוה אני חושב. אבל הוא יהודי בן 80 כבר צריך להיות, אז טוב,

משה קלירס:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

כל טוב, יום טוב. עו"ד ארמוז, תעשה להם הנחה משמעותית.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

מוסד לחוסים, מוסד למתמודדי נפש. בוא, אם אנחנו התחשבנו בהם, תתחשב גם אתה.

ארמוז:

התחשבתי בהם, זה פרו בונו.

אליעזר ראוכברגר:

אה, זה פרו בונו? תהיה בריא.

דובר:

זה מוקלט.

דובר:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

כל טוב.

עמי ארבל:

טוב, זהו?

אליעזר ראוכברגר:

כן. הפסקה עד אחת. תוכנית 24, 1379643, תוכנית 25, 1587294, אני מבקש להוריד אותם מסדר היום. לא מכיר את זה, לא הציגו לי, אנשים חושבים שהם יביאו לי את התוכניות בלי לדבר קודם. אני לא, איך אומרים, לא מת על לתת לוועדה המחוזית עכשיו כל מיני מתנות שאנחנו נצטרף. כל זה ביחד, איך אומרים, שיחכו.

עמנואל זלטס:

עכשיו הפסקת אוכל.

אליעזר ראובברגר:

עכשיו אנחנו עושים הפסקת אוכל עד השעה אחת, שבה יהיה נדון בתוכנית האחרונה.

עמנואל זלטס:

תודה רבה.

אליעזר ראובברגר:

רפאל, אפשר בבקשה לסגור את ההקלטה?

[הפסקה].

אליעזר ראובברגר:

סעיף 4 בסדר היום, קריית יובל. כן.

עמי ארבל:

תוכנית 1135102, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, היו התנגדויות, רח' א.ד. גורדון 4 בקריית יובל. מדובר על בניין שיכון די סטנדרטי ברח' א.ד. גורדון, מצד שני בורוכוב. יש פה תוכנית, יש פה תוכנית, יש פה תוכנית שמציעה הרחבת דיוור בצורה מסודרת. יש פה תוכנית שמציעה למעשה הרחבת דיוור, תוספת כמה יחידות דיוור, מסדירה חנייה בחזית של המגרש. יש פה דיירים, יש שתי התנגדויות של דיירים שמתנגדים, נכניס אותם.

אליעזר ראובברגר:

הם מבקשים או מתנגדים? מבקשים פה, מתנגדים שמה.

עמי ארבל:

טוב, שבו בבקשה. ההתנגדות הראשונה זה של רונית סיוק, אריה, טליה בירקוביץ', רונית מושל. מישוהו נמצא פה?

דובר:

עומדים מאחורה.

עמי ארבל:

מי שנמצא פה מאיזה מהשמות שאמרתי?

רינת דואקסיס:

סליחה?

עמי ארבל:

רונית, אריה, טליה, רונית משה, עדי עמית, דליה יעקובי.

רינת דואקסיס:

אני רינת.

עמי ארבל:

את מייצגת, אז בבקשה, תציגי את ההתנגדות.

רינת דואקסיס:

לא, אני מתנגדת. רגע.

עמי ארבל:

תציגי את ההתנגדות, אמרתי.

רינת דואקסיס:

אוקיי, בסדר. טוב. אני למעשה מתנגדת לתוכנית הזאת בגלל כריתת העצים שבה היא כרוכה. בשטח יש 28 עצים.

עמי ארבל:

רק תגידי שם לפרוטוקול, בבקשה.

רינת דואקסיס:

השם שלי רינת דואקסיס. אמא שלי גרה קרוב מאוד לבניין הזה, ברחוב שפירא. עכשיו, בשטח של התוכנית קיימים 28 עצים בוגרים, ותיקים. עכשיו שישה לשימור, עשרה לכריתה, שניים להטבה. עכשיו, החוק מחייב לערוך ולפרסם סקר עצים כאשר מדובר בלפחות חמישה בשטח. פה לא פורסם הסקר, אי אפשר לדעת באילו עצים לכריתה מדובר, וצריכים לדעת בדיוק מה הנתונים שלהם, קוטר גזע, הגובה, מצב ריהוט, תרומה לסביבה, ניקוד ערכיות והכל, כולל צילומים. עכשיו, זה לא נעשה, וזה לא בסדר, זה לא תקין, ככה אי אפשר, וזה חובה לפרסם את זה, זכות הציבור לדעת. וחוף מזה, לגופו של עניין, בקריית יובל בכלל נכרתו 14 השנים האחרונות כ-600 עצים בגלל כל מיני תוכניות בנייה, תחבורה, רכבת הקלה וכו' וכו'. אנחנו מבקשים לשלב את העצים בתוכנית הבנייה ולא לכרות אותם. עכשיו, למעשה, ארבעה מהם בכלל נמצאים מחוץ לקווי הבניין, ולמעשה גם ההענקות לא

מצליחות הרבה פעמים, צריך לשמר אותם במקום. למעשה מסומנים גם אלה, ארבעה אלה לכריתה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

רינת דואקסיס:

זהו, זה לא בסדר. לא תקין שלא פרסמו את סקרי העצים, קודם כל.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

רינת דואקסיס:

ועקרונית, זה לא,

עמי ארבל:

מהנדס העירייה קיבלה את כל מה שאת אומרת.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה. בסדר, בסדר. קדימה, עמי. הלאה.

עמי ארבל:

כן, התנגדות שנייה. יש פה מישהו עם התנגדות, יוסף עמאר, עליזה כמאר, חולית נעמה, שלמה נתיב.

שלמה נתיב:

אני שלמה נתיב.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עמי ארבל:

בואו, בבקשה.

שלמה נתיב:

לעמוד פה?

עמי ארבל:

לא, לא, איפה שאתה רוצה, רק תסביר את ההתנגדות.

שלמה נתיב:

רשמתי את זה שם בדף, הכל רשום.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה רק מהדף או שאתה רוצה להוסיף?

שלמה נתיב:

תראה, בעיקרון, בעיקרון,

אליעזר ראוכברגר:

אם לא, אז אנחנו נמשיך.

שלמה נתיב:

אשתי מתנגדת הרבה יותר ממני.

עמי ארבל:

אתם בבניין עצמו, נכון?

שלמה נתיב:

מה?

עמי ארבל:

אתם גרים בבניין? אתם גרים בבניין?

שלמה נתיב:

אני בעל שתי נכסים בבניין. אשתי מתנגדת באופן מאוד תקיף.

עמי ארבל:

ואתה לא?

שלמה נתיב:

תראה, שואלים אותי, תגיד לי, הדירה שלך? אני אומר לו, זה של אשתי. מילה אחת שלה, אני בחוץ, אני לא. ..

[צוחקים].

דובר:

למה היא לא הגיעה, ואתה פה?

[מדברים ביחד].

שלמה נתיב:

היא אומרת, אומרים דבר כזה, יש מה שנקרא חוק יסוד, יסוד חוק, אני יודע מה,

דובר:

חוק האדם וחירותו.

שלמה נתיב:

והקניין, וכו' וכו'.

אליעזר ראוכברגר:

אתה עכשיו לא מדבר לאשתך, הוא בא אלינו. למה יש לי רק כאילו אתה אומר, יש לי גם זכויות, חירות.

דובר:

לא, לא שאלות.

עמי ארבל:

למה אשתך מתנגדת?

אליעזר ראוכברגר:

אם אין זכויות, אין חובות, אין כלום.

שלמה נתיב:

היא מושלמת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. חסר להגיד שלא.

עמי ארבל:

למה אשתך מתנגדת?

דובר:

ואם הוא מתנגד?

שלמה נתיב:

יש אנשים שחתמו, ובקיצור, הם בעד שיהיה, מה שנקרא, שוויון בבנייה. זאת אומרת, לא יהיה בנייה מהצדדים, יהיה שוויון מוחלט בבנייה. זאת אומרת, לא יהיה מצב שמישהו יבנה יותר, מישהו יבנה פחות.

דובר:

אבל אין שוויון.

שלמה נתיב:

לא, לא יהיה בנייה על הגג, יהיה רק מקדימה ומאחורה, זהו.

עמי ארבל:

בדרך כלל,

שלמה נתיב:

לא יהיה מקדימה ומאחורה.

עמי ארבל:

בכיוון שהגג,

שלמה נתיב:

שנייה, שנייה, אני רוצה, זה כתוב שם, כתוב בדף, או שלא קראתם את הדף, אני לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:

ראינו, ראינו, ראינו.

שלמה נתיב:

כיוון שהגג הוא למעשה רכוש משותף של כולם, כל סנטימטר בגג זה של 18 דיירים, אז למעשה, היא אומרת לא, אני לא רוצה שיבנו על הגג. אני אגיד לך יותר מזה, אם אני הולך, כיוון שאני בעצמי

מסתובב ורואה מה קורה, אז אני רואה מה קורה. לך לבורוכוב 3, לך לבורוכוב 1, תראה מה קורה על הגג.

עמי ארבל:

מה קורה?

שלמה נתיב:

זה נהיה, כל דירה חולקה לשלוש, זה נהיה, זה נהיה עומס לא נורמלי על הבניינים, זה לא, יש פה למעשה שמונה עשרה דירות, למה שיהיו פה יותר משמונה עשרה דירות? ועוד, זה למעשה לא רכוש משותף של כולם.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל על חשבון, אין פה דירות על חשבון.

שלמה נתיב:

לא, אין שום סיבה שעל הגג יהיה בנייה עודפת לטובת דירה מסוימת.

אליעזר ראוכברגר:

אבל מי שגר בקומה האלה רוצה להשתמש בגג. למה לא? להרחבה שלו.

שלמה נתיב:

אני רוצה להשתמש בגג.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול להגיד כשאתה לא גר צמוד לגג.

שלמה נתיב:

נעשה מדרגות.

אליעזר ראוכברגר:

איך אתה עושה מדרגות?

שלמה נתיב:

הוא עושה מדרגות, מה, חיצוניות? הוא עושה מדרגות.

אליעזר ראוכברגר:

מה, חיצוניות?

שלמה נתיב:

זה מעמיס על הבניין. זה מעמיס על הבניין.

דובר:

הוא אומר משהו אחר עכשיו.

שלמה נתיב:

למעשה זה מוסיף עוד דיירים.

אליעזר ראוכברגר:

למה מוסיף דיירים? [לא ברור].

שלמה נתיב:

לא, לא, לא. אני רואה מה קורה, אני רואה את הדירה.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך רוח הקודש? אני עם רוח הקודש לא יודע להתמודד.

שלמה נתיב:

הדינמיקה של הדברים, זה לא רוח הקודש.

אליעזר ראוכברגר:

עם רוח הקודש אני לא יודע להתמודד.

שלמה נתיב:

זה לא רוח הקודש. לך לבורוכוב 1, לך לבורוכוב 3.

אליעזר ראוכברגר:

זה שיש שמה, סליחה, יש כאלה שהם שודדי בנקים, בגלל זה אנחנו לא נבנה בנקים.

שלמה נתיב:

תשמע, זה,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שיש שודדים במקום אחר, זה שהם עשו משהו לא בסדר, אתה צודק, הכל אני מסכים איתך.

שלמה נתיב:

אבל זה מה שקורה.

אליעזר ראובברגר:

אבל זה לא אומר שגם הם יעשו.

שלמה נתיב:

לא, לא, לא, זה מה שקורה. זה מה שקורה.

אליעזר ראובברגר:

לכן אמרתי לך, זה מה שקורה. זה מה שקורה, יש כאלה שגונבים מבנקים, ואנחנו לא נפתח בנקים.

שלמה נתיב:

לא, תראה, זה מה שקורה.

אליעזר ראובברגר:

יש כאלה שגונבים מהסופר, אז אנחנו לא נפתח סופרים.

שלמה נתיב:

תראה, זה מה שקורה. זה מה שקורה. שורה תחתונה, העירייה לא אוכפת את החוק בעניין הזה, העירייה למעשה, זה שהעירייה למעשה לא אוכפת את החוק בעניין הזה, זה אומר שהעירייה הסכימה שיפצלו את הדירות לשתיים, שלוש וארבע.

דובר:

ממש לא. א',

[מדברים ביחד].

אליעזר ראובברגר:

יש תוכנית להרחבות דיור בלבד. זה שאתה,

שלמה נתיב:

לא שומע.

דובר:

יש כאן תוספת יחידות דיור.

אליעזר ראוכברגר:

יש תוספת יחידות דיור? אוקיי. בסדר. כמה?

דובר:

שש, אני חושב.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דובר:

שש, אני חושב.

אליעזר ראוכברגר:

שש יחידות דיור?

דובר:

סליחה, אני חוזר בי, שנייה.

שלמה נתיב:

זה למעשה, אז אתה רואה, אתה לא קראת את זה.

דובר:

זה דוגמה פנימית של הדירות הקיימות.

שלמה נתיב:

לא קראתם את הדף.

[מדברים ביניהם].

עמי ארבל:

לא, זה פיצול מיחידות קיימות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בסדר, יש,

שלמה נתיב:

כיוון שהזכויות על הבניין הן שוות, אז הטענה היא שלכולם יהיה הרחבה שווה. זהו.

עמי ארבל:

לא, אין יותר מדי, לצערי.

שלמה נתיב:

לא, אין. אין.

עמי ארבל:

לא, חוק שקובע שיש,

[מדברים ביחד].

שלמה נתיב:

לא היה שום תשלום איזון.

דובר:

אז זה בדיוק.

שלמה נתיב:

אין, אני לא רוצה לתבוע, אני רוצה שיהיה שווה וזהו.

עמי ארבל:

אדוני, הם מסבירים לך שהנושא של הרחבות דיור בירושלים זה לא משהו חדש, אולי הם הרבה מאוד שניים. בדרך כלל מקובל, שנייה, תקשיב, אתה רק מדבר, מקובל בהרחבת דיור שהקומה האחרונה בונה על הגג, כי היא היחידה שנגישה לגג.

שלמה נתיב:

אם הביאו חתימות.

עמי ארבל:

לא מדבר על חתימות, תיכף נדבר על חתימות. מקובל שהדיירים בקומות למטה בונים, אם יש למרתף, בונים למרתף או לחזיתות, וקומה אחרונה על הגג, זו המדיניות וזה מקובל. למה? כי הגג נגיש לצורך העניין ויכול להתחבר רק לדירות בקומה האחרונה. לזה אין שום קשר לבנייה על רכוש

משותף שמצריך א' הסכמות, וככל שיש הסכמות, ופה היו הסכמות ולכן זה עמד בתנאי סף, וגם אם יש הסכמות וגם אם אתה לא מסכים, יש שאלה של תשלומי איזון, שאנחנו נצטרך לעשות בהליך אחר. מבחינת המדיניות מותר ואפשרי להוסיף על הגג הרחבה מתוך הדירה, זה מה שמקובל.

שלמה נתיב:

בסדר, אבל לגבי, מה שאני בא ואומר,

עמי ארבל:

ולגבי השוויון, אין שוויון במרחב הדיור, יש כאלה שיכולים לקבל הרבה, יש כאלה שיכולים לקבל קצת, כי אחד, חלק פונה לקו בניין בעייתי וחלק יש לו חצר גדולה, זה לא, אין שוויון.

דוברת:

יש איזון.

עמי ארבל:

חלק פונה לבניין, חלק פונה לשצ"פ.

שלמה נתיב:

זה לא נכון מה שאתה אומר. כולם בעלי רכוש שווה, כולם שווים במגרש.

עמי ארבל:

אבל אפשרויות שונות במגרש.

שלמה נתיב:

כולם שווים ברכוש, לא יכול להיות שאחד יהיה חזירי.

עמי ארבל:

לכן יש תשלומי איזון.

שלמה נתיב:

אחד ככה,

[מדברים ביחד].

שלמה נתיב:

בסופו של דבר זה מעמיס,

עמי ארבל:

ההעמסה לא קשורה, אתה חוזר על זה, זה לא קשור.

שלמה נתיב:

זה מעמיס על התשתית.

עמי ארבל:

ההרחבות דיור ניתנות בהתאם לתנאי המגרש. יש מקום שיש קו בניין גדול ואפשר לעשות הרחבה גדולה, ויש מקום שאי אפשר לעשות בכלל, והוא לא יקבל כלום אם אין אפשרות, יש כאלה גם, לכן זה שים בצד. לגבי העומס, זה טענה אחרת, אתה יכול לדבר.

שלמה נתיב:

מה קרה בחופש הקניין?

עמי ארבל:

אמרתי, יש תשלומי איזון שצריך לעשות אחרי זה, מול ראשי בתים משותפים, זה לא פה אבל.

שלמה נתיב:

תשלומי איזון, יש מנגנון שקיים של תשלומי איזון. זה קיים בחוק, יש איזה מנגנונים שפועלים?

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא קיבל 20 מטר, אתה קיבלת 10, צריך לאזן את זה באמצעות כסף.

דובר:

נכון.

עמי ארבל:

יש לך עוד טענות?

שלמה נתיב:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, בוא נשמע אותם,

שלמה נתיב:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, בואו נשמע אותם ואחרי זה,

שלמה נתיב:

אם אני אומר, נגיד אני אומר, אני לא רוצה את הכסף שלכם, תודה, אני רוצה שיהיה שווה, כל הדירות שם.

[צעקות].

שלמה נתיב:

אז למה אתה אומר זה אי אפשר, כשזה אפשרי.

אליעזר ראוכברגר:

לא דיברתי פה. לא דיברתי פה, דיברתי בעיקרון יש מקומות שאפשר. מה פה, מה לא פה, בוא נשמע אותם, אחרי זה נראה, יהיה לך זכות דיבור.

שלמה נתיב:

אפשר לבנות מקדימה, אפשר לבנות מאחורה בשווה.

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, רגע, בוא נשמע אותם.

שלמה נתיב:

למה אי אפשר? אפשר.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נשמע אותם.

עמי ארבל:

תמיד ההרחבה לגג יותר גדולה מההרחבה לחזיתות. תמיד, ככה זה, מה לעשות. הגג יותר גדול מהשטח הריק בין גבול המגרש עד הבניין.

שלמה נתיב:

הגג היה עד היום רכוש משותף של כל הדיירים, כל טיפול, טיפלו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא עדיין גג משותף.

שלמה נתיב:

נכון.

עמי ארבל:

אבל יש לי עוד שאלה, יש פה הרי 18 דיירים בבניין היום, נכון?

שלמה נתיב:

נ.

עמי ארבל:

אתה מתנגד אחד. כמה מתוך, לדעתך, מתוך 18 מתנגדים?

שלמה נתיב:

לא מתנגד אחד, יש פה 8 מתנגדים.

עמי ארבל:

כמה יש מתוך ה-18?

שלמה נתיב:

מה זה קורה?

עמי ארבל:

קורה. יש פה 18 דירות בבניין, נכון?

שלמה נתיב:

נ.

עמי זאת אומרת, הרכוש המשותף הוא שייך ל-18.

שלמה נתיב:

עוד מעט הוא יהיה 24 דירות.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

כמה מתנגדים אתה מייצג?

אליעזר ראוכברגר:

או שאל אחרת, בוא נשאל אותם כמה חטאו להם.

שלמה נתיב:

אני 9.

עמי ארבל:

אם 50% מהדיירים מתנגדים, הם לא יוכלו לבנות, נורא פשוט. אתם רוצים להתייחס לזה? תתייחסו לזה, יאללה.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרתי, קודם שידברו הם.

שלמה נתיב:

יש דירה אחת [לא ברור] שכזה, יש שם שש אחים שהם,

[מדברים ביחד].

שלמה נתיב:

לא, יש להם שש, אז אחת מהם, כנציגה של האחים, חתמה בשם 6.

עמי ארבל:

אוקיי.

שלמה נתיב:

אי אפשר להגיד שהם אחד.

אליעזר ראוכברגר:

זה חשוב. אם הם מינו אותה, כמו שאתה אומר, שאתה מדבר בשם תשע שכנים, גם שם אני מדבר בשם שש.

שלמה נתיב:

הם חתמו שם.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שהיא חתמה בשם שישה אחים, כמו שאתה אומר, שאתה מדבר פה בשם תשעה מתנגדים.

שלמה נתיב:

אני לא אומר, הם חתמו, זה רשום שמה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע מה שמה, אני אין לי מושג.

עמי ארבל:

בוא נשמע אותם.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נשמע.

עמי ארבל:

יהיה לך זכות תגובה.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך זכות תגובה.

עמי ארבל:

מה שמך?

אליעזר:

אליעזר.

עמי ארבל:

אליעזר. כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

בניה מרק:

מרק טוב, אז קודם כל, מבחינה תכנונית, באמת לא כל הזמן,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך לפרוטוקול, בבקשה.

בתיא מרק:

בתיא מרק, כשבאתי אמרתי, עורכת את התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי.

בתיא מרק:

מבחינה תכנונית באמת לא כל דירה פה בבניין שווה לחברתה, יש דירות שהן בקרקע והן קיבלו גם הרחבות במינוס, יש דירות גג שקיבלו הרחבות על הגג, כפי שמקובל, כפי שכמעט כל הרחוב, אולי כל הרחוב, קיבל. אנחנו בסך הכל משווים בניין שעדיין לא מיצה את ההרחבות שלו, לא מזיק לאף אחד, אין אחד על חשבון השני. התהליך פה עבר בדיקה תכנונית, הבניין נראה ראוי, ומעוצב יפה, כך שאתה רק משפר את הנראות שלו, את האבן המתקלף, יהיה לך אבן חדשה בצורה היקפית מאוד יפה, אתה תשפר את הנראות של הבניין.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

היא לא הפריעה לך.

שלמה נתיב:

שנייה, שנייה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל היא לא הפריעה לך.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אבל היא לא הפריעה לך, תהיה לך זכות תגובה, אומרים לך את זה חמש פעמים. היא יכולה להגיד שעכשיו לילה, ואתה לא יכול למנוע את זה ממנה.

בתיה מרק :

למרות שיזמי התוכנית הם דיירי קומות גג, דאגנו לכל הבניין, כולם קיבלו הכל שניתן מבחינה
תכנונית, קיבלו גם מחסנים, קיבלו רחבות, דאגנו פה לכולם, כולל מרפסות חדשות, הכל, הכל. גם
לך, גם לדירה שלך.

עמי ארבל :

כמה הרחבה יש לו על הדירה שלו?

בתיה מרק :

אני לא יודעת על הדירה שלו, אבל כולם קיבלו.

[מדברים ביחד].

בתיה מרק :

זה בלוק אחיד, ההרחבות הן יחסית אחידות לכולם, חוץ, כאמור, דייר בקומת הגג או הקרקע, שיש
להם אפשרויות נוספות. מבחינת חתימות שכנים, זה עבר בדיקה של הלשכה המשפטית וקיבל
אישור, הגשנו 60% חתימות שכנים כנדרש בנושא פיצול דירות.

עמנואל זלטס :

מתוך 18, כמה יש?

[מדברים ביחד].

בתיה מרק :

כמה מתנגדים חתמו?

דובר :

קצת הלחיצו אותם, והם חתמו.

[מדברים ביחד].

שלמה נתיב :

האנשים שחתמו לי אמרו לי שאם ידעו שיש פיצול, הם לא היו מסכימים.

דובר :

בסדר, אבל יש 11 מתוך 18.

בתיה מרק:

כרגע ספציפית עם המתנגדים, איפה אנחנו מחזיקים מבחינת החתימות, אנחנו נצטרך להגיש חתימות ברי תוקף.

דובר:

כן, נצטרך להגיש חתימות ברי תוקף, זה יהיה בסדר.

בתיה מרק:

עכשיו, גם אני אציין שהפיצול בתוך השטח הקיים, זאת אומרת זה לא בהרחבות החדשות. הדירות הקיימות, השטח שמוקנה להן בטאבו הוא מחולק ומפוצל, מבוקש לפיצול.

עמי ארבל:

כן, אבל התוספת היחידה הזאת גם קשורה לרכוש המשותף.

בתיה מרק:

אוקיי. זהו.

שלמה נתיב:

[לא ברור].

בתיה מרק:

לגבי העצים שהגברת הזכירה, יש פה סקר עצים מאושר על ידי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יש פה המלצת מהנדס העיר שהיא תואמת כמו שהיא רוצה.

בתיה מרק:

נכון. אני יכולה לשמוע, אם יש עצים,

אליעזר ראוכברגר:

בעצם מהנדס העיר ממליץ לקבל את ההתנגדות שלה.

עמי ארבל:

רגע, לגבי הסקר עצים, הוא עלה למערכת?

רינת דואקסיס :

הסקר לא התפרסם כנדרש. אני רוצה להגיד משהו, אני הייתי באתר ולא היה שום סקר עצים, היום בבוקר.

בתיה מרק :

רק שנייה, אני רוצה להסביר. הסקר עצים הוגש כצורפה במערכת?

רינת דואקסיס :

כן, כן, אבל הוא לא הגיע.

[מדברים ביחד].

בתיה מרק :

סקר העצים אמור להגיע כשהוא סרוק.

רינת דואקסיס :

זה מה שכתוב.

בתיה מרק :

לא, הוא לא מופיע באתר.

רינת דואקסיס :

סליחה, החוק מחייב פרסום באתר של סקר העצים, ואין שום סקר כזה, לא התפרסם. אולי יש לכם, אבל לא פרסמתם.

[מדברים ביחד].

רינת דואקסיס :

לא, בכל השטח כתוב 16, 28 לשימור, ...

[מדברים ביחד].

רינת דואקסיס :

הם לא מתים, אני ראיתי אותם חיים, אני מכירה את המקום, אני באה לבקר את אמא שלי מדי שבוע.

בתיה מרק :

לא, יש אגרונום שבדק.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר :

הנושא הזה הוא נושא של אנשי מקצוע, זה לא,

רינת דואקסיס :

זה לא נכון.

בתיה מרק :

אנחנו גם רוצים לשמר את העצים. אין לנו שום סיבה לעקור עץ שיכול להישאר, זה חיות, זה מוסיף.

דוברת :

אבל אתם כורתים, עשרה.

בתיה מרק :

אני אבדוק, כנראה שלא הייתה ברירה. אני לא יודעת לגבי זה ספציפית.

אליעזר ראוכברגר :

את ראית את המלצת מהנדס העיר בעניין?

דוברת :

כן.

אליעזר ראוכברגר :

אוקיי.

דוברת :

אני מקבלת אותה.

אליעזר ראוכברגר :

מקבלת, בסדר. בסדר. גמרנו.

בתיה מרק :

טוב, אז עד כאן דברינו.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך עוד מישהו שרוצה לומר?

יוסי רבינוביץ:

אני רוצה לדבר על דבר נוסף.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי רבינוביץ:

רק אדגיש דבר אחד.

אליעזר ראוכברגר:

שם לפרוטוקול.

יוסי רבינוביץ:

השם יוסי רבינוביץ'.

אליעזר ראוכברגר:

ואתה מה?

יוסי רבינוביץ:

דייר קומת הגג, מגיש את התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אתה גייר קומת הגג, אוקיי.

יוסי רבינוביץ:

אני מגיש את התוכנית. הפיצול שמופיע בתוכנית זה בקומה הקיימת, לא בקומה החדשה. זאת אומרת כל דייר בבניין שרוצה לעשות פיצול יכול לעשות בדירה שלו. התוכנית הזאת לא מונעת מאף אחד להגיש פיצול.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא אתה המגיש? פה כתוב אבישי ציידה.

יוסי רבינוביץ:

אני ואבישי ציידה,

אבישי ציידה:

ציידה אני אבישי ציידה.

יוסי רבינוביץ:

בשותפות, שנינו ביחד הגשנו את התוכנית, השקענו בה המון זמן, אנרגיה ומשאבים, ורצינו תוכנית ששווה לכולם, ואמרתי לבתיה, אני רוצה שכל הבניין יקבל את המקס, הם הולכים לפינוי בינוי, ואני רוצה שכולם יקבלו את המקסימום שהם יכולים לקבל. ולכן הצענו, הקומה למטה מקבלת אותו מספר מטרים.

דובר:

רגע, נתתם לו פיצוי גם כן? לא הבנתי, אתם רוצים לעשות פינוי בינוי?

[מדברים ביחד].

דובר:

לא הבנתי מה הקשר בינתיים.

יוסי רבינוביץ:

הוא לא שיתף פעולה.

דובר:

המטרה של התוכנית זה לתת להם יותר כוח על פינוי בינוי?

דוברת:

לא.

יוסי רבינוביץ:

המטרה הראשונית הייתה כדי לבנות. אני, יש לי שישה ילדים, צפוף לי בדירה, אני רוצה,

[מדברים ביחד].

דוברת:

לא, המטרה של כולם זה שהם תיאמו עם כולם.

יוסי רבינוביץ:

ממה שהבנתי, אני יודע שכולם יכולים,

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית פינוי בינוי יש כבר?

יוסי רבינוביץ:

אין.

דוברת:

אין שום דבר.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

הכל וירטואלית.

יוסי רבינוביץ:

וירטואלית. יש כוונה להגיש, הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

אבל בינתיים אין משהו.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אם אין משא, אין כלום, זה סיפור של עשר שנים.

[מדברים ביחד].

דובר:

הדיבורים באוויר זה 12 שנים לפי הערכה הכי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אמרתי 810 שנים, זה הערכה זה. לעומת זאת שלכם, אם התב"ע תאושר, ולאחר מכן בנייה בבנייה, שנתיים וחצי. בסדר. זה פערי זמן, טווחי זמן משמעותיים.

יוסי רבינוביץ:

אני הצעתי בזמנו לכל השכנים להשתתף בתב"ע ולנסות לעשות משהו יותר. בפועל השתתף איתי רק אבישי, שהוא גם דייר בקומת הגג, אז עשינו פיצול רק בקומת הגג, כי לא היה מישהו אחר שירצה לעשות דבר כזה.

אליעזר ראובברגר:

זאת אומרת, אתם ביחד בגישה בבקשה.

יוסי רבינוביץ:

אנחנו ביחד מגישי הבקשה.

דובר:

עוד דבר שיש,

אליעזר ראובברגר:

רגע, רגע, שנייה. בוא ניתן לך, קח, תרשום לך את כל ההערות, נשמע אותך, כמו שאמרנו קודם.

יוסי רבינוביץ:

אם דייר ירצה יום אחד להגיש תב"ע חדשה עם פיצול, בכיף, אני אחתום לו בשמחה רבה, אין שום עניין שלא. בתב"ע שלי אף אחד לא רוצה להשתתף, אבל בכל אופן נתתי לכולם את המקסימום של הזכויות האפשרי במסגרת של ועדה מקומית. זה היה המקסימום והתעקשנו שבאמת זה יהיה המקסימום שאפשר. הדיירים בקומה האמצעית מקבלים מרפסות, 18 מטר מרפסת כל אחד מהם, שזה המקסימום שהיה ניתן, למרות שהיה בעיה עם קווי בניין, זה אושר בוועדה.

דובר:

[לא ברור]?

יוסי רבינוביץ:

לדיירים בקומה האמצעית מקבלים 18 מרפסת שאין להם היום.

בניה מרק:

אפילו חרגנו ממדיניות של המרפסת שבדרך כלל שומרים עבור הדיירים, הוא עשה השתדלות.

יוסי רבינוביץ :

עשה אפשרות לסוכה.

בתיא מרק :

כן.

יוסי רבינוביץ :

זה בהסכמה בין הדיירים, יש הסכמה של הדיירים למעלה שלא בונים מרפסת אחת, כדי שיוכלו לעשות שם סוכה, 9 מטר סוכה, זה יפה מאוד, אין את זה גם בתוכניות חדשות. ובנוסף, הצענו לדיירים בקומה למטה מחסנים באותו שיעור שאנחנו בונים, באותו כמות מטרים, שהם יקבלו אותם שיהיו שלהם.

אליעזר ראוכברגר :

טוב.

יוסי רבינוביץ :

ההסכמות היו, אחר כך בא מישו וסיפר להם שהם יכולים לקבל מדיירי קומת הגג מיליון שקל, אז לכן היה כמה שחתמו גם על ההתנגדות, הם כנראה לא הבינו בכלל את הקונספט, יש אחד שאפילו לא יודע איפה הבניין הזה נמצא. הוא חתם, ואז אמרו לו שהוא יקבל מיליון שקל, אז הוא התנגד. זה בגדול הדברים. אבל אני חושב שוועדה מקומית,

אליעזר ראוכברגר :

אנחנו לא השולחן בשביל מיליון שקל וגם לא בשביל עשרה שקלים.

יוסי רבינוביץ :

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר :

זה לא השולחן פה. כן. רגע, שנייה, שנייה, רק הגברת לפניך, אם היא רוצה עוד להוסיף משהו? את רוצה עוד לומר משהו?

רינת דואקסיס :

אני רוצה להוסיף עוד משהו,

אליעזר ראוכברגר :

אם את רוצה, לא חובה.

רינת דואקסיס:

לא, אני יכולה להגיד רק שהמקום בכלל, כל האזור, הוא עובר ציפוף מאוד רב,

אליעזר ראוכברגר:

זה ידוע.

רינת דואקסיס:

וזה פוגע באיכות החיים של האנשים שגרים שם.

אליעזר ראוכברגר:

זה ידוע.

רינת דואקסיס:

ואני יכולה להגיד בשם אמא שלי, שלא יכלה לבוא לפה, שקשה מאוד פשוט לחיות כך, בצורה כזאת, שיש כל כך הרבה, יש אוכלוסייה כל כך רבה וגדולה, ופשוט איכות החיים שלהם נפגע.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. הבנו את הציפוף היום. כן, אדוני, בבקשה.

שלמה נתיב:

עוד דבר,

אליעזר ראוכברגר:

ששש. כן, בבקשה.

שלמה נתיב:

אם מדברים על שוויון, אז אני הייתי, עוד נקודה מסוימת, זאת אומרת, המרפסות. המרפסת לקומה שנייה ושלישית, מקדימה, מרפסת, שתי מרפסות מאחורה. אם אתה באמת מדבר על שוויון, אז אתה צריך לעשות שרק קומה שנייה תוכל לבנות מרפסות, קומה שלישית לא. כלומר, אם, אם נניח, נניח שמסכימים לחרוג מהעיקרון של השוויון, של השוויון, לא שוויון בנטל, שוויון בשטחים, אז למעשה, שוויון בעצם במגרש הזה ובאפשרויות שהמגרש הזה יכול להביא לך, אז למעשה אתה צריך לדרוש, אתה בעצמך צריך בעצם להבין שקומה שנייה יהיה לה מרפסות סוכה, קומה למעלה הוא יעשה את הרחבה ויהיה לו שם למעלה מרפסת.

עמנואל זלטס:

אתה רוצה להוסיף לך עוד משהו בתוכנית במסגרת הדיון הזה? אולי אפשר להוסיף לך משהו שאתה, אולי אפשר? אתה רוצה להוסיף משהו?

שלמה נתיב:

להוסיף משהו מה?

אליעזר ראובברגר:

הוא רוצה עוד מרפסת.

עמנואל זלטס:

אתה רוצה אצלך בדירה עוד מרפסת, עוד משהו להוסיף אצלך?

שלמה נתיב:

לא, יש מרפסות, יש מרפסות מקדימה ומאחור.

עמנואל זלטס:

אתה רוצה עוד משהו אצלך?

שלמה נתיב:

אני מדבר שהקומה השלישית, שהיא לא תעשה מרפסות.

עמנואל זלטס:

איזה קומה אתה? איזה קומה אתה?

שלמה נתיב:

שנייה.

עמנואל זלטס:

אתה רוצה להוסיף אצלך משהו יותר בתוכנית?

שלמה נתיב:

לא, אני מדבר, יהיה ההרחבה מקדימה,

עמנואל זלטס:

בתוכנית.

שלמה נתיב:

הרחבה מאחורה.

עמנואל זלטס:

בתוכנית.

שלמה נתיב:

ומרפסות. אבל לא שקומה שלישית תבנה מעליי מרפסת.

עמנואל זלטס:

מעליך?

שלמה נתיב:

הוא רוצה לבנות מרפסת.

עמנואל זלטס:

הוא מקרה אותך?

שלמה נתיב:

מה?

עמנואל זלטס:

הוא מקרה אותך?

שלמה נתיב:

בוודאי, כי זה אחד מעל.

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

זה בטאבו.

שלמה נתיב:

לא, אז לא יהיה. אני לא רוצה שזה יהיה בהסכמות שכנים, שזה יהיה מוגדר,

עמנואל זלטס:

בוא, בוא נראה שנייה.

שלמה נתיב:

אני לא רוצה שזה יהיה בהסכמות שכנים, אני רוצה שזה יהיה מוגדר. כי אני אגיד לך מה קורה.

עמנואל זלטס:

שאני אוריד את זה?

שלמה נתיב:

הוא מקבל את הרישיון בנייה, מוכר,

עמנואל זלטס:

בונה.

שלמה נתיב:

אחרי זה אני מתמודד עם מישהו אחר שהוא אולי,

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

באיזה קומה הדירה שלך?

שלמה נתיב:

רגע.

עמי ארבל:

באיזה קומה הדירה שלך? קומה שנייה?

עמנואל זלטס:

ככה הוא אומר, כן.

עמי ארבל:

אין לי בעיה. אני מחפש רגע את הקומה שלך, שנייה.

דובר:

זה שלוש וארבע?

דובר:

מה זה שלוש וארבע?

דובר:

כמה קומות יש פה?

דובר:

שלוש.

דובר:

שלוש, ואז הרביעי זה כאילו,

דובר:

שלוש, הוא יהיה מרתף.

עמי ארבל:

זה קומה א'. קומה א'. יש קרקע א' וב'.

דובר:

הוא איזה קומה הוא?

עמי ארבל:

הוא קומה א'.

דובר:

יש קרקע שזה אפס אם מגיעים,

שלמה נתיב:

זה קומה א', נראה לי.

עמנואל זלטס:

איפה הדירה שלך פה? איפה הדירה שלך, אתה יודע להגיד לי?

דובר:

איזה מספר דירה?

דוברת:

באמצע, בצד.

עמי ארבל:

אתם יודעים איפה הדירה שלו?

דובר:

הדירה השנייה והשלישית.

עמי ארבל:

איפה הדירה שלך פה?

דובר:

שנייה והשלישית.

עמי ארבל:

זה הקומה.

דובר:

רגע, איפה קרוב לכביש?

עמי ארבל:

צד ימין.

בתיה מרק:

שנייה, אבל לא קומה א'. הנספח הוא קומה א'.

דובר:

זה קומה א'.

בתיה מרק:

זה ב'.

דובר:

זה קומה א',

עמי ארבל:

זה קומת קרקע, לא א'.

דובר:

זה קומה א'. רגע.

בניה מרק:

הנה, זהו.

עמי ארבל:

רגע. זה קומה א'.

בניה מרק:

יש לו שני צדדים.

דובר:

בסדר.

עמי ארבל:

זה קומה ב'.

דובר:

כן, אבל הם קרובים אחת לשנייה.

עמי ארבל:

לא, זה לא הגיוני.

דובר:

הנה מרפסות פה.

דובר:

בצד השני יש לך?

דובר:

זה לא הגיוני.

דובר:

לא אמרתי שהגיוני, אנחנו מבינים להבין פה.

[מדברים ביחד].

דובר:

מה בצד השני?

בתיה מרק:

גם.

דובר:

גם, אותו דבר.

דובר:

כי לא לכולם היה עניין בזה. זה הכל. בהסכם, אני בהסכם עם השכן מתחתיו, אמרתי לו שחצי מרפסת אני בונה שמה, כדי שהוא יוכל לעשות סוכה.

דובר:

שאלה, לדירה הזו שמקרה דירה עליונה, יש לה מקום אחר לסוכה? איפה הסוכה שלו יכול להיות?

דובר:

יש אחד בצד הזה ואחד בצד השני.

דובר:

יש גג. בטח שיש לו מקום לסוכה.

[מדברים ביחד].

עמנואל זלטס:

אתם מתנגדים בהבנה שנקבל את ההתנגדות ואז תסיר את ההתנגדות ביחס לזה?

יוסי רבינוביץ:

אני לא יודע, אני צריך לשאול את האנשים.

עמנואל זלטס:

כי אולי אפשר להגיע לסוג של הבנה עכשיו.

שלמה נתיב:

אני לא יודע.

דובר:

זה לא אתה, אשתך לא יודעת.

עמי ארבל:

אתה כרגע מבקש שלא יפגעו במרפסת סוכה, שתישאר מרפסת סוכה. נכון?

שלמה נתיב:

דיברו פה על שוויון, אני לא ראיתי שיש פה שוויון.

עמי ארבל:

זה לא קשור לשוויון.

יוסי רבינוביץ:

לא, זה קשור לשוויון. דיברו פה על שוויון.

ישראל קלרמן:

שוויון זה לא פה. שוויון לא פה. פה יש תב"ע.

[מדברים ביחד].

דובר:

הוא דיבר פה על שוויון בחלוקת משאבים. מה שרציתי להראות זה שבאמת אין שוויון.

[מדברים ביחד].

דובר:

יש פה פגיעה בזכות הקניין של האנשים. אנשים לא רוצים לבנות על הגג, הם רוצים שהכל יהיה שווה כמה שאפשר.

בתיא מרק:

אני מציעה להגדיל, אני מציעה להגדיל את ה,, כדי כן לשמור על החזית של הבניין, אני מציעה להעמיק את המרפסות שלו לשני מטר, כרגע המרפסות בסביבות מטר.

דובר:

לא, לא, אי אפשר, אי אפשר, אי אפשר. אני מתנגד. אי אפשר.

בתיא מרק:

כל הקומה שיהיה,

דובר:

אי אפשר, אני נוגע כבר בשכנים. אם תבואו לראות את זה,

דובר:

הוא צודק.

[מדברים ביחד].

דובר:

אני נוגע בשכנים כבר, אני מושיט להם את היד, אני נכנס להם לחצר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי, יש לך עוד הצעה או משהו?

[מדברים ביחד].

בתיא מרק:

אוקיי, אנחנו נעשה חצי מרפסת.

שלמה נתיב:

לא חצי מרפסת, בלי מרפסת. בלי שום מרפסת.

בתיא מרק:

אבל הם צריכים מרפסת לקומה הזאת.

שלמה נתיב:

לא, יש להם למעלה, על הגג.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה רבה. אנחנו נתכנס לדיון פנימי. תודה רבה, נתכנס לדיון פנימי. הצד הזה סיים. תודה רבה. סיימתם, סיימתם, די. תודה רבה, אין צורך להוסיף. הכל בסדר, תודה. תודה רבה, הדיון הסתיים. אתם משוחררים. תודה.

דובר:

אפשר להגיד לך שלום. אליעזר ראוכברגר?

דובר:

כמעט.

אליעזר ראוכברגר:

שלום, תהיה בריא.

דובר:

ראוכברגר.

אליעזר ראוכברגר:

תהיה בריא. תהיה בריא.

דובר:

מאיפה אתה במקור?

דובר:

מה זה במקור? איפה נולדת?

דובר:

איפה אתה רואה אותו?

דובר:

בפרסומים.

דובר:

הוא רואה את הפרסומים.

[מדברים ביניהם].

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, נחכה שיצא, שייקח מים, הכל בסדר. הכל טוב. טוב, אני בעיקרון עברתי על כל המלצות מהנדס העיר, אני חושב שההמלצה טובה, אני חושב שההמלצה נכונה. אתם רוצים להתייחס רק לנושא האחרון?

עמי ארבל:

המרפסת שלו, כן. אני חושב שהיום יש לו מרפסת סוכה. אין סיבה ש,

אליעזר ראוכברגר:

חוץ מזה, גם הנושא של העצים, אתה מקבל את,

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול כל פעם שאתה רוצה משהו, לקחת איזה תפוח לאכול, ואת זה, [לא ברור, מדברים ביחד].

עמי ארבל:

מסכים איתך.

אליעזר ראוכברגר:

הם רוצים גם מפלס למעלה.

עמי ארבל:

מסכים איתך.

[מדברים ביחד].

עמי ארבל:

כן, אני אומר, הוא במפלס שהוא בעצם כאילו אחרון, יש את הקומה שבונה על הגג, ויש את המרפסת על הגג, וצריך לקבוע שכל המרפסות בקומה הזאת,

עמנואל זלטס:

שיהיה דירוג. שיהיה דירוג.

עמי ארבל:

כן, אבל בשביל סוכה, כל איזה כוס קפה עם עוגה, לעלות למעלה, לא תמיד זה ככה.

[מדברים ביחד].

דובר:

אבל אם יש להם מרפסת, זו כמה מאושרת, למה לקחת לו אותה.

דובר:

לא. זה לא מאושר. לא, תסתכל, תראה, שניהם באותה תוואי, שניהם מבקשים עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אתם לא רוצים חצי, תעשו 40 אחוז, לא יודע. להשאיר לו מרפסת גם למטה.

[מדברים ביחד].

יהודה פרוידגר:

זה לא סתם לשים את הסוכה על הגג ולעלות.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא המטבח ולא הסלון, זה החדרים. לא?

דובר:

זה כל הקומה, שיהיה חצי חצי איזון.

אליעזר ראוכברגר:

כן, איזון.

יהודה פרוידגר:

4.5 על 4.5 מטר סוכה.

[מדברים ביחד].

יהודה פרוידגר:

הוא אמר שתשע, מה הוא אמר, תשע.

דובר:

יש לו בצד השני מרפסת סוכה.

יהודה פרוידגר:

גם בצד השני זה מקובל.

דובר:

לא, שישאר לו מרפסת מכובדת.

דובר:

כן.

יהודה פרוידגר:

4.5 הוא אמר.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

4.5 מרובע?

יהודה פרוידגר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מרובע או אורך או עומק? מה?

יהודה פרוידגר:

הוא אמר לי,

אליעזר ראוכברגר:

מה, במקום תשע? תשאיר לו 5.5, בסדר.

עמי ארבל:

בסדר.

עמי ארבל:

אגב, אתה יכול לצמצם את המעל,

[לא ברור].

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר שישמר מרפסת סוכה סבירה אפילו.

יהודה פרוידגר:

סבירה זה רמת,

אליעזר ראוכברגר:

הם מקימים מרפסת של שתי מטר, זה לא סביר.

דובר:

לא מטר.

אליעזר ראוכברגר:

לא מטר, גם לא שתי מטר, משהו יותר. איך הוא אמר ארבע וחצי, חמש וחצי, אתה יודע, משהו סביר שאתה יכול לשבת גם לא לבד, אלא גם עם המשפחה קצת, גם עם הילדים, אישה.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

למה, תשע מטר זה לא גדול?

דובר:

לא יודע אם יש תשע מטר.

אליעזר ראוכברגר:

ככה הם אמרו. תשע מטר זה יפה מאוד. הלואי לי היה סוכה תשע מטר.

יהודה פרוידגר:

תשע מטר, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

תשע מטר, לא הוא יעשה, כי ככה, כי אדום, בסוף מהסלון, מטבח, כוס קפה ועוגה, צריך להתחיל לטפס, לעלות, קפה.

דובר:

אז למה לא פשוט תגיד?

אליעזר ראוכברגר:

מה להגיד?

דובר:

כמה יישאר למטה?

עמי ארבל:

למעלה זה הסלון, אבל בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אה, רגע, רגע, הסלון והמטבח כן למעלה?

עמי ארבל:

המטבח לא.

[מדברים ביחד].

דובר:

פה מסומן מטבח, לא מסומן מטבח, אבל זה שטח שלא יכול להיות, נראה כמו,

אליעזר ראוכברגר:

הם לא עושים את הסלון הזה?

יהודה פרוידגר:

אני אומר, יש כזה, אתה יודע, בסוכות.

אליעזר ראוכברגר:

למעלה זה חדרי שינה. חדרי משחקים, חדרי ילדים, הוא אמר יש לו שישה ילדים.

דובר:

זה לא מחייב.

אליעזר ראוכברגר:

הוא נראה בחור צעיר ככה, שזה לא בטוח שזה נגמר בשישה ילדים.

דובר:

זה לא מחייב.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

בשני, בחור שגם נראה צעיר.

דובר:

זה משפחות צעירות.

אליעזר ראוכברגר:

גם הוא הבנתי שהוא שישה ילדים. בסדר. בסדר גמור.

דובר:

לא, תכתוב המדיניות פה, תכתוב,

[לא ברור].

אליעזר ראוכברגר:

כל אותו, כמו גם בתת הקרקע.

יהודה פרוידגר:

גם בקרקע, גם בקרקע.

אליעזר ראוכברגר:

כמו גם.

יהודה פרוידגר:

גם בקרקע. עמי, גם בקרקע.

עמי ארבל:

בקרקע לא, זה עמודות.

יהודה פרוידיגר:

אבל הוא אמר שלמטה בקרקע גם הוא נתן.

אליעזר ראוכברגר:

זה נתן הקרקע. זה נתן הקרקע.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

טוב, סיימנו.

יהודה פרוידיגר:

עמי. עמי.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

זהו. טוב, הישיבה נעולה. רפאל, אפשר לסגור את ההקלטה.

סיום הדיון